

www.e-rara.ch

Diodori Siculi bibliothecae historicae quae supersunt

Diodorus

Lipsiae, [17--]

ETH-Bibliothek Zürich

Shelf Mark: Rar 8145

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-33647>

[Fragmenta librorum XXI-XXX.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

DIODORI SICVLII
BIBLIOTHECAE HISTORICAE
LIBRORVM XX

QVI VICESIMVM INSEQVNTVR

FRAGMENTA

E LIBRO XXI.

Olymp. CXIX, 4. ante C. N. 301. U. C. 453.

*ΠΑΣΑΝ μὲν κακίαν φρενιτέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχου-
σι, μάλιστα δὲ τὴν πλεονεξίαν. αὕτη γάρ, διὰ τὴν
ἐκ τοῦ συμφέροντος ἐλπίδα προκαλουμένη πολλοὺς
πρὸς ἀδικίαν, μεγίστων κακῶν αἰτία γίνεται τοῖς
ἀνθρώποις. διὸ καὶ μητροπόλις οὔσα τῶν ἀδικημά-
των πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπεργάζεται συμφορὰς, οὐ
μόνον τοῖς ἰδιώταις, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεγίστοις τῶν
βασιλέων. (Eclog. I, p. 489.)*

*Ὁ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Ἀσίας τέσσαρσι βασι-
λεῦσιν ὁμοροήσας πολεμήσας, Πτολεμαίῳ τῷ Λα-*

γου, Αἰγυπτίων ὄντι βασιλεῖ, Σελεύκῳ Βαβυλωνίων,
 Λυσιμάχῳ Θρακῶν, Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου
 Μακεδονίας, καὶ μάχην συνάψας, πολλοῖς βέλεσι
 τραθεὶς ἀνῆρέθη, καὶ θάπτεται βασιλικῇ τιμῇ· ὁ
 δὲ υἱὸς αὐτοῦ Δημήτριος, σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ
 Στρατονίκη, διατρίβουσι περὶ Κιλικίαν, σὺν τοῖς
 χρήμασι πᾶσιν ἐπλευσεν εἰς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου,
 διὰ τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ Δημητρίου. (Eclog. I, pag.
 489.)

Ὅτι Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐξ ἰδιώτου γενόμενος
 δυνάστης, καὶ πλείστον ἰσχύσας τῶν καθ' αὐτὸν
 βασιλέων, οὐκ ἠρόεσθη ταῖς παρὰ τῆς τύχης δωρεαῖς·
 ἀλλ' ἐπιβαλόμενος τὰς τῶν ἄλλων βασιλείας εἰς αὐ-
 τὸν ἀδίκως περιστῆσαι, τὴν ἰδίαν ἀπέβαλεν ἀρχήν,
 ἅμα καὶ τοῦ ζῆν ἐστερήθη. (Excerpt. de Virt.
 et Vit. pag. 559.)

Ὅτι Κερκύρα πολιορκουμένη πλοίοις καὶ πεζοῖς
 ὑπὸ Κασσάνδρου βασιλέως Μακεδόνων, καὶ ἐτοίμη
 οὕσα ἁλωθῆναι, ὑπὸ Ἀγαθοκλέους βασιλέως Σικε-
 λίας ἐρρύσθη, τῶν νηῶν τῶν Μακεδονικῶν ἀπασῶν
 ἐμφορηθεῖσων.

Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. ἄγνοια γὰρ καὶ ἀπά-
 τη πολλάκις οὐκ ἔλαττον κατεργάζεται τῆς ἐν τοῖς
 ὅπλοις ἐνεργείας. (Eclog. II, p. 489 sq.)

Ὅτι παραγεννηθεὶς ἐπὶ τὸ καταλειφθὲν στρατό-
 πεδον Ἀγαθοκλῆς, μετὰ τὴν ἐκ Κερκύρας ὑποστρο-
 φήν, καὶ πυθόμενος τοὺς τε Αἰγύας καὶ τοὺς Τυρ-
 ρήνοὺς ἀπητηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ

Ἀρχάγαθον, κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐλάττους τῶν δισχιλίων· τῶν δὲ Βρεττίων ἄλλοτρίως διὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν διατεθέντων, ἐπεχείρησε πολιορκῆσαι πόλιν ὀνομαζομένην Ἰθάς. τῶν δὲ Βαρβάρων ἀθροισάντων μεγάλην δύναμιν, καὶ νυκτὸς ἀπροσδοκῆτως ἐπιθεμένων αὐτῷ, ἀπέβαλε στρατιώτας τετρακισχιλίους, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς Συρακούσας. (Eclog. III, pag. 490.)

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς πνθόμενος τοὺς τε Λίγυας καὶ Τυρσηνοὺς ταραχῶδως ἀπητηκέναι τοὺς μισθοὺς τὸν νῦν Ἀγάγαρχον κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, πάντας ἀπέσφαξεν οὐκ ἐλάττους ὄντας τῶν δισχιλίων. (Excerpt. de Virt. et vit. pag. 559.)

Olymp. CXX, 2. a. C. 299. U. C. 455.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ἀθροίσας, διέπλευσεν εἰς Ἰταλίαν. διανοούμενος ἐπὶ Κροτωνος στρατεύειν, πρὸς Μενέδημον τὸν Κροτωνιάτην τύραννον, ἑαυτοῦ φίλον ὄντα, ἔπεμψεν ἄγγελιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι αὐτὸν, ψευδῶς θέλων αὐτὴν πολιορκῆσαι, Λάνασσαν τὴν θυγατέρα λέγει πέμπειν πρὸς τὴν Ἥπειρον ἐπὶ τὸν γάμον, στόλῳ κοκοσμημένην βασιλικῶ· καὶ οὕτως ἀπατήσας εὗρεν ἀνετοίμους. εἴτα πολιορκήσας ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιέβαλε τείχη, καὶ διὰ πετροβόλου καὶ διορυχῆς τὸν μέγιστον οἶκον καταρρόαζας, ὥς ἴδον οἱ Κροτωνιάται, φόβῳ τὰς πύλας ἀνοίξαντες εἰδὲξαντο τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ τὸ στράτευμα. εἰσπεσόντες δὲ εἶσω τῆς πόλεως, τὰς μὲν οἰκίας διήρπαζον,

τοὺς δὲ ἄνδρας κατέσφαξαν· πρὸς δὲ τοὺς δρόρους
 Βαρβάρους καὶ Ἰάπυγας καὶ Πευκετίους συμμα-
 χίαν ἐποίησαντο. καὶ ταῦς ληστικὰς χορηγῶν αὐ-
 τοῖς, τὰ μέρη τῶν λειῶν ἐλάμβανε· καὶ φρουρὰν
 ἀπολείπων εἰς Κρότιον, εἰς Συράκουςαν ἐπλευσεν.
 (Eclog. IV, pag. 490.)

Ὅτι Διάλλος, Ἀθηναῖος συγγραφεὺς, τὰς κοι-
 νὰς πράξεις συντάξας ἔγραψε βιβλούς εἰκοσι ἕξ.
 Ψαῶν δὲ ὁ Πιλαταίου τὰς ἀπὸ τούτου διαδεξάμενος
 πράξεις ἔγραψε βιβλούς τριάκοντα. (Eclog. V,
 pag. 490.)

Olymp. CXXI, 2. a. C. 293. U. C. 459.

Ὅτι ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν Τυρρῶν καὶ Γαλα-
 τῶν καὶ Σαμιτιῶν, καὶ τῶν ἐτέρων συμμάχων, ἀνι-
 στήσαν ὑπὸ Ῥωμαίων, Φαβίου ὑπατεύοντος, δέκα
 μυριάδες, ὥς φησι Δοῦρις, (Eclog. VI, p. 490.)

Olymp. CXXI, 3. a. C. 294. U. C. 460.

Ὅτι Ἀντίπατρος διὰ φθόρον τὴν ἰδίαν μητέρα
 ἀνέηλ. ὅτι Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς Ἀντιπάτρου, προσ-
 καλεσάμενος Δημήτριον βασιλεῖα εἰς βοήθειαν, δο-
 λοφονεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ Ἀντίπατρον τὸν
 μητραλοῖαν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αὐτὸν
 ἐδολοφόνησεν, οὐ βουλόμενος σὺνεδρον τῇ βασι-
 λεῖα. (Eclog. VII, pag. 490.)

Olymp. CXXI, 4. a. C. 293. U. C. 461.

Ὅτι οἱ Θράκες τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν Ἀγαθο-
 κλέα λαβόντες αἰχμάλωτον ἀπέστειλαν μετὰ δώρων.
 ἅμα μὲν πρὸς τὰ παράδοξα τῆς τύχης ἐαυτοῖς πα-

ρασκευάζοντες καταφυγὰς, ἅμα δὲ διὰ τῆς φιλαν-
θρωπίας ταύτης ἐλπίζοντες ἀπολήψεσθαι τὴν ἀφρ-
ρημένην αὐτῶν χώραν ὑπὸ Λυσιμάχου. οὐκ ἐτι γὰρ
ἤλπιζον αὐτοὺς δύνασθαι κρατῆσαι τῷ πολέμῳ
συμπεφρονηκότων ἀπάντων σχεδὸν τῶν δυνατωτά-
των βασιλέων, καὶ συμμαχοῦντων ἀλλήλοις.

Ὅτι ὁ Λορμιχαΐτης ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς κα-
τὰ πάντα τὸν Λυσιμάχον τὸν βασιλέα δεξιωσάμενος
καὶ φιλήσας, ἔτι δὲ πατέρα προσαγορεύσας, ἀπή-
γαγε μετὰ τῶν τέκνων εἰς πόλιν τὴν ὀνομαζομένην
Ἡλιν.

Ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Λυσιμάχου δυνάμεως
συνδραμόντων τῶν Θρακῶν καὶ βοώντων, ἄγειν
εἰς τὸ μέσον τὸν ἡλωκότα βασιλέα πρὸς τὴν
κόλασιν, δεῖν γὰρ τὴν ἐξουσίαν ἔχειν τὸ τῶν κινδύ-
νων μετεσχηκὸς πλῆθος βουλευσασθαι, πῶς χρη-
στέον ἐστὶ τοῖς ἡλωκόσιν· ὁ μὲν Λορμιχαΐτης περὶ
τῆς τιμωρίας τοῦ βασιλέως ἀντειπὼν, ἐδίδαξε τοὺς
στρατιώτας, ὅτι συμφέρει σῶσαι τὸν ἄνδρα. ἀναιρε-
θέντος μὲν γὰρ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄλλους καταλήψε-
σθαι τὴν Λυσιμάχου δυναστείαν, φοβερωτέραν οὖ-
σαν, ἢ τὴν τύχην, τοῦ προὔπαρξαντος· διαφυλαχθέντος
δὲ χάριν ἔξιν ὀφειλομένην τοῖς Θραξὶ παρὰ τοῦ σω-
θέντος, καὶ τὰ φρούρια τὰ πρότερον ὑπάρξαντα
Θρακῶν ἀπολήψεσθαι χωρὶς κινδύνων. συγκαταθε-
μένου δὲ τοῦ πλείους ὁ Λορμιχαΐτης ἀναζητήσας
ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς φίλους τοῦ Λυσιμάχου, καὶ
τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν εἰωθότας διατρέβειν, ἀπή-
γαγε πρὸς ἡλωκότα βασιλέα. μετὰ δὲ ταῦτα συντε-

λέσας θυσίαν, παρέλαβεν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν τὸν τε
 Λυσίμαχον μετὰ τῶν αὐτοῦ φίλων, καὶ τῶν Θρα-
 κῶν τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους. διττὰς δὲ κλισίας παρα-
 σκευάσας, τοῖς μὲν περὶ τὸν Λυσίμαχον ἔστρωσε τὴν
 ἁλοῦσαν βασιλικὴν στρωμνὴν, ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς φί-
 λοις εὐτελεῖ στιβάδα. ὁμοίως δὲ διττῶν ἐτοιμασθέν-
 των δείπνων, ἐκείνοις μὲν παντοδαπῶν πολυτέλειαν
 βρωμάτων παρέθηκεν ἐπὶ τραπέζης ἀργυρᾶς· τοῖς
 δὲ Θραξὶ λάχανα καὶ κρέα μετρίως ἐσκευασμέ-
 να, ἐπὶ σαρίδος εὐτελοῦς ἐπικειμένης αὐτῆς τῆς τρα-
 πέζης. τὸ δὲ τελευταῖον τοῖς μὲν ἐνέχει τὸν οἶνον ἐν
 ἀργυροῖς καὶ χρυσαῖς ποιηρίοις, τοῖς δὲ μεθ' ἑαυτοῦ
 κερατίνοις, καὶ ξυλίνοις, καθάπερ ἦν ἔθος τοῖς Γέ-
 ταις. προβαίνοντος δὲ τοῦ πύτου πληρώσας τὸ μέ-
 γιστον τῶν κεράτων, καὶ προσαγορεύσας πατέρα τὸν
 Λυσίμαχον ἠρώτησε, πότερον αὐτῇ δοκεῖ τὸ δεῖπνον
 βασιλικώτερον τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὸ Θράκιον; τοῦ
 δὲ Λυσίμαχου τὸ Μακεδονικὸν εἰπόντος. . . . ΖΗ-
 ΤΕΙ Εἰς τὸ ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

“Οτι ὁ βασιλεὺς Δημήτριος παραλαβὼν καὶ τὰς
 ἄλλας πόλεις, προσηνέχθη τοῖς Βοιωτοῖς μεγαλοφύ-
 χως. πλὴν γὰρ ἀνδρῶν δέκα καὶ τεττάρων τῶν αἰ-
 τιωτάτων τῆς ἀποστάσεως, ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων
 ἅπαντας. (Excerpt. de Virt. et Vit. p. 559. sq.)

“Οτι Ἀγαθοκλῆς συναθροίσας δυνάμεις, εἰς Ἰτα-
 λίαν διεπέρασεν ἔχων πεζοὺς τρισμυρίους, ἵππεῖς
 τρισχιλίους. τὴν δὲ ναυτικὴν δύναμιν Σίλλωνι πα-
 παδοῦς, λιηλατεῖν ἐπέταξε τὴν Βρεττίων χώραν. οὗ-
 τος πορθῶν τὰς παραθαλασσίους κτήσεις, χειμῶνι

περιπεσὼν τὰς πλείους τῶν νηῶν ἀπέβαλε. ὁ δὲ Ἀγα-
θοκλῆς πολιορκήσας τῶν Ἰππονιαιτῶν πόλιν καὶ διὰ
μηχανῶν πετροβόλων τῆς πόλεως ἐκυρίευσε, καὶ ταύ-
την εἴλε· τῶν δὲ Βρεττίων καταπλεγέντων, πρέσβεις
ἀπέστειλαν ὑπὲρ διαλύσεως· καὶ λαβὼν παρ' αὐ-
τῶν ἑξακοσίους ὁμήρους καὶ φρουρὰν ἀπολιπὼν, εἰς
Συρακοῦσας ἐπανῆλθεν. οἱ δὲ Βρέττιοι ταῖς ὄρκοις
μὴ ἐμμεΐναντες, ἀλλὰ πανδημεὶ στρατεύσαντες ἐπὶ
τοὺς ἀπολειφθέντας στρατιώτας, τοὺτους κατέκο-
ψαν· τοὺς δὲ ὁμήρους ἀνασώσαντες ἀπελύθησαν
τῆς Ἀγαθοκλέους δυναστείας.

Συγγνώμη τιμωρίας αἰρετωτέρα. (Eclog. VIII,
pag. 491.)

Ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀγόντων στρατιώτα, καθ'
οὓς ἂν καιροὺς ἐν ἀτυχήμασιν ὑπάρχωσι μεγάλοις,
ἀκολουθοῦσι ταῖς τῶν πολλῶν ὁρμαῖς, φοβούμενοι
τὰς ἐναντιώσεις αὐτῶν. (Eclog. IX, pag. 491.)

Olymp. CXXII, 2. a. C. 291. U. C. 463.

Ὅτι Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, τὸ δεύτερον ἀποστια-
τησάντων Θηβαίων, πολιορκίᾳ τὰ τεῖχη καθελὼν,
τὴν πόλιν κατὰ κράτος εἴλε, δέκα μόνους ἀνδρας
ἀνελὼν, τοὺς τὴν ἀποστασίαν κατεργαζομένους.
(Eclog. X, pag. 491.)

Olymp. CXXII, 4. a. C. 289. U. C. 465.

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ἀπέστειλεν Ἀγαθοκλῆ τὸν υἱὸν
πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, φιλίαν συνθέσθαι
καὶ συμμαχίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἄσμενως δεξάμενος
τὸν νεανίσκον, [καὶ] στολὴν περιτιθεὶς βασιλικήν,
καὶ δῶρα δοὺς μεγαλοπρεπῆ, συναπέστειλεν Ὁξύθε

μιν τῶν φίλων ἕνα· τῷ μὲν δοκεῖν τὰ πιστὰ λαβεῖν
τῆς συμμαχίας, τῷ δὲ ἔργῳ κατασχεψόμενον τὴν Σι-
κελίαν. (Eclog. XI, pag. 491.)

Ὅτι Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς, πολὺν χρόνον εἰρη-
νεύων πρὸς Καρχηδονίους, μεγάλην ἐπεποίητο πα-
ρασκεύασιν ναυτικῶν δυνάμεων. διανοεῖτο γὰρ πάλιν
εἰς τὴν Λιβύην διαβιβάζειν στρατόπεδα, καὶ ταῖς
ναυσὶν εἰργεῖν τοὺς Φοίνικας τῶν ἀπὸ τῶν Σαρδῶν
καὶ Σικελῶν σιτοπομπίων. καὶ ἐν τῷ προγεγονότι
κατὰ τὴν Λιβύην πολέμῳ θαλαττοκρατοῦντες οἱ
Καρχηδόνιοι διέσωσαν ἐκ τῶν κινδύνων τὴν πατρί-
δα. εἶχε δὲ ταῦς Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς ἐξηρτυμένας
διακοσίας τετρήρεις καὶ ἐξήρεις· ὅμως εἰς πέρας τὴν
προαίρεσιν οὐκ ἤνεγκε, διὰ τοιαύτας αἰτίας. Μαι-
νων ἦν Αἰγισταῖος τὸ γένος· ἐν δὲ τῇ καταλήψει τῆς
πατρίδος ἡλωκῶς, δοῦλος ἐγίνετο διὰ τὴν εὐπρέπει-
αν τοῦ σώματος τῷ βασιλεῖ. καὶ μέχρι μὲν τινος εὖ
δοκεῖν προσεποιεῖτο, τῶν ἐρωμένων καὶ φίλων εἰς
ἄριθμούμενος, διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος συμφορὰν,
καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὕβριν, ὑπούλως ἔχων πρὸς τὸν
δυνάστην, καιρὸν ἔλαβε τῆς κατὰ αὐτοῦ τιμωρίας.
ὁ γὰρ βασιλεὺς ἤδη γεγηρακῶς τὰς ὑπαιθροὺς ду-
νάμεις Ἀρχαγάθῳ παραδίδωκει. οὗτος δὲ ἦν Ἀρχα-
γάθου μὲν υἱός, τοῦ κατὰ Λιβύην σφαγέντος, υἱω-
νός δὲ τοῦ βασιλέως Ἀγαθοκλέους, ἀνδρεία δὲ καὶ
ψυχῆς εὐτολμία πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων.
στρατοπεδεύοντος αὐτοῦ περὶ τὴν Αἴττην, ὁ μὲν βα-
σιλεὺς βουλούμενος προάγειν ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς
βασιλείας τὸν υἱὸν Ἀγαθοκλῆ, πρῶτον μὲν [τοῖς]

ἐν ταῖς Συρακούσαις συνέστησε τὸν νεανίσκον, ἀπο-
 φαινόμενος διάδοχον ἀπολείπειν τῆς ἀρχῆς· μετὰ δὲ
 ταῦτα ἐξέπεμψεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. γράψας
 ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸν Ἀρχάγαθον, προσέταξε, τοῦτον πα-
 ραδιδόναι τὰς πεζικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. δι' ἃς ὁ
 μὲν Ἀρχάγαθος ὁρῶν τὴν βασιλείαν εἰς ἕτερον καταν-
 τῶσαν, ἀμφοτέροις ἐπιβουλεύσαι διέγνω. πρὸς Μαί-
 νωνα τὸν Αἰγεσταῖον διαπεμψάμενος, ἔπεισεν ἀνελεῖν
 τὸν βασιλέα διὰ φαρμάκων· αὐτὸς δὲ ἐν τινὶ νήσῳ
 θυσίαν ἐπιτελέσας, καὶ καταπλεύσαντα τὸν νεώτε-
 ρον Ἀγαθοκλέα παραλάβων πρὸς τὴν εὐχίαν, νυ-
 κτὸς καταμεθύσας ἀπέσφαξε. τοῦ δὲ σώματος ῥι-
 φθέντος εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ
 τοῦ κλύδωνος [ἐκβρασθέντος] ἐπιγρόντες τινὲς ἀπε-
 κόμισαν εἰς Συρακούσας. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰωθὼς με-
 τὰ τὸ δεῖπνον αἰεὶ πτερῶν διακαθαίρεσθαι τοὺς ὀ-
 δόντας, ἀπολυθεὶς τοῦ πότου, τὸν Μαίωνα τὸ πτε-
 ρὸν ἤτησεν. εἴτα ὁ μὲν φαρμάκῳ σηπτικῷ χρῆσας
 ἀπέδωκεν. ὁ δὲ χρησάμενος αὐτῷ φιλοτιμότερον, διὰ
 τὴν ἄγνοιαν, ἤψατο πανταχόθεν τῆς περὶ τοὺς ὀδόν-
 τας σαρκός. καὶ πρῶτον μὲν πόνοι συνεχεῖς ἐγένοντο,
 καὶ καθ' ἡμέραν ἐπιτάσεις ἀλγηδόνων· ἔπειτα σῆ-
 πεδόνες ἀνίατοι πάντῃ τοὺς ὀδόντας περιεῖχον. ἐπὶ
 δὲ τῆς τελευτῆς γενόμενος, ἐκκλησιάσας τὸν λαόν,
 κατηγόρησε τῆς ἀσεβείας Ἀρχαγάθου· καὶ τὰ μὲν
 πλῆθη παρώξυνε πρὸς τὴν αὐτοῦ τιμωρίαν, τῷ δὲ
 δήμῳ τὴν δημοκρατίαν ἔφησεν ἀποδιδόναι. μετὰ δὲ
 ταῦτα τὸν βασιλέα διακείμενον ἐσχάτως ἤδη κατέ-
 θηκεν ἐπὶ τῆς πυρῆς Ὀξύθεις, ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ

Δημητρίου τοῦ βασιλέως, καὶ κατέκαυσεν ὄντα μὲν ἔμπνουν ἔτι, διὰ δὲ τὴν ιδιότητα τῆς περὶ τὴν ση-
 πεδόνα συμφορᾶς οὐ δυνάμενον φωνὴν προῖέναι.
 Ἀγαθοκλῆς μὲν πλείστοις καὶ ποικιλοψύτοις φό-
 ρους ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὴν δυναστείαν, καὶ τῇ
 κατὰ τῶν δημοφύλων ὁμότητι προσθεὶς καὶ τὴν εἰς
 θεοὺς ἀσέβειαν, πρέπουσαν παρέσχε τῇ παρανομίᾳ
 τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν, δυναστεύσας μὲν ἔτη
 δύο τῶν τριάκοντα λείποντα, βιώσας δὲ δύο πρὸς
 ταῖς ἑβδომήκοντα ἔτη, καθὼς Τίμαιος ὁ Συρακού-
 σιος συγγράφει, καὶ Καλλίας καὶ αὐτὸς Συρακού-
 σιος εἴκοσι δύο βιβλίοις συγγράψας, καὶ Ἀντιπτόχος
 ὁ ἀδελφὸς Ἀγαθοκλέους καὶ αὐτὸς συγγραφεὶς. οἱ
 δὲ Συρακούσιοι τῆς δημοκρατίας τυχόντες, τὴν
 Ἀγαθοκλέους οὐσίαν ἐδήμευσαν, τῆς δὲ εἰκόνας τῆς
 ἀνατιθείσας ὑπ' αὐτοῦ κατέσπασαν. Αἰαίων δὲ ὁ
 ἐπιβουλεύσας τῷ βασιλεῖ διέτριβεν ἐν τοῖς περὶ Ἀρ-
 χάγαθον, πεφευγὼς ἐκ τῶν Συρακουσοῶν· πεφρονη-
 ματισμένος δὲ ἐπὶ τῷ δοκεῖν καταλελυκέναι τὴν βα-
 σιλείαν, τὸν μὲν Ἀρχάγαθον ἐδολοφόνησε τοῦ δὲ στρα-
 τοπέδου κυριεύσας, καὶ τὰ πλήθη λόγοις φιλανθρω-
 ποῖς ἰδιοποιησάμενος, διέγνω πολεμεῖν τοῖς Συρα-
 κουσίοις, καὶ δυναστείας ἀντέχεσθαι. (Eclog XII,
 pag. 491.)

Ὅτι Ἀγάθαρχος ἀνδρεία καὶ ψυχῆς εὐτολμία
 πολὺ τοῦ κατὰ λόγον ὑπεραίρων τῆς ἰδίας ἡλικίας.
 ἦν γὰρ παντιπτόχος γένος.

Ὅτι οὗτος ἱστορικὸς [Τίμαιος] τὰς ἁμαρτίας
 τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐλέγξας,

κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας· ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέφευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπὲρ Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἔσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προὔπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτρέφεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν μόνον γενομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τὴν, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτόντα, γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρόνηκτος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνδρον, καὶ δειλόν. καίτοιγε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττωσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, οὐ μόνον Σικελίας σχεδὸν ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν τῆς Ἰταλίας τε καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἂν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέριαν παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα, δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέται τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους· διὰ γοῦν τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων, φανερόν ἐστι τὸ φιλαληθὲς τῆς ἱστορικῆς παρόρησίας προδε-

δωκὼς, ἰδίας ἔνεκεν ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ
τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως πέντε βίβλους τοῦ συγ-
γραφέως τούτου, καθ' ἃς περιεῖληψε τὰς Ἀγαθο-
κλέους πράξεις, οὐκ ἂν τις δικαίως ἀποδεξαίτο.
(Excerpt. de Virt. et Vit. pag 560.)

Ὅτι καὶ Καλλίας ὁ Συρακούσιος δικαίως καὶ
προσηκόντως κατηγορίας ἀξιώθει. ἀνάληφθεις γὰρ
ὑπ' Ἀγαθοκλέους, καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος
τὴν προφητίαν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐκ ἀπολέλοι-
πεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων
γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ πα-
ρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτὸν
εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερ-
βεβληκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς
ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγρα-
φεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ
θαυμαστός ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γρα-
φῆς ἅπαντα τὰ γὰρ τῷ δυνάστη. ῥαδίον δ' ἦν οἴ-
μαι πρὸς ἄμειψιν χάριτος, τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκω-
μίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δω-
ροδοκίας. (Excerpt. de Virt. et Vit. p. 561.)

Olymp. CXXIV, 3. a. C. 282. U. C. 472.

Ὅτι Ἰκέταν στρατηγὸν ἀπέλυσαν Συρακούσιοι
μετὰ δυνάμεως πρὸς Μαίωνα πολεμῆσαι· καὶ μέ-
χρι μὲν τινας διεπολέμει, φυγομαχοῦντων τῶν ἐναν-
τίων, καὶ εἰς παράταξιν οὐδαμῶς καταβαινόντων.
τῶν δὲ Καρχηδονίων συνεπιλαβομένων τοῖς περὶ
Μαίωνα, [καὶ] πολὺ ταῖς δυνάμεσιν ὑπερεχόντων

ἤναγκάσθησαν οἱ Συρακούσιοι, δόντες ὁμήρους τοῖς Φοίνιξι τετρακοσίους, διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, καὶ καταγαγεῖν τοὺς φυγάδας. τῶν δὲ μισθοφόρων ἀτιμαζομένων ἐν ταῖς ἀρχαῖραις, συνέβη σιτιάσεως πληρωθῆναι τὴν πόλιν. διαστάντων οὖν ἐν τοῖς ὅπλοις τῶν τε Συρακουσίων καὶ τῶν μισθοφόρων, οἱ πρεσβύτεροι διαπρεσβευσάμενοι, καὶ πολλὰ δεηθέντες ἀμφοτέρων, μόγις κατέπαυσαν τὴν ταραχὴν, ἐπὶ τῷ τοὺς μισθοφόρους ἐν τακτικῷ χρόνῳ τὰς ἑαυτῶν κτήσεις ἀποδομένους ἀπελθεῖν ἐκ Σικελίας. τούτων δὲ κυρωθέντων, οἱ μὲν ξένοι κατὰ τὰς δημολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας, καὶ παραγενθέντες ἐπὶ τὸν πορθμὸν, ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι. ὑπὸ γὰρ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ἀναληφθέντες εἰς τὰς οἰκίας, νυκτὸς ἐφόρνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους· καὶ τὰς τούτων γυναῖκας γήμαντες, κατέσχον τὴν πόλιν. ἐκάλεσαν δὲ ταύτην Μameριίνην, ἀπὸ τοῦ Ἄρεως· διὰ τὸ τοῦτον κατὰ τὴν ἐκείνων διάλεκτον Μάμερτον καλεῖσθαι.

Οἷς γὰρ οὐ μέτεστι τῆς δημοκρατίας, τούτους οὐδὲ τῆς ὑπὸ δημάρχου κυρουμένης ψήφου κοινωνεῖν. (Eclog. XIII, pag 493.)

• Spectat ad Olymp. CXXIII, 4.

Ὅτι οἱ μισθοφόροι κατὰ τὰς δημολογίας ἐκλιπόντες τὰς Συρακούσας προσεδέχθησαν ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων, ὡς ἂν φίλοι καὶ σύμμαχοι· ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν φιλοφρόνως ἀναληφθέντες εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, νυκτὸς ἐφόρνευσαν τοὺς ὑποδεξαμένους, καὶ

ταὶς τῶν παρανομηθέντων γυναῖκας γήμαντες, κατέσχον τὴν πόλιν.

* Ὅτι τοῦ Δημητρίου φυλαττομένου εἰς Πέλλαν, Λυσίμαχος πρέσβεις ἀποστείλας ἤξιον τὸν Σέλευκον μηδενὶ τρόπῳ τὸν Δημήτριον ἐκ τῶν χειρῶν ἀφεῖναι, πλεονέκτην ἄνδρα καὶ πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιβεβουλευκότα, ἐπηγγέλλετο δὲ αὐτῷ δώσειν ὑπὲρ τῆς ἀναιρέσεως τῆς τοῦτου τάλαντα δισχίλια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἐπέτιμψε παρκαλοῦσιν αὐτὸν μὴ μόνον ἀθετῆσαι πίστιν, ἀλλὰ καὶ συννοκειωμένον αὐτῷ μῦσος ἐκείνο ἐπαγγέλλεσθαι. πρὸς δὲ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον ἐν τῇ Μηδίᾳ διατρίβοντα γράψας, συνεβούλευσε πῶς χρησιτέον ἐστὶ τῷ Δημητρίῳ. κερρικῶς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπολύειν, καὶ κατὰγειν ἐπὶ τὴν βασιλείαν μεγαλοπρεπῶς. ἔσπειυεν δὲ καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ χάριν συνεπιγράψαι ταῖς εὐεργεσίαις, ὡς ἂν γεγαμηκότος αὐτοῦ Στρατοκίην τὴν Δημητρίου, καὶ τέκνα γεγεννηκότος ἐξ αὐτῆς. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 561.)

Ὅτι δὲ τοῖς μὲν πολέμοις εἶναι φοβερώτατον, τοῖς δὲ φίλοις διαμέειν βέβαια προσηνέστατον. (Eclog. XIV, pag. 493.)

Ἐπειδὴ καὶ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀγνοήσαντες τὸ συμφέρον, τοῖς πρὸς χάριν λόγοις ἐπηκολουθήσατε· νῦν τοῖς ἔργοις ἐωρακότες, τὰ κατὰ τὴν χώραν αἰνχίματα, μεταδιδάχθητε.

Τὰ μὲν γὰρ ἀγνοῆσαι ποτε [τὰ] κατὰ τὸν βίον, ἐστὶν ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πράγμασι πλεο-

νάκεις ἁμαρτάνειν, τέλος ἐξεστηκότος τοῖς λογισμοῖς. ὅσῳ γὰρ πλείοσιν ἐλαττώμασι περιπεπτώκαμεν, τοσούτῳ μείζονος τιμωρίας ἄξιοι τυχεῖν ὑπάρχομεν.

Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ τινες τῶν πολιτῶν προσηλλίθασιν πλεονεξίας, ὥστε βούλεσθαι τοὺς ἰδίους οἰκούς λαμπροὺς κατασκευάζειν ἐκ τῶν τῆς πατρίδος ἀτυχημάτων.

Οἱ δὲ περὶ τοὺς βοηθοῦντας τοῖς ἄλλοις ἀνομήσαντες, πῶς ἂν χρῆσαιντο [τοῖς] περὶ αὐτῶν; (Eclog. XV, p. 493.)

Ὅτι δεῖ τοῖς μὲν ἡμαρτημένοις δοῦναι συγγνώμην, εἰς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἔχειν εἰρήνην. (Eclog. XVI, pag. 494.)

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτήσαντας ἐκ παντὸς τρόπου κολιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μὴ μεταδιδασκομένους. (Eclog. XVII, pag. 494.)

Ὅτι προτιρεῖ παρά τοῖς ἀνθρώποις ἡ μὲν ἐπίεικεια τῆς ὀργῆς, ἡ δὲ εὐεργεσία τῆς τιμωρίας. (Eclog. XVIII, pag. 494.)

Ὅτι καλὸν καὶ εὐθετόν ἐστι, λυεῖν μὲν τὴν ἔχθραν, ἀντεισάγειν δὲ φιλίαν. ὅταν γὰρ εἰς ἀπορίαν ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ πρώτην τὴν τῶν φίλων ἀρπαγὴν ὀργμῶν εἴωθεν. (Eclog. XIX, pag. 494.)

Ὅτι ἔμφυτος οὖσα τοῖς ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλείονος ἐπιθυμία, τῆς τοιαύτης ὀργμῆς οὐδ' ὅλως ἀφέξεται.

Δεῖ γὰρ τὸ τῆς ὑπερηφανίας μέγεθος καὶ τὸ

τῆς ἐσθῆτος τυραννικὸν οἶκος φυλάττειν· εἰς δὲ πό-
λιν ἐλευθέραν εἰσιόντα τοῖς ἐνθάδε νόμοις πείθε-
σθαι.

Οὗ γάρ τις τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν κεκλη-
ρονόμηκε, τοῦτου θελήσει καὶ τῆς εὐδοξίας γενέσθαι
διάδοχος· αἰσχρὸν γάρ ἐστι τὸ μὲν ὄνομα φέρειν
Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως, ταῖς δὲ πράξεσι φαίνεσθαι
Θερσίτην.

Ὅσω γάρ τις πλείονος κυριεύει δόξης, τοσοῦτω
μείζονα χάριν ἔξει τοῖς αἰτίοις τῶν εὐτυχημάτων.
ὥστε ὧν δύναται τις τυγχάνειν μετὰ δόξης καὶ χά-
ριτος, τούτων οὐκ ἂν ἐπιθυμήσαι μετ' ἀδικίας καὶ
ὀνειδους κυριεύσαι.

Καλὸν οὖν ἐστιν, ὡς ἄνθρωποι, ἐν τοῖς ἀλλοτρι-
οῖς ἁμαρτήμασι περὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας λαμβάνειν
τὴν πείραν. (Eclog. XX, pag. 494.)

Ὅτι οὐ δεῖ προκρίνειν τινὰ μὲν τῆς συγγενείας
τὴν ἀλλοτριότητα, τῆς δὲ τῶν συμμάχων εὐνοίας τὸ
τῶν πολεμίων μίσος. (Eclog. XXI, pag. 494.)

E LIBRO XXII.

Olymp. CXXV, I. p. C. 280. U. C. 474.

Ὅτι πατριὸν ἐστὶ τοῖς Ἑπειρώταις, μὴ μόνον ἐπὶ
τῆς ἰδίας πατρίδος ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν

φίλων καὶ συμμάχων κινδυνεύειν. (Eclog. I, pag. 494.)

Ὅτι Δέκιος ὁ Ῥωμαῖος χιλιάρχος, φύλαξ γενόμενος Ῥηγίου, διὰ Πύρρον τὸν βασιλέα κατέσφαξεν αὐτοὺς, καὶ τὰς κτήσεις καὶ τὰς γυναῖκας ἰδιοποίησατο. Καμπανοὶ δὲ οὗτοι ἦσαν, καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον Μameρτίνοις, ὥσπερ ἐκεῖνοι Μεσσηνίους σφάζαντες. εἴτα τὴν διαιρέσιν τῆς κτήσεως τῶν ἡτυχηκότων ἄδικον ποιησάμενος, ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Ῥηγίου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων Καμπανῶν. συνήργησαν δὲ καὶ Μameρτίνοι, [οἱ] μετὰ τῶν λειψθέντων χρημάτων στρατηγὸν ἐποίησαν. καὶ δὴ ὀφθαλμίας νόσου αὐτὸν περιχούσης, τῶν ἰατρῶν τὸν δόκιμον μεταστειλαμένου αὐτοῦ. [οὗτος] τὴν ἕβριν τῆς πατρίδος ἐκδικῶν, κληθαρίσιν ὑπήλειψε τὸν Δέκιον· καὶ τῆς ὀράσεως αὐτὸν ἐπεστέρησε, καὶ φεύγει ἐκ Μεσσηνίας. (Eclog. II, pag. 494.)

Ὅτι εἰς τὸ Ῥήγιον ἀπεστάλη φρουρὰ ὑπὸ Ῥωμαίων. ὁ δὲ χιλιάρχος Δέκιος τὸ γένος Καμπανός, πλεονεξία καὶ τόλμῃ διαφέρων, ἐμιμήσατο τὴν τῶν Μameρτινῶν παρανομίαν. ἐκεῖνοι γὰρ προσδεχθέντες ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς φίλοι, τὴν μὲν πόλιν κατελάβοντο, τοὺς δὲ Μεσσηνίους ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐστίας ἐκάστους σφάζαντες ἔγημαν τὰς τῶν ἰδιοξένων γυναῖκας, καὶ τὰς τῶν σφαγέντων κτήσεις κατέσχον· οἱ δὲ περὶ τὸν Δέκιον Καμπανοὶ, δοθέντες ὑπὸ Ῥωμαίων φύλακες τῶν Ῥηγίων, ἐξήλωσαν τὴν τοῦτων ὡριότητα. τοὺς γὰρ Ῥηγίους σφάζαντες, καὶ τὰς

κτήσεις διελόμενοι, κατέσχον τὴν πόλιν ὡς δορυκτή-
τον. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τεταγμένος Δέκιος ἔξα-
γυρισάμενος τὰς τῶν ἡτυχηκότων κτήσεις, καὶ τὴν
διαίρεσιν τῆς ὠφελείας ἄδικον ποιησάμενος, ἐξέπε-
σεν ἐκ τοῦ Ρηγίου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν συνασε-
βησάντων Καμπανῶν. οὐ μὴν ἐξέφυγον τὴν τιμω-
ρίαν οἱ παρανομήσαντες· ἀλλ' ὁ μὲν Δέκιος εἰς
ὀφθαλμίαν χαλεπὴν ἐμπεσὼν μετεπέμψατο τῶν ἰα-
τρῶν τὸν ἀριστον. οὗτος δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος
τιμωρίαν λαμβάνων ἱκανῶς, κανθαρίσιν ὑπὴλειψε
τὸν Δέκιον, καὶ τῆς δράσεως αὐτὸν στερήσας·φυγεν
ἐκ τῆς Μεσσηνίας. (Excerpt. de Virt. et Vit.
p. 562.)

Κατὰ δὲ Σικελίαν ἦσαν τύραννοι Ἰκέτας ἐν
Συρακούσῃ, Φιντίας εἰς Ἀκράγαντα, Τυνδαρίων ἐν
Ταυρομενίῳ, καὶ ἕτεροι τῶν ἐλατιύων πόλεων.
Φιντίας δὲ καὶ Ἰκέτας πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐν-
στησάμενοι, παρετάξαντο περὶ τὸν Τρβλαίον, καὶ
τὴν νίκην Ἰκέτας ἀπηνέγκατο· καταδρομὰς δὲ πρὸς
ἀλλήλους ποιούμενοι, τὰς κτήσεις διήρπασαν, τὴν
δὲ χώραν ἀγεώργητον ἐποίησαν. Ἰκέτας δὲ τῇ νίκῃ
ἐπαιρούμενος, παρετάξατο πρὸς Καρχηδονίους· καὶ
λειφθεὶς πολλοὺς στρατιώτας ἀπέβαλε περὶ τὸν
Τηρίαν ποταμόν. κτίζει δὲ Φιντίας πόλιν ὀνομάσας
αὐτὴν Φιντιάδα, Γελώους ἀναστάτους ὄντας οἰκί-
σας ἐν αὐτῇ. ἐστὶ δὲ αὕτη παραθαλάσσιος. κα-
θαιρῶν τὰ τεῖχη, καὶ τὰς οἰκίας, τοὺς λαοὺς τῆς
Γέλας εἰς τὴν Φιντιάδα μετήνεγκε, κτίσας τεῖχος
καὶ ἀγορὰν ἀξιόλογον, καὶ ναοὺς θεῶν

Ὅθεν μαιφόνου γεγονότος, ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων ἐμισήθη τῶν οὐσῶν ὑπ' αὐτῶ· καὶ τοὺς πρὸς φρουρὰν ὄντας ἐδίωξαν, ἐν οἷς πρῶτον ἀπέστησαν Ἀγυρναῖοι. (Eclog. II, pag. 495.)

Ὅτι Φιντίας ὁ τῶν πόλεων βιαίως ἄρχων καὶ πολλοὺς τῶν εὐπόρων ἀναιρῶν, ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων διὰ τὴν παρανομίαν ἐμισεῖτο. διόπερ' ἀπάντων [ἐτοιμῶν] ὄντων πρὸς ἀπόστασιν, ταχὺ ταπεινωθεὶς μετεβάλετο τὸν τρόπον, καὶ φίλανθρωπιότερον ἄρχων, διακατέσχε τοὺς ὑπὸ χεῖρα. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 562.)

Olymp. CXXV, 2. a. C. 279. V. C. 475.

Ὅτι ὑπὸ Γαλατῶν Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐσφάγη, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη καὶ διεφθάρη. (Eclog. III, pag. 495.)

Ὅτι ἡ Καδμεία νίκη παροιμία ἐστίν. ἐστὶ δὲ οὕτως· τὸ τοὺς νικήσαντας συμφορὰν ἔχειν, τοὺς δὲ ἡττημένους μηδὲν κινδυνεύειν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας. (Eclog. IV, pag. 495.)

Ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς τὴν μὲν ἡλικίαν νέος ὢν παντελῶς, πραγμάτων δὲ πολεμικῶν ἀπειρος, φύσει δὲ θρασὺς καὶ προπετής, οὐδὲν τῶν χρησίμων προενοεῖτο· τῶν γὰρ φίλων αὐτῷ συμβουλευόντων ἀναδέξασθαι τοὺς ἀφυστεροῦντας, οὐ προσέσχεν. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 562.)

Ὅτι Ἀπολλόδωρος ἐπιθέμενος τυραννίδι, καὶ βεβαιῶσαι κρίνας τὴν συνώμοσίαν, μειρακίσκον τινὰ φίλον αὐτοῦ καλέσας ὥς ἐπὶ θυσίαν, καὶ σφα-

γιάσας τοῖς θεοῖς, τὰ τε σπλάγχνα τοῖς συνομόσασιν ἔδωκε φαγεῖν, καὶ τὸ αἷμα κεράσας οἶνον πιεῖν παρεκελεύσατο. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 562. sq.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος Γαλάτας εὐρών, καὶ τούτοις ὄπλα διδούς, καὶ δωρεαῖς τιμήσας, δορυφόροις ἐχρήτο πιστοῖς, καὶ πρὸς τὰς κολάσεις εὐθέτοις διὰ τὴν ὁμότητα· τὰς δὲ τῶν εὐπόρων οὐσίας δημεύων, πλῆθος χρημάτων ἤθροιζεν. ἀναβιάσας δὲ τοὺς στρατιωτικὸν μισθοὺς, καὶ μετὰ διδούς τοῖς τένησι τῆς εὐπορίας, δύναμιν ἀξιόλογον περιεποίησατο. ἐκτραπεῖς δὲ εἰς ὁμότητα καὶ πλεονεξίαν, εἰσεπράττετο τοὺς πολιτικοὺς χρήματα· καὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας, οὐκ ὀλίγας δὲ γυναῖκας τῇ διὰ τῶν βασάνων τιμωρίᾳ βιαζόμενος, ἠνάγκασε πάντα ἄργυρον καὶ χρυσὸν παραδιδόναι. εἶχε δὲ τυραννίδος εἰσηγητὴν καὶ διδάσκαλον Καλλιφῶντα τὸν Σικελόν, συνδιατετριφότες πολλοῖς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τυράννοις. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 563.)

Olynth. CXXV, 3. a. C. 278. V. C. 476.

Ὅτι Φιντίας ὁ Φιντιάδης κτίστωρ, Ἀκράγαντος τύραννος, εἶδεν ὄναρ δηλοῦν τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν· ὣν ἄγχιον κυνηγοῦντος, ὀρμησάι κατ' αὐτοῦ τὴν ὕν, καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ τοῖς ὁδοῦσι πατάξαι, καὶ διελάσαντα τὴν πληγὴν κτεῖναι. (Eclog. V, pag. 495.)

Ὅτι Ἰκέτας ἐννέα ἔτη δυναστεύσας Συρακού-

σης, ὑπὸ Θυνίῳ τοῦ Μамέως ἐκβάλλεται τῆς τυραννίδος. (Eclog. VI, pag. 495.)

“Οτι Θυνίων καὶ Σώστρατος διαδεξάμενοι Ἰκέταν, οὕτω πάλιν προκαλοῦνται Πύρρον τὸν βασιλέα εἰς Σικελίαν. (Eclog. VII, pag. 495.)

“Οτι Μαιερτῖνοι, οἱ Μεσσηνίους δολοφονήσαντες, συμμαχίαν μετὰ Καρχηδονίων ποιήσαντες ἐκρίναν κοινῇ διακωλύειν Πύρρον τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν. Τυνδαρίων δὲ ὁ Ταυρομενίας τήρηνος ἐκλίνε πρὸς αὐτόν, καὶ ἔτοιμος ἦν δεξασθαι τῇ πόλει τὰς μετ’ αὐτοῦ δυνάμεις. (Eclog. VIII, pag. 495.)

“Οτι Καρχηδόνιοι συμμαχίαν ποιήσαντες μετὰ Ῥωμαίων, πεντακοσίους ἄνδρας ἔλαβον εἰς τὰς ἰδίας ναῦς· καὶ εἰς τὸ Ῥήγιον διαβάντες, προσβολὰς μὲν ποιούμενοι τῆς πολιορκίας ἀπέστησαν· τὴν δὲ παρεσκευασμένην ὕλην εἰς ναυπηγίαν ἐνέπηρσαν, καὶ διέμειναν φυλάττοντες τὸν πορθμὸν, παραιτηροῦντες τὴν διάβασιν Πύρρου. (Eclog. IX, pag. 495.)

“Οτι Θυνίωνος τῆς Νήσου κυριεύοντος, καὶ Σωστράτου τῆς Συρακούσης τυραννοῦντος, ἔχοντες στρατιώτας μυρίους διεπολέμουν ἀλλήλους· ἀμφότεροι δὲ κάμνοντες ἐν τῷ πολέμῳ, διεπρεσβεύοντο πρὸς Πύρρον. (Eclog. X, pag. 496.)

Olymp. CXXV, 4.^a a. C. 277. V. C. 477

“Οτι Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο, καὶ μῆνας τέσσαρας. ὅτι τούτου παρασκευαζομένου

πρὸς τὸν ἔκπλουν, τὰς Συρακούσας Καρχηδόνιοι
 ἐπολιόρκουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἐκα-
 τὸν ναυσὶν ἐφορμοῦντες τῷ μεγάλῳ λιμένι· πεζῶν
 δὲ πέντε μυριάσι πλησίον τῶν τειχῶν στρατεύοντες,
 τειχίφρως συνεῖχον τοὺς Συρακουσίους, καὶ τὴν χώ-
 ραν αὐτῶν κατατρέχοντες, ἔρημον κατεσκεύασαν.
 διὸ τῷ πολέμῳ κάμνοντες οἱ Συρακούσιοι, τὰς ἐλ-
 πίδας εἶχον ἐν τῷ Πύρρῳ διὰ Λάνασσαν τὴν γυ-
 ραῖκα, τὴν θυγατέρα Ἀγαθοκλέους, ἐξ ἧς ἐγέννη-
 σεν Ἀλέξανδρον υἱόν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμέραν
 ἄλλους ἐπ' ἄλλοις πρέσβεις ἔσπελλον πρὸς αὐτόν.
 ἐμβιβάσας δὲ τὸν λαὸν εἰς τὰς ναῦς καὶ τοὺς ἐλέ-
 φαντας, καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν, ἐξέπλευσεν ἐκ
 τῆς Τάραντος, καὶ δεκαταῖος εἰς Λοκρούς κατήρην·
 ἐπεὶ δὲν καταπλεύσας τὸν πορθμὸν, καὶ διάρας
 Σικελίαν, κατήρην εἰς τὴν Ταυρομενίον. ἐκεῖθεν
 προσλαβόμενος εἰς συμμαχίαν Τυνδαρίωνα, τὸν
 δυνάστην Ταυρομενίας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ
 στρατιώτας, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κατάνην· καὶ
 προσδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μεγάλως, καὶ χρυ-
 σοῖς στεφάνοις στεφθεὶς, ἀπεβίβασε τὴν πεζὴν δύ-
 νάμιν. ταύτης δὲ πορευομένης εἰς Συρακούσας, καὶ
 ὁ στόλος συμπαρέπλει κεκοσμημένος πρὸς ναυμα-
 χίαν. ὥς δὲ πλησίον ἐγένοντο Συρακούσας, οἱ μὲν
 Καρχηδόνιοι προαπεσταλκότες τριάκοντα ναῦς, διὰ
 τινὰς χρείας ἀναγκαίας, ταῖς καταλειμμέναις οὐκ
 ἐτόλμησαν πολεμῆσαι. διόπερ Πύρρος ἀκινδύνως
 διέπλευσεν εἰς Συρακούσας, καὶ παραλαβὼν τὴν
 Νῆσον παρὰ Ουνίωρος, τὴν ἄλλην πόλιν παρὰ Συ-

ρακουσίῳν, καὶ Σωσιστράτου· οὗτος δὲ ἐκυρίευ-
 σεν Ἀρκάγωντος, καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων, ἔχων
 στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς μυρίους· καὶ τὸν μὲν Θυ-
 ρίωνα καὶ Σωσιστράτον καὶ τοὺς Συρακουσίους κα-
 τήλλαξε καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤγαγεν, ὥς μεγάλης ἀπο-
 δοχῆς διὰ τὴν εἰρήνην [τετευχώς.] ὁ δὲ βασιλεὺς
 παραλαβὼν τὰ τε βέλη, καὶ τὰς μηχανάς, καὶ τὰς
 ἐν τῇ πόλει παρασκευάς. αἱ δὲ ναῦς, αἷς παρέλαβεν
 ἐν ταῖς Συρακούσαις, [ἦσαν] κατάφρακτοι ἑκατὸν
 εἴκοσι, καὶ ἀφρακτοὶ εἴκοσι· ἡ μὲν βασιλικὴ ἐννήρης· ὁ
 δὲ σύμπας νιόλος σὺν ταῖς μετ' αὐτοῦ κομισθείσαις
 πλείους διακοσίῳν. ἐν τούτῳ δὲ ὄντος αὐτοῦ, ἤκον
 πρόσβεις ἐκ Λεοντίνων ὑπὸ Ἡρακλείδου τοῦ δυνά-
 στου, λέγοντες παραδώσειν τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν,
 καὶ τὰ φρούρια καὶ στρατιώτας πεζοὺς τετρακισχι-
 λίους, ἱππεῖς δὲ πεντακοσίους. ἤκον δὲ καὶ ἕτεροι
 πλείστοι εἰς Συράκουσαν, λέγοντες πᾶς πόλεις πα-
 ραδώσειν, καὶ συνεργήσειν τῷ Πύρρῳ. ὁ δὲ πάντα
 φιλανθρώπως ἀποδεξάμενος, ἀπέλυσεν εἰς τὰς ἰδίας
 πατρίδας, ἐλπίζων καὶ Λιβύης τυχεῖν. (Eclog. XI,
 pag. 496.)

Ὅτι ὁ λιμὴν ὁ Κορινθιακὸς Λέχαιος καλεῖται.
 (Eclog. XII, pag. 497.)

Ὅτι Βρέννος, ὁ βασιλεὺς Γαλατῶν, μετὰ πεν-
 τεκαίδεκα μυριάδων θυροφόρων, καὶ ἱππέων μυ-
 ρίων, καὶ ἑτέρου ἀγοραίου ὄχλου, καὶ ἐμπόρων
 πλείστων, καὶ ἁμαξῶν δισχιλίων, εἰς Μακεδονίαν
 ἐλθὼν πόλεμον ἐποίησεν· ἐν ᾧ πολλοὺς στρατιώτας
 ἀπέβαλεν, ὥς μὴ ἰσχύσαι, ὕστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα

ἐλθὼν, καὶ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, θέλων ἀπο-
 συλῆσαι αὐτό. καὶ πολλοῦ πολέμου γεγονότος, μυ-
 ριάδας ἐκέισε στρατιωτῶν ἀποβαλὼν, ἐπλήγη καὶ
 αὐτὸς Βρέννος τρισὶ πληγαῖς. βαρυνόμενος δὲ καὶ
 πρὸς θάνατον, συναγαγὼν τὸν λαὸν αὐτοῦ, διελά-
 λησε τοῖς Γαλάταις, συμβουλευσας αὐτοῖς ἑαυτὸν
 καὶ τοὺς τραυματίας ἅπαντας ἀποκτείνειν, καὶ τὰς
 ἁμάρτας καύσαντας εὐζώνους εἰς τὰ οἰκεία ἐπανελ-
 θεῖν· βασιλέα δὲ καταστήσαι Κιχώριον. Βρέννος
 δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορησάμενος, ἑαυτὸν ἀπέσφα-
 ξε. Κιχώριος δὲ τοῦτον θάψας, τοὺς τραυματίας,
 καὶ τοὺς ἀπὸ χειμῶνος καὶ πείνης ταλαιπωρησάν-
 τας ἀνείλεν, ὄντας περὶ δισμυρίους· καὶ οὕτως
 [ἅμα] τοῖς λοιποῖς διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς οἶκον
 τὴν πορείαν ἐποιεῖτο. κατὰ δὲ τὰς δυσχωρίας οἱ
 Ἕλληνες ἐπιτιθέμενοι, τὰς οὐραγίας ἀπέκοπτον,
 καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἤραν ἅπασαν. πορευόμενοι δὲ
 πρὸς Θερμοπύλας, καὶ σπανιζούσης αὐτοῦ τροφῆς,
 ἀπέλιπον ἄλλους δισμυρίους· διὰ δὲ τῶν Λαρδά-
 νων διερχόμενοι, ἅπαντες διεφθάρησαν, καὶ οὐ-
 δεὶς ὑπελείφθη ἀπελθεῖν οἶκον. (Eclog. XIII,
 pag. 497.)

Olymp. CXXVI, 1. a. C. 276. V. C. 478.

Ὁ Πύρρος τὰ κατὰ Συρακούσας καὶ Λεοντί-
 νους καταστησάμενος μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἀκρά-
 γαντα προῆλθεν. ὄντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ὁδοιπο-
 ρίαν, ἤκον ἐν ναυσὶ, λέγοντες, τὴν φρουρὰν τὴν
 Καρχηδονίων ἐκβεβληκέναι, ἣν εἶχον, ὅπως μὴ
 Φιντίας δυναστεύσῃ αὐτῶν, λέγοντες, τὴν πόλιν

Diod. T. VI.

E

παραδῶσειν καὶ συμμάχους γενέσθαι. αὐτοῦ δὲ ἀνα-
 λαβόντος τὴν στρατιάν, εἰς Ἀκράγαντα παραγενό-
 μενος, τὴν μὲν πόλιν ἔλαβε παρὰ Σωσιστράτου,
 καὶ τοὺς στρατιώτας, πεζοὺς μὲν ὀκτακισχιλίους,
 ἵππεῖς δὲ ὀκτακοσίους, πάντας δὲ ἐπιλέκτους, οὐ-
 δὲν ἀπολιπομένους τῶν Ἱππειῶν. παρέλαβε δὲ
 καὶ τριάκοντα πόλεις, ὧν ἦρχε Σωσιστράτος· μετὰ
 δὲ ταῦτα ἀποστείλας εἰς Συρακούσας ἤγαγεν ὄργα-
 να πολιορκητικὰ, καὶ βελῶν πλῆθος. ἐστράτευσεν
 ἐπὶ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἐπικρατείας, ἔχων πεζοὺς
 τρισμυρίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους καὶ πεντακοσίους,
 καὶ ἐλέφαντας. καὶ πρῶτην πόλιν Ἡράκλειαν ὑπη-
 γάγετο, φρουρουμένην ὑπὸ Καρχηδονίων. μετὰ δὲ
 ταῦτα Ἀζῶνας παρέλαβεν. εἴτα Σελινούντιοι τῷ βα-
 σιλεῖ προσεχώρησαν, εἴτα Ἀθηναῖοι, καὶ Αἰγε-
 σταῖοι, καὶ ἄλλαι πλείσται πόλεις. Ἐρυνίης δὲ
 ἐχούσης φρουράν ἀξιόλογον Καρχηδονίων, καὶ φύ-
 σιν ἐχούσης ὀχυράν καὶ δυσπολιόρκητον, ἔκρινεν ὁ
 Πυρρὸς βίᾳ ταύτην ἐξελεῖν διὰ πολιορκίας. διὸ καὶ
 τοῖς τείχεσι προσαγαγὼν μηχανάς, καὶ πολιορκίας
 μεγάλης γενομένης καὶ ἰσχυρᾶς ἐπὶ πολὺν χρό-
 νον, βουλόμενος φιλοδοξῆσαι ὁ βασιλεὺς, καὶ τὴν
 Ἡρακλέους τάξιν ἀμιλλώμενος, πρῶτος τοῖς τεί-
 χεσιν ἐπέβαλε, καὶ μάχην ἡρωϊκὴν συστησάμενος,
 τοὺς ἐπιρῥάξαντας Καρχηδονίους ἀπένειπε συνεπι-
 λαβομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων φίλων, κατὰ κράτος
 εἴλε τὴν πόλιν. φρουράν δὲ καταστήσας ἐν αὐτῇ
 ἐπῆρε πρὸς τὴν Αἰγίνων πόλιν ὀχυρότητι διαφέρου-
 σαν, καὶ κατὰ τοῦ Πανόρμου καλῶς κειμένην· τῶν

δὲ Ἰετινῶν ἔκουσίως προσχωρησάντων, εὐθὺς ἦκεν
 ἐπὶ τῶν Πατορμιτῶν πόλιν, ἔχουσαν λιμένα κάλλι-
 στον τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πό-
 λιν συμβέβηκε τετευχέναι ταύτης τῆς προσηγορίας.
 εἶλε δὲ καὶ ταύτην κατὰ κράτος· καὶ τῶν Ἑρκτῶν
 κατασχὼν τὸ ὄχυρμα, πάσης τῆς Καρχηδόνης
 ἐπεκράτησε δυνάμει, καὶ κύριος ἐγένετο, πλὴν
 τοῦ Αἰλυβαίου. αὕτη γὰρ ἡ πόλις ὑπὸ Καρχηδο-
 νίων ἐκτίσθη, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Καρχηδονίων
 Μοτύης ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου. τοὺς γὰρ
 ἐκ ταύτης ὑπολειφθέντας ἀθροίσαντες κατόκισαν
 εἰς τὸ Αἰλυβαῖον. τοῦ δὲ Πυρρόου περὶ τὴν πολιορ-
 κίαν ταύτης παρασκευαζομένου, διεβίβασαν ἐκ τῆς
 Αἰβύης οἱ Καρχηδόνοι δυνάμειν ἀξιόλογον εἰς τὸ
 Αἰλυβαῖον· πολλὴν δὲ οἶτον ἐκόμισαν θαλασσοκρα-
 τοῦντες, μηχανὰς δὲ καὶ βίη· πλῆθος ἄπιστον.
 οὗσης δὲ τῆς πόλεως τὸ πλεῖστον μέρος ἐν θαλάσῃ,
 τὰς ἀπὸ τῆς γῆς προσόδους ἐτείχισαν, καὶ πύργους
 πυκνοὺς ἐποίησαν· καὶ τάφρον ὀρύξαντες μέγαν,
 διεπρεσβεύσαντο πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ διαλύσεως
 καὶ εἰρήνης, [ἔτοιμα] συνθέσθαι, καὶ χρημάτων
 πλῆθος δοῦναι. τοῦ βασιλέως χρήματα λαβεῖν μὴ
 προσδεχομένου, πεισθέντος δὲ τὸ Αἰλυβαῖον συγ-
 χωρῆσαι τοῖς Καρχηδονίοις, οἱ μετέχοντες τοῦ συνε-
 δρίου φίλοι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀποκαλοῦντες
 μηδενὶ τρόπῳ συγχωρεῖν τοῖς Βαρβάροις ἐπιβάθραν
 ἔχειν κατὰ τῆς Σικελίας, ἀλλ' ἐξ ἀπάσης αὐτῆς ἐξελά-
 σαι τοὺς Φοίνικας, καὶ διορίσαι τῷ πελάγει τὴν
 ἐπαρχίαν· εὐθὺς ὁ βασιλεὺς πλησίον τῶν τευχῶν

καταστρατοπεδεύσας, τὸ μὲν πρῶτον συνεχεῖς τοῖς
 τείχεσιν ἐποιεῖτο προσβολὰς ἐκ διαδοχῆς· ἡμύραν-
 το δὲ οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀγωνιζο-
 μένων, καὶ τὸ μέγεθος τῆς παρασκευῆς. τοσοῦτον
 γὰρ πλῆθος καταπελιτῶν ὀξυβελῶν τε καὶ πετροβό-
 λων ἤθροιστο παρὰ Καρχηδονίων, ὥστε τὸ πλῆθος
 μὴ χωρεῖν τὸ τεῖχος τῆς παρασκευῆς. διὸ καὶ βελῶν
 παντοδαπῶν ἀγομένων ἐπὶ τοὺς πολιορκοῦντας,
 πολλῶν πιπτόντων, πολλῶν δὲ τραυματιζομένων,
 ἡλαττοῦτο Πύρρος· ἐπεβάλετο καὶ αὐτὸς μηχανὰς
 ὁ βασιλεὺς κατασκευάζειν, [χωρὶς] τῶν ἐκ Συρα-
 κούσης ἐναχθεισῶν αὐτῷ. καὶ διὰ τῆς μεταλλείας
 ἐπεβάλετο τὰ τεῖχη σαλευῖν. τῶν δὲ Καρχηδονίων
 ἀντιμαχομένων, διὰ τὸ πετρώδη εἶναι τὸν τόπον,
 δύο μῆνας πολιορκήσας, καὶ ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τῆς
 βίας ἄλωσιν, ἔλυσε τὴν πολιορκίαν. κρίνας οὖν
 στόλον μέγαν κατασκευάζειν, καὶ διὰ τούτου θα-
 λασσοκρατήσας δυνάμεις πρὸς Λιβύην διαβιβάζειν,
 ἔτρεπε τὴν ὁρμὴν. (Eclōg. XIV, p. 497.)

Olymp. CXXVI, 3. a. C. 274. U. C. 480.

Ὅτι τὰς Αἰγείας διαρπίσας ὁ Πύρρος, ἥτις ἦν
 ἐστία τῆς Μακεδονικῆς βασιλείας, τοὺς Γαλάτας
 ἐκίισε κατέλιπεν. οἱ δὲ πευθόμενοι τινων, ὅτι κατὰ
 τοὺς βασιλικοὺς τίκτοὺς τοῖς τετελευτηκόσι συγκατα-
 ρύχθη χρήματα πολλὰ κατὰ τινὰ παλαιὰν συνή-
 θειαν, ἅπαντας ἀνέσκαψαν, καὶ τυμβορρυχήσαντες, τὰ
 μὲν χρήματα διεύροντο, τὰ δὲ ὅσῃ τῶν τετε-
 λευτηκότων δειρόμενον. ὁ δὲ Πύρρος ἐπὶ τούτοις
 βλασφημούμενος, οὐκ ἐκόλαξε τοὺς Βαρβάρους,

δια τὰς ἐν τοῖς πολέμοις χρείας. (Excerpt. de
Virt. et Vit. pag. 563.)

Olymp. CXXVII, 4. a. C. 269. U. C. 485.

Τῶν δὲ τὴν Μεσσηνίην οἰκούντων Μαιερτίνων
ἠϋξημένων. . . . πολλὰ μὲν φρούρια. . . . αὐτοὶ δὲ εὖ-
ζωνον ποιήσαντες τὴν δύναμιν, ἤκον ἐν τάχει βοη-
θήσαντες τῇ Μεσσηνίᾳ πολέμουμένη. ὁ δὲ Ἰέρων,
ἀπαλλαγείς ἐκ τῆς πολεμίας, Μύλας κατὰ κράτος
ἐλὼν, ἐκυρίευσε στρατιωτῶν χιλίων καὶ πεντακο-
σίων· εὐθύς δὲ καὶ τὰλλα χωρία χειρούμενος, κα-
τήντησεν ἐπὶ τὸ Ἀμύσελον, κείμενον μεταξὺ Κεντο-
ριπίνων καὶ Ἀγυριναίων· ὄχυροῦ δὲ ὄντος, καὶ
πολλοὺς στρατιώτας ἔχοντος, ἐκπολιορκήσας τὸ χω-
ρίον, τοῦτο μὲν κατέσκαψε· τοὺς δὲ φρουροῦντας
ἀπολύσας τῶν ἐγκλημάτων, ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας τά-
ξεις. τῆς δὲ χώρας τὴν μὲν τοῖς Κεντοριπίνοις, τὴν
δὲ τοῖς Ἀγυριναίοις ἐδωρήσατο. μετὰ δὲ ταῦτα Ἰέ-
ρων, ἔχων δύναμιν ἀξιόλογον, ἐστράτευσεν ἐπὶ
Μαιερτίνους, καὶ τὴν μὲν Ἀλεσαν παραδύσει προση-
γάγετο. ὑπὸ δὲ Ἀβακαινίνων καὶ Τυνδαριτῶν προ-
θύμως προσδεχθεῖς, ἐκυρίευσε τῶν πόλεων τούτων·
καὶ εἰς στενὴν χώραν συνήλασε τοὺς Μαιερτίνους.
ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους τὴν ἐγγὺς
Μεσσηνίης εἶχε πόλιν τὴν τῶν Ταυρομενιτῶν, ἀπὸ
δὲ τοῦ Τυρρῶνικοῦ τὴν Τυνδαριτῶν. ἐμβάλων δὲ εἰς
Μεσσηνίην, κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Λοίταγον
ποταμόν, πεζοὺς ἔχων μυρίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους
πεντακοσίους· ἀντεστράτευσαν δὲ καὶ Μαιερτῖνοι
ἔχοντες πεζοὺς ὀκτανισχιλίους, ἵππεῖς δὲ μ', στρα-

τηγόν δὲ εἶχον Κίων. οὗτος δὲ μάντις ἀθροίσας
 ἱεροσκόπους, [καὶ] θύσας ἐπηρώτησε περὶ τῆς μά-
 χης. τῶν δὲ ἀποφνημαμένων, ὅτι διὰ τῶν ἱερῶν οἱ
 θεοὶ σημαίνουσι, νυκτερεύσειν ἐν τῇ παρεμβολῇ
 τῶν πολεμίων· περιχαρὴς ἦν, ὥς κυριεύσων τῆς
 τοῦ βασιλέως στρατοπεδείας· εὐθὺς ἐκτάξας τὴν
 δύναμιν, ἐπειρᾶτο διαβαίνειν τὸν ποταμόν. Ἰέρων
 δ' ἔχων τοὺς φυγάδας Μεσσήνης διακοσίους συστρα-
 τεύοντας, διαφόρους ταῖς ἀνδρείαις καὶ ἀρεταῖς,
 προσθεὶς αὐτοῖς ἄλλους τετρακοσίους ἐπιλέκτους,
 προσέταξε τὸν πλησίον λόφον τὸν ὀρομαζόμενον Θώ-
 ρακα περιελθεῖν, καὶ τοῖς πολεμίοις κατὰ νότον
 προσπεσεῖν· αὐτὸς δὲ τὴν δύναμιν ἐκτάξας, κατὰ
 στόμα ἀπήντα. γενομένης δὲ περὶ τὸ ρεῖθρον ἐπ-
 πομαχίας, ἄρα καὶ τῶν πεζῶν παρατάξεως τοῦ βα-
 σιλέως προκατειληφόντων ὀφρὺν τινα περὶ τὸν ποτα-
 μόν, καὶ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πλεονεκτοῦντος·
 μέχρι μὲν τινος ἰσοῤῥόπος ἦν ὁ κίνδυνος. ἐπὶ καὶ
 τὸν λόφον διελθόντες, ἐπέρραξαν παραδόξως τοῖς
 Μάμερτινιοις· καὶ νεαλεῖς ὄντες τοὺς κείμενους τῇ
 μάχῃ θάδιως ἀνῆρουν. τότε δὴ παρταχόμενοι κυκλω-
 θέντες πρὸς φυγὴν ὤρμησαν. ἐπικειμένων τῶν Συ-
 ρακουσίων δυνάμει, πάντας κατέκοψαν. ὁ δὲ στρα-
 τηγὸς τῶν Μάμερτινίων ἀγωνιζόμενος ἐκουσίως, καὶ
 περιπεσὼν πολλοῖς τραύμασι, καὶ λιποψυχήσας
 ἐξωγρηθῆ. οὗτος ἀνεκομίσθη ἔμπρους εἰς τὴν τοῦ
 βασιλέως παρεμβολήν, καὶ παρδεδόθη ἰατροῖς εἰς
 θεραπείαν, κατὰ τὴν μαντείαν, καὶ τὴν τῶν ἱερο-
 σκόπων προῤῥήσιν, νυκτερεύσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν

τῶν ἐναντίων παρεμβολήν. τοῦ βασιλέως δὲ θέλον-
 τος περὶ πολλοῦ θεραπεῦσαι τὸν Κίων, ἤκόν τινες,
 ἵππους φέροντες ἐκ τοῦ πολέμου εἰς τὸν βασιλέα.
 ὁ Κίως δὲ ἐπιγνοὺς τὸν τοῦ υἱοῦ ἵππον, ὑπέλαβεν
 ἀνῆρῆσθαι τὸν νεανίσκον. περιαλγῆς δὲ γειόμενος,
 τὰς ῥαφὰς τῶν τραυμάτων διέῤῥηξε, τὴν ἀπώλειαν
 τοῦ τέκνου θανάτῳ τιμησάμενος. οἱ δὲ Μαμερτί-
 νοι ἀπαγγελίας γενομένης, ὅτι σὺν τῷ στρατηγῷ
 Κίῳ καὶ οἱ λοιποὶ στρατιῶται πάντες ἀπολώλασιν,
 ἔκριναν μεθ' ἱκετηρίας ἀπαντᾶν τῷ βασιλεῖ· οὐ
 μὴν ἡ τύχη εἴασε παντελῶς πεσεῖν τὰ κατὰ Μαμερ-
 τίνους πράγματα. Ἀννίβας γάρ, ὁ τῶν Καρχηδο-
 νίων στρατηγός, ἔτυχεν ὁρμῶν ἐν τῇ Λιπάρας νήσῳ.
 ἀκούσας δὲ τὸ παράδοξον, ἦκε κατὰ τάχος εἰς τὸν
 βασιλέα, τῷ μὲν λόγῳ συγκαίρων, τῷ δὲ ἔργῳ
 σπεύδων τὸν Ἴερωνα καταστρατηγῆσαι δι' ἀπάτης.
 ὁ μὲν πεισθεὶς τῷ Φοίνικι, τὰς ἡουχίας ἔσχεν· ὁ
 δὲ Ἀννίβας παρελθὼν εἰς Μεσσήνην, καὶ καταλα-
 βὼν Μαμερτίνους, μέλλοντας παραδιδόναι τὴν πό-
 λιν, ἀνέπεισε. καὶ προσποιησάμενος βοήθειαν,
 εἰσήγαγεν εἰς τὴν πόλιν στρατιώτας μ'. οἱ μὲν οὖν
 Μαμερτίνοι ἀπογνόντες ἑαυτῶν διὰ τὴν ἥτιαν, πό-
 λιν ἀπεκατεσιτάθησαν εἰς ἀσφάλειαν, τὸν εἰρημέ-
 νον τρόπον. ὁ δὲ Ἴερων καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Φοίνικος, τὴν πολιορκίαν ἀπογνοὺς, ἐπανῆλθε εἰς
 Συρακούσας, περιβύητον εὐημερίαν περιπεποιημέ-
 νος. οἱ δὲ Καρχηδόνοι καὶ Ἴερων, ἀποπεπτωκότες
 τῆς Μεσσήνης, συνῆλθον εἰς σύλλογον, καὶ συμμαχίαν

πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι συνέθεντο κοινῇ πολεμῆσαι Μεσσήνην. (Ecl. XV, pag. 499.)

E L I B R O XXIII.

Olymp. CXXVIII, 4. a. C. 265. U. C. 489.

“ΟΤΙ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καλλίστη ὑπάρχει, ὡς μεγάλη δυναμένη συμβάλλεσθαι πρὸς αὔξησιν ἡγεμονίας. (Eclog. I, pag. 500.)

Olymp. CXXIX, 1.

“ΟΤΙ Ἄννων ὁ Ἀννίβου εἰς Σικελίαν ἐλθὼν, καὶ τὰς δυνάμεις ἀθροίσας εἰς τὸ Αἰλυβαῖον, προήλθε μέχρι Σολοῦντος, καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν ἀπέλειπε πλησίον τῆς πόλεως παρεμβεβληκυῖαν, αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Ἀκράγαντα, τὴν ἄκραν ἐτείχισε, πέρας τὸν δῆμον, φίλον ὄντα συμμαχεῖσθαι Καρχηδονίοις. ἐπανελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν στρατοπεδείαν, ἦκον παρὰ Ἰέρωνος πρέσβεις περὶ τοῦ συμφέροντος. ἐποίησαντο γὰρ κοινῇ συμμαχίαν Ῥωμαίους πολεμῆσαι, ἐὰν μὴ τὴν ταχίστην ἐκ τῆς Σικελίας ἀπαλλάττωται. ἀμφοτέρων δὲ τὰς δυνάμεις ἀγαγόντων ἐπὶ τὴν Μεσσήνην, Ἰέρων μὲν ἐπὶ τοῦ λόφου, τοῦ καλουμένου Χαλκιδικοῦ, κατεστρατοπέδευσεν· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τῇ πεζῇ στρατιᾷ παρεμβάλον εἰς τὰς καλουμένας Εὐνεῖς, τῇ δὲ ναυτικῇ κατέσχον τὴν ἄκραν τὴν καλουμένην Πελωριάδα. συνεχῶς δ’ ἐπολιόρκουν τὴν Μεσσήνην. ὁ δὲ Ῥω-

μαίων δῆμος πυθόμενος ἀπέστειλε τὸν ἕτερον ὕπατον καλούμενον Ἀππίον Κλαύδιον μετὰ δυνάμεως ἁδράς, ὃς εὐθὺς ἦλθεν εἰς Ῥήγιον· πρὸς δὲ τὸν Ἰέρωνα καὶ Καρχηδονίους πρέσβεις ἐξέπεμψε περὶ διαλύσεως τῆς πολιορκίας προσεπηγγέλλετο. δημογορεῖν δὲ πρὸς Ἰέρωνα πόλεμον μὴ ἐπιβήσεσθαι. ὁ δὲ Ἰέρων ἀπεκρίνατο, διότι Μαμερτίνοι Καμερίναν καὶ Γέλαν ἀναστάτους πεποιηκότες, Μεσσήνην δὲ ἀσεβέστατα κατειληφότες, δικαίως πολιορκοῦνται· Ῥωμαῖοι δὲ, θρυλλοῦντες τὸ τῆς πίστεως ὄνομα, παντελῶς οὐκ ὀφείλουσι τοὺς μισαιφόνους, μάλιστα πίστεως καταφρονήσαντας, ὑπερασπίζειν· εἰ δὲ ὑπὲρ ἀσεβεστάτων τηλικαῦτον ἐπαναιρουῦνται πόλεμον, φανεροὺς ἔσσεσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι τῆς ἰδίας πλεονεξίας πρόφασιν πορίζονται τὸν τῶν κινδυνεύοντων ἔλεον, τὸ δὲ ἀληθές Σικελίας ἐπιθυμοῦσι. (Eclog. II, pag. 500.)

Ὅτι Ῥωμαῖοι πρῶτον ἀσπίδας τετραγώνους εἶχον εἰς τὸν πόλεμον· ὕστερον ἰδόντες Τυρρήνους χαλκᾶς ἀσπίδας ἔχοντας, ποιήσαντες οὕτως ἐνίκησαν αὐτοὺς. (Eclog. III, pag. 501.)

Ὅτι διαπεράσαντος τοῦ ὑπάτου εἰς Μεσσήνην, ὁ Ἰέρων νομίζων προδοθῆναι τὴν διάβασιν ὑπὸ Καρχηδονίων, ἔφυγεν εἰς Συρακοῦσας. Καρχηδονίων δὲ πολεμησάντων, καὶ ἡττηθέντων, τὴν Αἴγεσταν ὁ ὕπατος ἐπολιόρκησε· καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἀπολαβὼν εἰς Μεσσήνην ἀπέξευξεν. (Eclog. IV, pag. 501.)

Olymp. CXXIX, 2. a. C. 263. U. C. 491.

Ἵτι τῶν ὑπᾶτων ἀμφοτέρων εἰς Σικελίαν ἐλθόντων, καὶ τὴν Ἀδρανιτῶν πόλιν πολιορκησάντων, εἶλον κατὰ κράτος. εἶτα τὴν Κεντοριπίνων πολιορκούντων, καὶ πρὸς ταῖς χαλκαῖς αὐλαῖς καθημένων ἦσαν πρέσβεις πρῶτον παρ' Ἀλαισίων· εἶτα δειλίας πεσοῦσης καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ αὐτοὶ πρέσβεις ἀπέστειλαν περὶ εἰρήνης, καὶ ἐπιδόσειν τὰς πόλεις Ῥωμαίοις [ὑπέσχοντο.] ἦσαν δὲ ἐξήκοντα καὶ ἐπτά· ὧν παραλαβόντες τὰς δυνάμεις, εἰς Συρακούσας ἦλθον πολιορκήσαντες Ἰέρωνα. ὁρῶν δὲ τοὺς Συρακουσίους ἀγανακτοῦντας, πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ὑπάτους περὶ διαλύσεως. οἳ δὲ σπεύδοντες πρὸς μόνους Καρχηδονίους διαπολεμεῖν, ἀσμένως ὑπήκουσαν. καὶ συνέθετο εἰρήνην ἔτη πεντεκαίδεκα, λαβόντες δραχμῶν ἑξήκοντα μυριάδας, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀποδόντι κυριεῦειν [συνεχώρησαν] Συρακουσίων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν πόλεων, Ἀκρῶν, Λεοντινῶν, Μεγαρέων, Αἰλώρων, Νεαιτῶν, Ταυρομενίων· τούτων πρᾶττομένων, κατέπλευσεν Ἀντίβας μετὰ ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ξιφωρίαν, βοηθήσων τῷ βασιλεῖ· μαθὼν δὲ τὰ πεπραγμένα, ἀνεχώρησεν. (Eclog. V, pag. 501.)

Ἵτι Ἀδράνωνα κόμην καὶ Μάκελλαν πολλὰς ἡμέρας πολιορκήσαντες Ῥωμαῖοι ἀπῆλθον ἄπρακτοι. (Eclog. VI, pag. 502.)

Olymp. CXXIX, 3. a. C. 262. U. C. 492.

Ἵτι Αἰγεσταῖοι πρῶτον κρατούμενοι ὑπὸ Καρχηδονίων, εἰς Ῥωμαίους ἀπέκλιναν. παραπλήσιον

δὲ καὶ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν· Ἰλαρόν δὲ καὶ Τυριτὸν καὶ τὸν Ἀσκελὸν ἐξεπολιόρκησαν. Τυνδάριοι δὲ ἰδόντες αὐτοὺς ἀπολελειμμένους, φόβῳ συσχεθέντες ἠβουλήθησαν καὶ αὐτοὶ δοῦναι [τὴν πόλιν.] ὑποπεύσαντες δὲ Φοίνικες τὴν προαίρεσιν αὐτῶν, τοὺς ἐπιφανεσιτάτους ἔλαβον ὁμήρους εἰς τὸ Λιλυβαῖον, καὶ οὔτον, οἶνον καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἀπεκόμισαν.

Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννεήκοντα, βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννεήκοντα.

Οἱ δὲ πολιορκοῦντες Ἀκράγαντα τὴν πόλιν σὺν τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ταφροποιοῦντες, καὶ χάρακας βάλλοντες, δέκα μυριάδες ὑπῆρχον· πολλὰ δὲ οἱ Φοίνικες ἀντιμαχίσαντες, τὴν πόλιν Ἀκράγαντα τοῖς Ῥωμαίοις παρέδωκαν. (Eclog. VII, pag. 501.)

Olymp. CXXIX, 4. a. C. 261. U. C. 493. Olymp. CXXX, 1. CXXX, 2.

Ὅτι Ἄννων ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῆς Λιβύης μετὰ τὴν πολιορκίαν Ἀκράγαντος ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν ἐν Σικελίᾳ, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακισχίλιους, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. Φιλῖνος δὲ ὁ Ἀκράγαντινος ἱστορικὸς ἀνεγράψατο. ὅδε οὖν Ἄννων ἀναξεύξας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ Λιλυβαίου, παρῆλθεν εἰς τὴν Ἡράκλειαν. καθ' ὃν καιρὸν ἦλθόν τινες, ἀπαγγέλλοντες τὸν Ἑρβησον παραδῶσειν. Ἄννων δὲ πολεμήσας, ἐν δυοὶ μάχαις ἀπέβαλε στρατιώτας πεζοὺς μὲν γ', ἵππεῖς δ', ζωγρίας δὲ δ', ἐλέφαντας [συνέβη μὲν] θανεῖν τριά-

κοντα, τρεῖς δὲ κατατραυματισθῆναι. (Eclog. VIII, pag. 502.)

“Οτι πόλις ἦν καὶ ἡ Ἐντελλίνα.

“Ο δὲ Ἄνων βουλευσάμενος ἐμφρόνως, ἐνὶ στρατηγήματι τοὺς ἐχθροὺς ἅμα καὶ τοὺς πολεμίους ἀνείλεν. ἔξ δὲ μῆνας παρακαθίσαντες, οὕτως παρέλαβον Ἀκράγαντα. δούλους δὲ ἄραντες ἅπαντας πλέον τῶν δισμυρίων καὶ πεντακισχιλίων. ἀπέβαλον δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεζοὺς μὲν τρισμυρίους, ἵππεῖς δὲ μύ. Ἄνωνα δὲ οἱ Καρχηδόνιοι ἐξημίωσαν χρόνοις ἑξακισχιλίοις, ἀτιμάσαντες. ἀντὶ δὲ τούτου στρατηγὸν ἀπέστειλαν εἰς Σικελίαν Ἀμίλκαν. Μύστρατον δὲ πολιορκήσαντες Ῥωμαῖοι, καὶ πολλὰς μηχανὰς ποιήσαντες, μετὰ μῆνας ἐπὶ ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι, πολλοὺς στρατιώτας ἀποβαλόντες. Ἀμίλκας δὲ τοῖς Ῥωμαίοις συναντήσας εἰς Θέρμας, καὶ πολεμήσας, ἐνίκησε, καὶ ἀπέκτεινεν ἑξακισχιλίους, παρ’ ὀλίγον δὲ ὅλην τὴν δύναμιν. ἦν δὲ καὶ τὸ Μάζαριν φρούριον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξηνδραποδισμένον. Ἀμίλκας δὲ ὁ Καρχηδόνιος Καμαρίναν ὑπὸ προδοτῶν παρέλαβε δευτέρον. μετ’ ὀλίγας δὲ ἡμέρας καὶ τῆς Ἐννης ἐκυρίευσεν, ὃν τρόπον καὶ Καμαρίνης. τὸ δὲ Ἀρέπανον τειχίσας, καὶ πόλιν καταστήσας, μετώκισε τοὺς Ἑρυνκίους, καὶ τὸν Ἑρυνκα κατέσκαψε πλὴν τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τόπου. τρίτον δὲ πολιορκήσαντες τὸν Μύστρατον Ῥωμαῖοι, εἶλον καὶ κατέσκαψαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα σώματα λαφυροπώλησαντες. μετὰ ταῦτα δὲ εἰς Καμαρίναν ἦλθον, καὶ ταύτην παρακαθίσας ἐλεῖν οὐκ ἐδυνήθη.

ὕστερον δὲ παρ' Ἰέρωνος πολεμικά ὄργανα μεταστειλάμενος, τὴν πόλιν εἶλε, καὶ τὰ σώματα τὰ πλείω Καμαριναίων ἐπώλησεν. εὐθὺς δὲ ὑπὸ προδοτῶν καὶ τὴν Ἑνναν εἶλε· καὶ τῶν φρουρῶν οἱ μὲν ἀνῆρθέησαν, οἱ δὲ ἐξέφυγον πρὸς τοὺς συμμάχους. εἶτα ἐπὶ Σιτυάγαν ἑλθὼν, κατὰ κράτος ταύτην εἶλεν· εἶτα ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πόλεσι φρουράν καταστήσας, ἐπὶ Κάμικον ἦλθε, φρούριον Ἀκραγαντίνων. εἶλε καὶ αὐτὸ προδοσίᾳ· τὸν δὲ τόπον ἔμφρουρον κατέστησεν. ἐξελείφθη δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Ἐρβησσος. εἴτι δὲ ποταμὸς Ἀλυκος καὶ ἄλλαις ἔσχατος. (Eclog. IX, pag. 503.)

Ὅτι δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἢ νικᾶν, ἢ εἶναι τοῖς ὑπερέχουσιν. (Eclog. X, p. 503.)

Ὅτι κατὰ τὰς ἀτυχίας πάντες ἄνθρωποι μᾶλλον εἰώθασιν τοῦ θεοῦ μνημονεῖν· καὶ πολλάκις· ἐν δὲ ταῖς εὐημερίαις καὶ εὐπραξίαις ὥς μύθων πεπλασμένων τοῦ θεοῦ καταφρονοῦντες, μετὰ τὰς ἐλαττώσεις ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τὴν φυσικὴν εὐλάβειαν. (Eclog. XI, pag. 504.)

Ὅτι ὅτῳ ἐστι τινα [ὑπὲρ τοῦς] ἐχθροὺς γενέσθαι, εἴαν μόνον ἀγαθῷ συμβούλῳ χρήσοιτο περὶ θύμενος. τῇ μὲν τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν· τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτηδεύματων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τῆς ψυχᾶς πρὸς ἀρετὴν. τὴν γὰρ εὐτυχίαν, ὥσπερ βαρὺ φορτίον, ἐνεγκεῖν ἐπιδειξίως οὐ δυναθεὶς, ἑαυτὸν μὲν

ἀπεστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλους περιέβαλε συμπτώμασι. (Eclog. XII, pag. 504.)

Olymp. CXXXI, 1. a. C. 256. U. C. 498.

Ἡμεῖς δὲ τῆς ἱστορίας οἰκεῖον ὑπολαμβάνομεν εἶναι, τὸ μὴ παραλιπεῖν ἀνεπισημάντους τὰς τῶν ἡγεμόνων προαιρέσεις ἐπ' ἀμφοτέρω. τῇ μὲν γὰρ τῶν ἡμαρτημένων κατηγορίᾳ διορθοῦσθαι συμβαίνει τοὺς ἐπὶ τὴν ὁμοίαν καταφερομένους ἄγνοιαν· τῇ δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων εὐφημίᾳ προτρέπεσθαι πολλῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν. τίς οὖν οὐκ ἂν δικαίως μέμφαιτο τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τὴν Ἀιτυλίου; τὴν γὰρ εὐτυχίαν, ὥσπερ βαρὺ φορτίον, ἐνεγκεῖν ἐπιδειξίως οὐ δυνήθεις, ἑαυτὸν ἀπεστέρησε τῆς μεγίστης δόξης, τὴν δὲ πατρίδα μεγάλους περιέβαλε κακοῖς. δυνάμενος γὰρ θεῖσθαι τὴν εὐρίηνην συμφέρουσαν μὲν τῇ Ῥώμῃ, ταπεινὴν δὲ καὶ παντελῶς αἰσχροῖαν τῇ Καρχηδόνι, πρὸς δὲ τούτοις ἀπενέγκασθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις αἰώνιον μνήμην ἡμερότητας καὶ φιλανθρωπίας, τούτων μὲν οὐδ' ὅστιναοῦν ἐποίησατο λόγον, τοῖς δὲ τῶν ἡτιχηκότων πταίσμασιν ὑπερηφάνως προσε-
νεχθεῖς, τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα προσείατιεν, ὥστε τὸ μὲν δαιμόνιον νεμεσῆσαι, τοὺς δὲ ἡττημένους διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐκείνου βαρύτητος ἐπαναγκάσαι τραπέσθαι πρὸς ἄλκην. τοιγαροῦν εὐθὺς τηλικαύτη τῶν πραγμάτων ἐγένετο παλιρροία δι' ἐκείνον, ὥστε τοὺς μὲν Καρχηδονίους, τοὺς διὰ τὴν ἥττιαν καὶ τὴν κατάπληξιν ἀπεγνωκότας τὸ πρότερον τὴν σωτηρίαν,

ἐκ μεταβολῆς τότε θαρσύνοντας κατακόψαι τὴν τῶν
 πολεμίων δύναμιν· τὸ δὲ σύνολον τηλικαύτη πληγῇ
 καὶ συμφορᾷ περιπεσεῖν τὴν Ῥώμην, ὥστε τοὺς ἐν
 τῷ πεζομαχεῖν ὑπάρχοντων ἀνθρώπων δοκοῦντας πρω-
 τεύειν, μηκέτι τολμᾶν ἐκ τοῦ προχείρου συγκατα-
 βαίνειν εἰς παρόταξιν. διὸ καὶ συνέβη τὸν πόλεμον
 μακρότατον μὲν γενέσθαι τῶν μνημονευομένων,
 τοὺς δὲ ἀγωνίας μεταπεσεῖν εἰς ναυμαχίας· ἐν αἷς
 τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων διεφθάρησαν ναῦς
 παμπληθεῖς, ἄνδρες δ' οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυ-
 ριάδων, σὺν τοῖς ἐν ταῖς ναυμαχίαις ἀπολλυμένοις·
 χρημάτων δὲ ἐδαπανήθη τοσοῦτος ἀριθμὸς, ὅσον
 εἰκὸς ἐστὶν ἀναλῶσαι τοὺς σιόλους μὲν πλείοντας ἐκ
 τῶν νηῶν συνεστηκότας, διαπολεμήσαντας δὲ ἀπὸ
 τούτων τῶν χρόνων ἔτη ιε'. οὐ μὴν ὅγε τούτων αἴ-
 τιος ἐλαχίστην μερίδα τῆς συμφορᾶς ἀπηνέγκατο.
 τῆς γὰρ προϋπαρχούσης αὐτῇ δόξης πολλαπλασίαν
 τὴν αἰτιμίαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἡλλάξατο, τοῖς δὲ ἰδί-
 οις συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μέτρια φρονεῖν
 ἐν ταῖς ἐξουσίαις, τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε
 τὴν ἀτυχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν ὕβριν καὶ τὴν
 ἐξουσίαν φέρειν, προσηρημένος δὲ αὐτοῦ τὴν συγ-
 γνώμην, καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς ἐπτακίδαις
 ἔλεον· Ξάνθιππος δὲ τῇ καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τοὺς
 Καρχηδονίους οὐ μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν δεινῶν ἐξήρ-
 πασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαντα πόλεμον εἰς τούταν-
 τὸν περιέστησε. τοὺς μὲν γὰρ ἅπασι κρατοῦντας,
 τοῖς ὅλοις ἐλάττωσε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἡττῆς προσ-
 δοκῶντας τὴν ἀπώλειαν, τῷ μεγέθει τοῦ προτερήμα-

τος ἐποίησε καταφρονῆσαι τῶν πολεμίων. διὸ καὶ τῆς τῶν πραχθέντων ἐπιφανείας εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην διαδοθείσης, (ἕκαστος γὰρ ἐθαύμαζε τὴν τάνδρὸς ἀρετὴν, εἰκότως·) παράδοξον ἐφαίνετο πᾶσιν, εἰ προσγενομένου τοῖς Καρχηδονίοις ἐνὸς μόνου ἀνδρὸς, τηλικαύτη τῶν ὅλων ἐγένετο μεταβολή, ὥστε τοὺς μὲν εἰς πολιορκίαν ἄρτι συγκεκλεισμένους, ἐκ μεταβολῆς τοὺς ἐναντίους πολιορκεῖν, τοὺς δὲ πρότερον γῆς καὶ θαλάττης δι' ἀνδρείαν κρατοῦντας, ἐν πόλει μικρᾷ συμπεφευγότας προσδέχεσθαι τὴν ἄλωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ πραγμάτων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκοῦντων εἶναι περιεγέμετο. (Excerpt, de Virt. et Vitiis. p. 563 sq.)

Τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐν Λιβύῃ διαβάντων μεγάλῃ δυνάμει σὺν Ἀττιλίῳ ὑπάτῳ, τὸ μὲν πρῶτον Καρχηδονίους ἐνίκησαν, καὶ πόλεις καὶ φρουρία εἴλον πολλὰ, καὶ δύναντο πολλὴν κατέκοψαν. ὕστερον δὲ Ξανθίππου Σιακριάτου, στρατηγοῦ μισθοφόρου, ἐλθόντος ἀφ' Ἑλλάδος, ἐνίκησαν κατὰ κράτος Καρχηδόνιοι Ῥωμαίους, καὶ κατέκοψαν μεγάλῃ δυνάμει. ἔκτοτε ναυμαχίαι καὶ πολλῶν σκαφῶν καὶ ἀνδρῶν ἀπώλεια Ῥωμαίοις ἐγένοντο, ὥς εἶναι τὸν τῶν ἀπολωλότων ἀριθμὸν δέκα μυριάδας.

Ἀντὶ μὲν τῆς προὔπαρχούσης αὐτῇ δόξης πολλασπλασίας τὴν αἰτίμιαν καὶ τὴν αἰσχύνην ἤλλαξε· τοῖς δὲ ἰδίῳ συμπτώμασι τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε μετριοφρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις. τὸ δὲ μέγιστον, ὧν ὑπερηφάνησε τὴν αὐχίαν, τούτων ἠναγκάσθη τὴν

ὑβριν καὶ τὴν ἐξουσίαν φέρειν προαφηρημένος ἑαυ-
τῷ τὴν συγγνώμην καὶ τὸν συγκεχωρημένον τοῖς
ἐπτακόσιν ἔλεον.

Τοὺς γὰρ πᾶσι χραιτύντας τοῖς πᾶσιν ἡλάντω-
σε, τοὺς δὲ διὰ τῆς ἡττης προσδοκῶντας τὴν ἀπώ-
λειαν, τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος ἐποίησε κατα-
φρονῆσαι τῶν πολεμίων.

Οὐδὲν γὰρ θαυμασιόν, εἰ στρατηγοῦ σύνεσις
καὶ πραγματίων ἐμπειρία τῶν ἀδυνάτων δοκούντων
[εἶναι] περιεγένετο. πάντα γὰρ τῇ συνέσει βάσιμα
καὶ δυνατὰ, τῆς τέχνης ἐν πᾶσι χειρουμένης τὴν
βίαν.

Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἐστὶ δοῦλον,
οὕτως αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῇ τῶν ἡγεμόνων ὑπεί-
κουσι φρονήσει.

Τοῦ πρὸς τὸ συμφέρον βουλευτηρίου παντὸς
κατισχύοντος.

Φίλιππος δὲ ἱστορικὸς ἦν. (Eclog. XIII, pag.
504.)

Olymp. CXXXI, 2. a. C. 255. U. C. 499. Olymp. CXXXI, 3.
Olymp. CXXXI, 4. a. C. 253. U. C. 501. Olymp. CXXXII, 2.
a. C. 251. U. C. 503.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, οἱ εἰς τὴν Λιβύην διαπεράσαν-
τες, καὶ τὸν πόλεμον μετὰ τῶν Καρχηδονίων νέαν
ποιήσαντες, καὶ ναῦς εἴκοσι καὶ τέσσαρας παραλα-
βόντες Καρχηδονίας, τοὺς ἀπὸ τοῦ πεζικοῦ πολέ-
μου διασωθέντας Ῥωμαίους ἀναλαβόντες, καὶ πρὸς
Σικελίαν διαπερῶντες, ἐξ αὐτῆς Καμαρίνας ἐκινδύ-
νευσαν, καὶ ἀπώλεσαν μακρὰς ναῖς τριακοσίας καὶ
τεσσαράκοντα, ἵππαγωγούς δὲ [καὶ] πλοῖα ἑτέρα

Dion. T. VI.

F

τριακόσια. ἀπὸ δὲ Καμαρίνης ἕως Παχύνου τὰ σώ-
 ματα καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ ναυάγια ἔκειτο, τοὺς δὲ
 διασωθέντας Ἰέρων φιλανθρωπῶς παραλαβὼν,
 ἐσθῆτι καὶ τροφῇ καὶ τῇ λοιπῇ χρεῖα ἀναπαύσας,
 ἕως Μεσσήνης διέσωσε. Καρθάλων μὲν ὁ Καρχηδό-
 νιος, μετὰ τὴν ναυαγίαν τῶν Ῥωμαίων, πολιορκήσας
 Ἀκράγαντα, ταύτην εἴλε· καὶ τὴν μὲν πόλιν ἐπέπη-
 σε, τὰ δὲ τεῖχη καθεῖλεν. οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυ-
 γον εἰς τὸ Ὀλύμπιον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἕτερον στόλον
 μετὰ τὸ ναυάγιον ναυπηγήσαντες, καὶ διακοσiais
 καὶ πεντήκοντα ναυσὶν εἰς τὸ Κεφαλοῖδιον ἐλθόντες,
 τοῦτο διὰ προδοσίαν παρέλαβον. ἐπὶ δὲ τὰ Δρέπα-
 να ἐλθόντες, καὶ πολιορκήσαντες, τοῦ Καρθάλω-
 νος βοηθοῦντος, ἐξέπεσον, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Πά-
 νορμον, καθορμισθέντες ἐν τῷ λιμένι πλησίον τῶν
 τειχῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐκβιβάσαντες, ἐχαράκων
 καὶ ἐτάφρευον τὴν πόλιν. καταδένδρου γὰρ τῆς χώ-
 ρας μέχρι τῶν πυλῶν οὕσης, ἀπὸ θαλάσσης εἰς θά-
 λασσαν τὰ χώματα ἐχαράκωθησαν, καὶ ἐταφρεύθη-
 σαν. εἰτα Ῥωμαῖοι συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενοι
 καὶ μηχαναῖς κατέβαλον τὸ τεῖχος, καὶ τῆς ἐκτὸς πό-
 λεως κυριεύσαντες, πολλοὺς ἀνείλον· οἱ δὲ ἄλλοι
 ἔφυγον εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν· καὶ πέμψαντες πρέ-
 βεις πρὸς τοὺς ὑπάτους, ἤξιον τοῖς σώμασιν ἀσφα-
 λειαν. τῶν δὲ συμφωνούντων δύο μνᾶς τῷ σώματι
 δίδοντας ἐλευθέρους εἶναι, παρέλαβον τὴν πόλιν οἱ
 Ῥωμαῖοι. μυρία δὲ σώματα τιμῆς συνεχωρήθη τῷ
 εὐρεθέντι ἀργυρίῳ, καὶ ἀπελύθη. τοὺς δὲ λοιποὺς,
 μυρίους τρισχιλίους ὄντας, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν

ελαφροπώλησαν. Ἰεῖνοι δὲ ἐκβαλόντες τὴν τῶν Φοινίκων φρουράν, τὴν πόλιν Ῥωμαίοις ἔδωκαν. παραπλησίως δὲ τούτοις ἐποίησαν Σολουντίνοι, καὶ Πειριῖνοι, καὶ Ἰννατταρίνοι καὶ Τυνδαρίδαι. οἱ δὲ ὕπατοι φρουράν ἐν Πανόρμῳ λιπόντες, ἀπῆλθον ἐν Μεσσήνῃ.

Τοῦ δὲ ἐπιγενομένου ἔτους πλεύσαντες οἱ Ῥωμαῖοι δεύτερον εἰς Λιβύην, καὶ τῶν Καρχηδονίων μὴ εἰσάντων αὐτοὺς ὁρμήσαι, ὑποστρέφοντες ἦλθον εἰς Πάνορμον. ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἐν Ῥώμῃ, δεύτερον ἐνανάγησαν, χειμῶνος αὐτοὺς καταλαβόντος, καὶ ἀπώλεσαν ταῦς μακρὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τὴν ἄλλην ἅπασαν τῶν ἱππαγωγῶν καὶ λαφύρων [παρασκευήν]. τοῦ δὲ Θερμῶν πυλωροῦ περὶ τὰ ἔξω γενομένου εἰς ἀναγκαίαν χρείαν, ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ συτελήθη· καὶ ἐπρέσβευσε πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὅτι εἰάν ἀπολύσῃ αὐτόν, ἀνοίξῃ αὐτῷ τὴν πύλην τῆς πόλεως νυκτός. τοῦ καὶ ἀπολύσαντος, καὶ συνθεμένου καιροῦ, ἀπέστειλεν ὁ ἄρχων χιλιούς νυκτός. καὶ φθάσαντες [ἦκον.] ὁ μὲν κατὰ τὴν ὁρισμένην ἤνοιξε πύλην· τὴν δὲ οἱ πρῶτιστοι καὶ ἐπιφανεῖς εἰσῆλθον, καὶ εἶπον ταῖς πυλωρῷ κλεῖσαι, καὶ μηδεὶνα ἄλλον εἰσελθεῖν, θέλοντες μόνοι τὸν πλοῦτον τῆς πόλεως ἄραι. οὗτοι πάντες κατεκόπησαν ἄξιον τῆς πλεονεξίας θάνατον ὑπομείναντες.

Ἐν ἄλλῳ δὲ καιρῷ τὰς Θέρμας καὶ τὴν Λιπαράν Ῥωμαῖοι παρέλαβον ἄμφω. πολιορκήσαντες δὲ Ῥωμαῖοι καὶ Ἐρκτὴν φρούριον, [πεζῶν] μυριάσι τέσσαρσι καὶ χιλίοις ἱππεῦσιν οὐκ ἴσχυσαν. Ἀσ-

δροῦβας δὲ ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων βλασφη-
μοῦμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων, διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν, ἀνα-
ζεύξας μετὰ πάσης δυνάμεως, διὰ τῆς Σελινουντίας
δυσχωρίας ἤλθεν εἰς τὸ Πάνορμον· καὶ διαβιβάσας
τὸν ποταμὸν τὸν σύνεγγυς, περὶ τὰ τεῖχη ἐστρατο-
πέδευσε, μῆτε χαράκωμα μῆτε τάφρον τάξας, διὰ
τὸ καταφρονεῖν· πάλιν δὲ καὶ τῶν ἐμπόρων πολὺν
οἶνον ἐπιφερομένων, οἱ Κέλται μεθύσθοντες, καὶ
κραυγῆς καὶ ἀταξίας πληροῦμενοι, ἐπιπεσόντος
Καικιλίου ὑπάτου αὐτοῖς, κατὰ κράτος αὐτοὺς νι-
κήσας, καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐξήκοντα κρατήσας, εἰς
Ῥώμην ἀπέστειλε· καὶ θαῦμα Ῥωμαῖοι ἔσχον.
(Eclog. XIV, pag. 505 sq.)

“Οὗ Ἀμίλκας ὁ Βάσκας καλούμενος ὁ Καρχηδό-
νιος, καὶ Ἀντίβας ὁ υἱὸς αὐτοῦ μέγιστοι στρατηγοὶ
Καρχηδονίων ὄντες, οὐ μόνον τῶν προτέρων, ἀλλὰ
καὶ τῶν μεταγενεστέρων ὁμολογουμένως οὗτοι διε-
λήθησαν, καὶ ἰδίαις πράξεσιν ἠΐξησαν μάλιστα
τὴν πατρίδα. (Excerpt. de Virt. et Vit. p. 564.)

E L I B R O XXIV.

Olymp. CXXXII. 4, a. C. 249. U. C. 505.

ΤΗΝ δὲ Σελινουντίων πόλιν Καρχηδόνιοι κατα-
σκάψαντες, μετοίκησαν εἰς τὸ Λιλυβαῖον. Ῥωμαῖοι
δὲ ναυσὶ μακροαῖς διακοσίαις καὶ τεσσαράκοντα, περ-

κούροις ἐξήκοντα, καὶ πλοίων πλήθει παντοδαπῶν
 κατέπλευσαν εἰς τὴν Πάροδμον, ἐκεῖθεν εἰς τὸ Λι-
 λυβατον, ὃ πολιορκεῖν ἤρξαντο, τὴν μὲν γῆν ἀπὸ
 θαλάσσης εἰς θάλασσαν τάφρῳ ἀπετείχισαν· κατα-
 πέλτας δὲ καὶ κριούς καὶ χωστρίδας καὶ χελώνας κα-
 τεσκεύασαν, τὸ καὶ στόμιον τοῦ λιμένος πεντεκαίδε-
 κα κερκουρούς καὶς λίθων πληρώσαντες κατέχωσαν.
 ἦν δὲ ὁ λαὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων ἑνδεκα μυριάδες· τῶν
 δὲ πολιορκουμένων πεζοὶ ξ', ἱππεῖς δὲ ψ'. πολιορκου-
 μένων δὲ αὐτῶν, ἦλθεν αὐτοῖς βοήθεια ἀπὸ Καρ-
 χηδόνης ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ σῖτος, καὶ ἀνε-
 θάρσησαν μετὰ τοῦ Αἰάροβου. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεα-
 σάμενοι τὴν εἰσβολὴν τῆς δυνάμεως, λίθοις καὶ χώ-
 μασιν ἐκ δευτέρου τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἔχωσαν,
 καὶ ξύλοις μεγίστοις καὶ ἀγκύραις τὰ βιάθη ἐσταύ-
 ρωσαν· πνεύματος δὲ βιαίου πνεύσαντος, καὶ τῆς
 θαλάσσης ἀγριανθείσης, πάντα κατέλυσεν. ἐποίη-
 σαν δὲ Ῥωμαῖοι πετροβόλον ὄργανον. ἔκτισαν δὲ
 ἑνδοθεν ἄλλο τεῖχος Καρχηδόνιοι. τὴν δὲ τάφρον
 τῆς πόλεως ἔχωσαν Ῥωμαῖοι, ἔχουσιν τὸ πλάτος ἐξή-
 κοντα πήχεις, καὶ τὸ βιάθος τεσσαράκοντα. πόλεμον
 δὲ συνάψαντες εἰς τὸ πρὸς θάλασσαν τεῖχος, ἔστησαν
 κατὰ πρόσωπον ἐνέδρας. καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν πρὸς
 θάλασσαν πόλεμον κενωθέντος, οἱ [κατὰ] τὰς ἐνέ-
 δρας κλίμακας ἐτοίμους ἔχοντες ἀνέβησαν, καὶ τὸ
 πρῶτον τεῖχος εἶλον· ἀκούσας δὲ ὁ Καρχηδόνιος
 στρατηγός, ἐπιπεσὼν αὐτοῖς ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐφόρνευσε
 μυρίους, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκασε φεύγειν. πάντα
 δὲ πολεμικὰ ὄργανα, χελώνας, πετροβόλους, κριούς,

χωστρίδας, πνεύματος μεγάλου ἐπιπνεύσαντος, ἐνέ-
 πρησαν Ῥωμαίων. ἰδόντες δὲ οἱ Καρχηδόνιοι οὐδὲν
 ὠφελοῦντας τοὺς ἱππεῖς αὐτῶν ἐν τοῖς στενοῖς τό-
 ποις, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς εἰς τὰ Δρέπανα, καὶ πολ-
 λὴ βοήθεια Καρχηδονίοις ἐγένετο. ἐξαπορηθέντες
 δὲ οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τὴν καῦσιν τῶν ὀργάνων, καὶ
 διὰ τὴν σπανίαν τῶν τροφῶν, καὶ τὴν λοιμικὴν νό-
 σον, (κρεωβοροῦντες γὰρ μόνον Ῥωμαῖοι καὶ οἱ σύμ-
 μαχοι) εἰς τὴν νόσον ἐπιπτον, ὥς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις
 μυρίους τεθνῆναι. ὅθεν καὶ τὴν πολιορκίαν ἠθέλη-
 σαν καταλύσαι. Τέρων δὲ, ὁ βασιλεὺς Συρακούσης,
 σῆκτον πολὺν ἀποστείλας αὐτοῖς, ἀνεθάρσυνεν αὐ-
 τοὺς πρὸς τὴν πολιορκίαν. τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸν
 ὑπάτον διαδεξαμένων, τὴν ἀρχὴν παρέδωκαν Κλαυ-
 δίῳ ὑπάτῳ τῷ τοῦ Ἀππίου νιῷ. καὶ παραλαβὼν
 τὰς δυνάμεις, πάλιν τὸν λιμένα ἔχωσεν, ὥσπερ καὶ
 οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἡ θάλασσα κατεσκόρπισε.
 τοῦ δὲ Κλαυδίου μέγα ἐπαρθέντος, τὰς ἀρίστας
 ναῦς ἐξήρτισε διακοσίας καὶ δέκα, καὶ εἰς τὰ Δρέπα-
 να πρὸς Καρχηδονίους ἀπῆλθε πολεμήσων αὐτούς·
 καὶ ἡττήθη ἀπολέσας ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα, καὶ
 ἄνδρας δυσμυρίους. ναυμαχίαν δὲ κρατεράν, καὶ νί-
 κην λαμπροτέραν, οὐχὶ Καρχηδονίοις, ἀλλ' οὐδ' ἄλ-
 λους, τοιαύτην γεγενημένην ὁραδίως [ἂν εὖροις] περὶ
 τοὺς τοὺς χρόνους, καὶ τὸ παράδοξον, ἐν τηλι-
 κούτῳ κινδύνῳ ὄντας Καρχηδονίους, καὶ μετὰ νεῶν
 δέκα, οὐ μόνον ἀνῆρθέη μὲν οὐδεὶς, ἐτραυματίσθη-
 σαν δὲ ὀλίγοι. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀννίβας
 τριήραρχον εἰς Πάνορμον μετὰ τριάκοντα νεῶν, αἱ

τὴν ἀγορὰν τῶν Ῥωμαίων τοῦ σίτου ἔφερον εἰς Ἀρ-
 πινα. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγορᾶς τὴν χρεῖαν ἐκ τῆς Ἀρ-
 πίνης λαβόντες, εἰς τὸ Λιλυβαῖον ἦλθον, καὶ τοὺς
 πολιορκουμένους ἐνέπλησαν παντοίων ἀγαθῶν. ἔφθα-
 σε δὲ καὶ Καρχαίων στρατηγὸς ἐκ Καρχηδόνος με-
 τὰ νεῶν μακρῶν ἐβδομήκοντα, καὶ σιτηγῶν ἴσων.
 ἐπιθεμένων δὲ καὶ αὐτῶν Ῥωμαίοις, τινὰς μὲν ναῦς
 ἐβύθισε τῶν νεῶν, τῶν ὀρμουσῶν εἰς γῆν ἀπίσπα-
 σε πέντε. ἀκούσας καὶ τὸν στόλον τῶν Ῥωμαίων ἐκ
 Συρακουσῶν ἀφωρμηθῆναι, πείσας τοὺς συνάρχον-
 τας, ἀνήχθη ναυσὶ ἑκατὸν εἴκοσι ταῖς ἀρίσταις. τῶν
 δὲ στόλων εἰς αὐνοψιν ἐλθόντων κατὰ τὴν Γελώαν
 χώραν, οἱ Ῥωμαῖοι φοβηθέντες κατέπλευσαν εἰς
 τὴν Φιντιάδα, καὶ τὰ πλοῖα τὰ τὴν ἀγορὰν κομί-
 ζοντα καὶ τὰς λοιπὰς ναῦς ἀπέλιπον ὑπὸ τὴν γῆν.
 τῶν δὲ Καρχηδονίων καταπλευσάντων, συνέστη καρ-
 τερός ἀγών. τέλος δὲ οἱ Καρχηδόνιοι τῶν σκαφῶν
 τῶν μεγάλων κατέδυσαν πενήκοντα, τῶν δὲ μακρῶν
 ἐβύθισαν ἑπτακαίδεκα, συντρίψαντες δὲ τρεῖς καὶ
 δέκα, ἀχρήστους ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Καρ-
 χηδόνιοι ἐπὶ τὸν Ἄλυκον ποταμὸν παραγερόμενοι,
 τοὺς τραυματίας ἀνέπασσαν. ὁ δὲ ὕπατος Ἰούνιος,
 οὐδὲν τῶν γεγενημένων εἰδὼς, ἐκ τῆς Μεσσηνίας ἀνή-
 χθη ναυσὶ μακραῖς τριάκοντα καὶ ἑξ, φορητοῖς οὐκ
 ὀλίγοις· περιπλεύσας δὲ τὸν Πάχυνον, καὶ καθορ-
 μισθεὶς πλησίον Φιντιάδος, κατεπλάγη τὸ γεγενημέ-
 νον. μετὰ δὲ ταῦτα Καρχηδονίων παντὶ στόλῳ πρὸς
 αὐτοὺς ἐλθόντων, φοβηθεὶς ὁ ὕπατος, τὰς μὲν τρις-
 καίδεκα τὰς ἀχρήστους ἐνέπρησεν, ἐπὶ δὲ Συρακού-

σας τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο, νομίζων Ἰέρωνα παρέξε-
σθαι τὴν ἀσφάλειαν. κατὰληπτος δὲ γενόμενος πρὸς
τὴν γῆν τῆς Καμαρίνας, εἰς τὴν γῆν κατέφυγε πρὸς
τόπους τραχεῖς καὶ ὑφαλῶδεις. τοῦ δὲ πνεύματος
βιαιότερον ἐπιπνέοντος, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι κάμ-
ψαντες τὸν Πάχυνον, εἰς ὑπεύδιον τόπον καθωρ-
μίσθησαν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, κινδύνου μεγάλου
γεγεννημένου, τὰ μὲν σιτηγὰ πλοῖα ἀπώλεσαν πάν-
τα, τὰς δὲ μακρὰς ναῦς οὐσας ἑκατὸν καὶ πέντε
ὁμοίως, [ὥστε] δύο μόνας σωθῆναι, τὰ δὲ πλείω
σώματα ἀπολωλέναι. ὁ δὲ Ἰούνιος τὰς δύο ναῦς ἀπο-
λαβὼν, καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἄνδρας, εἰς τὸ στρα-
τόπεδον ἦλθε τὸ Αἰλυβαῖον. νυκτὸς δὲ οὗτος ἐπιπε-
σὼν τὸν Ἑρκα παρέλαβε· καὶ τὸν Αἰγιδάλλον ἐτεί-
χισεν, ὃν περ νῦν Ἀκέλλον καλοῦσι, καὶ στρατιώτας
ὀκτακοσίους εἰς φυλακὴν κατέλιπε. Καρθάλων δὲ
πυθόμενος τοὺς περὶ τὸν Ἑρκα τόπους προκατε-
λῆφθαι, νυκτὸς ἐν ταῖς ναυσὶ παρεκώμισε δύναμιν·
ἐπιπεσὼν δὲ τοῖς φρουροῖς τοῦ Αἰγιδάλλου, ἐκνέ-
ευσε τοῦ χωρίου, καὶ περιγενόμενος, οἷς μὲν ἀπέ-
κτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν εἰς τὸν Ἑρκα· καὶ τὸ
μὲν φρούριον τρισχίλιοι στρατιῶται ἐφύλαξαν. ἐν
δὲ τῇ πρώτῃ ναυμαχίᾳ Ῥωμαῖοι ἔπесον τρισμύριοι
καὶ πεντακισχίλιοι, τῶν δὲ ἐαλωκότων οὐκ ἔλαττον
τούτων. (Eclog. I, pag. 506.)

Ὅτι Κλώδιος παραγενόμενος εἰς τὴν Σικελίαν,
παρέλαβε τὰς πρὸς τῷ Αἰλυβαίῳ δυνάμεις, καὶ τὰ
πλήθη συναγαγὼν κατηγόρησε πικρῶς τῶν παραδό-
ντων αὐτῷ τὸ στρατόπεδον ὑπάτων· φάσκων αὐτοῖς

ὁρᾷ μὲν χειρικέναι τὸν πόλεμον, μεθυσκομένους
καὶ ζῶντας ἐν ἀνέσει καὶ τρυφῇ· καὶ τὸ σύνολον
πεπολιορκῆσθαι μᾶλλον ἢ πεπολιορκηκέναι. ὧν δὲ
φύσει παράθερος, καὶ τῇ διανοίᾳ παρακεκνηκώς,
πολλὰ διώκει μακρὰ προσεμφερούς. πρῶτον μὲν γὰρ,
ὧν τῆς στρατηγίας κατηγόρησε, τοῦτων τὴν ἄνοιαν
μιμησάμενος, παραπλησίως ἐν τῇ θαλάσῃ τὰ τε
χώσματα καὶ τὰ κλεῖθρα κατεσκεύαζε· τοσοῦτον
ἄφροσύνῃ διενεγκας ἐκείνων, ὅσῳ μεῖζόν ἐστιν ἁμάρ-
τημα, τὸ μηδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι μεταδιδα-
χθῆναι, τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι. τιμω-
ρητικὸς δὲ ὧν φύσει, τοὺς μὲν πολιτικούς τοῖς πα-
τρίοις ἔθεσιν ἐκόλαζεν ἀπαραιτήτως, τοὺς δὲ συμ-
μάχους ῥαβδίοις ἑμαστίγου. καθόλου δὲ διὰ τὴν
ὑπεροχὴν τοῦ γένους, καὶ τὴν τῆς οἰκίας δόξαν
διεφθαρμένος, ὑπεροπτικὸς ἦν καὶ κατεφρόνει
πάντων.

“Οτι Ἀμίλκας καὶ πρὸ τῆς στρατηγίας φανερόν
ἔσχε τὴν λαμπρότητα τῆς ψυχῆς· καὶ τὴν ἀρχὴν
παρειληφώς, ἄξιος ἐφαίνετο τῆς πατρίδος, ἀντε-
χόμενος μὲν τῆς δόξης, καταφρονῶν δὲ τῶν κιν-
δύνων.

“Οτι οὗτος συνέσει διαφέρειν ἐδόκει, καὶ τόλ-
μαν, καὶ προῖξιν τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ἔχων ὑπὲρ ἅπαν-
τας τοὺς πολίτας, ὑπῆρχεν ἀμφοτέρων βασιλεὺς ἔ-
αγαθὸς κρατερός τ’ αἰχμητής.

“Οτι ὁ Ἄννων μεγαλεπίβολος ὧν καὶ δόξης ὀρε-
γόμενος, καὶ τὸ μέγιστον ἔχων δύναμιν σχολάζου-
σαν, ἅμα μὲν ταύτην γυμνάσειν ἠλπίζεν ἐν ταύτῃ τῇ

στρατεία, τρέφων ἐκ τῆς πολεμίας, καὶ τὴν πόλιν
κουφίζων τῶν δαπανημάτων· ἅμα δὲ πολλὰ κατα-
πραξασθαι τῇ πατρίδι, καὶ πρὸς δόξαν καὶ πρὸς τὸ
συμφέρον.

“Οτι Ἀντωνος τὴν ἑκατόμυλον ἐκπολιορκήσαν-
τος, καὶ τῶν πρεσβυτέρων προσελθόντων μεθ’ ἑκα-
τερῶν καὶ δεομένων ἀνθρωπίνως ἑαυτοῖς χρήσα-
σθαι, φιλόδοξος ὢν ὁ στρατηγός, καὶ προκρίνας εὐ-
εργεσίαν τῆς τιμωρίας, τρισχιλίους μὲν δμήρους ἔλα-
βε, τὴν δὲ πόλιν καὶ τὰς κτήσεις ἀκεραίους ἑάσας·
ἔτυχε στεφάνων καὶ τιμῶν μεγάλων παρὰ τῶν ἐν
παθόντων· οἱ δὲ στρατιῶται τῶν ἐγχωρίων αὐτοῦ
ὑποδεχομένων λαμπρῶς μετὰ πάσης προθυμίας ἐν
στιῶντο πάντων ὄντων δαφιλῶν πρὸς ἀπόλαυσιν.

“Οτι ἡ μήτηρ τῶν νεανίσκων βραδέως φέρονσα
τὴν ἀνδρὸς τελευτήν, καὶ νομίσασα δι’ ἀμείλειαν
αὐτὸν ἐκτελειπέναι τὸ ζῆν, ἐποίησε τοὺς υἱοὺς κα-
κουχεῖν τοὺς αἰχμαλώτους. συγκλεισθέντων οὖν αὐ-
τῶν εἰς οἶκημα στενὸν παντελῶς, τὰ σώματα καθά-
περ τῶν θηρίων ἀναγκάζετο συνεσπειραμένα καρτε-
ρεῖν διὰ τὴν στενοχωρίαν. ἔπειτα τῆς τροφῆς πα-
ραιρεθείσης ἐφ’ ἡμέρας πέντε, Βοδόστωρ μὲν διὰ
τὴν ἀθυρίαν καὶ τὴν ἔνδειαν ἐτελεύτησεν· Ἀμίλλας
δὲ διαφέρων εὐψυχία, διεκαρτέρει καὶ περ ἀπεργω-
σμένης ἐλπίδος ἀνεχόμενος. πολλάκις δὲ αὐτοῦ δεο-
μένου τῆς γυναικὸς, καὶ μετὰ δακρύων τὴν ἐπιμέ-
λειαν τὴν εἰς τὸν ἄνδρα διεξιόντος, τοσοῦτον ἀπέ-
σχεν ἐκείνη φιλανθρωπίας καὶ λογισμῶν ἀνθρωπί-
νων, ὥστε τὸν μὲν νεκρὸν αὐτῇ συγκατακτεῖσαι

πέντε ἡμέρας, τροφήν δὲ ὀλίγην χορηγῆσαι, πρὸς αὐτὸ μόνον στοχαζομένην τὸ δύνασθαι τὴν αἰνυίαν ἐνεγκεῖν. ὁ δὲ Ἀμίλκας ἀπογνοὺς τὸν ἐκ τῆς ἰκεσίας ἔλεον, ἀνεβόησεν ἐπιμαρτυρόμενος Δία ξένιον, καὶ θεοὺς τοὺς ἐποπτεύοντας τὰ κατ' ἀνθρώπους, ὡς ἀντὶ καλῆς χάριτος τῆς ὀφειλομένης ἀπολαμβάνει τιμωρίας ὑπὲρ ἀνθρώπων. οὐ μὴν ἐξέλιπε τὸ ζῆν, εἴτε δαιμονίου τινὸς ἐλεήσαντος, εἴτε καὶ ταυτομάτου παρὰδοξον ἐνεγκόντος βοήθειαν. ἐσχάτως γὰρ αὐτοῦ διακειμένου, διὰ τε τὴν ἀποφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, καὶ τὴν ὅλην κακουχίαν, τῶν οἰκετῶν τινες τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν διηγῆσαντό τισι τὸ γινόμενον· οἱ δὲ μισοπονηρήσαντες, τοῖς δημάρχοις προσήγγειλαν. δεινῆς δ' οὖν τῆς ὁμότητος φανείσης, οἱ ἄρχοντες ἀνεκαλῆσαντο τοὺς Ἀττιλίους, καὶ παρ' ὀλίγον θανάτου κρίσιν προσέθηκαν, ὡς καταισχυνοῦσι τὴν Ῥώμην. διηπειλήσαντο δὲ τὴν ἀρμότιουσαν παρ' αὐτῶν λήψεσθαι τιμωρίαν, εἰ μὴ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιήσονται τῶν αἰχμαλώτων. οἱ δὲ τῇ μητρὶ πολλὰ καταμεμψάμενοι, τὸν μὲν Βοδόστορα καύσαντες, ἀπέστειλαν τὴν τέφραν τοῖς συγγενέσι· τὸν δὲ Ἀμίλκαν ἐκ τῆς κακουχίας ἀνέλαβον. (Excerpt. de Virt. et Vit. p. 565 sq.)

Olymp. CXXXIII, 2. a. C. 247. U. C. 507. Olymp. CXXXIV, 1. a. C. 244. U. C. 510.

Εἰς δὲ τὸν Λόγγωνα Κατάνης φρούριον ὑπῆρχε, καλούμενον Ἰτάλιον· ὅπερ πολεμήσας Βάρκας ὁ Καρχηδόνιος . . .

Τὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν βουλευμάτων καὶ στρα-

τηγήματα διαδόμενα τοῖς φίλοις, τοῖς πολεμίοις γνώριμα γίνεται διὰ τῶν αὐτομόλων· καὶ τοῖς στρατιώταις δειλίαν ἐντίκτονα, προσδοκίαν μεγάλου κινδύνου ἐντίθησι.

Βάρκας δὲ νυκτὸς καταπλεύσας, καὶ τὴν δύναμιν ἀποβιβάσας, αὐτὸς πρῶτος ἡγησάμενος τῆς ἀναβάσεως τῆς πρὸς Ἑρυνκα, οὕσης σταδίων τριάκοντα, παρέλαβε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀνείλε· μετώκισε δὲ τοὺς λοιποὺς εἰς τὰ Ἀγέπανα.

Ἐν παντὶ γὰρ καιρῷ καὶ πράγματι συμβαίνει τὴν εὐταξίαν γίνεσθαι μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίαν. (Eclog. II, pag. 508 sq.)

Olymp. CXXXIV, 3. a. C. 242. U. C. 512.

Λιγνάτιος δὲ ὁ ὕπατος ναυσὶ μακροῦς τριακοσίοις, καὶ πλοίοις ἑπτακοσίοις, ὁμοῦ χιλίοις, εἰς Σικελίαν ἔπλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἑρυνκίων ἐμπόριον καὶ θωροίσθη. Ἄννων δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Καρχηδόνι ναυσὶ διακοσίοις καὶ πεντήκοντα μακροῖς, καὶ τοῖς φορητοῖς, εἰς τὴν νῆσον τὴν Ἰεράν ἤλθεν. εἴτα δὲ ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἑρυνκα ἐρχόμενος . . . καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπαντησάντων, παρ' ἀμφοτέρων πόλεμος ἐγένετο μέγας. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον ἀπέβηλον Καρχηδόνιοι ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα, αὐτάνδρους μὲν τούτων εἴκοσι, Ῥωμαῖοι δὲ ὀγδοήκοντα [ἔλαβον,] τριάκοντα μὲν εἰς τέλος, πεντήκοντα δὲ εἰς ἐπιμερισμὸν, αἰχμαλώτους δὲ (ὡς Φιλῖνος ἀνέγραψε) Καρχηδονίων ἑξακισχιλίους· ὡς δὲ ἕτεροι, τετρακισχιλίους καὶ τεσσαράκοντα. αἱ δὲ ἄλλα

νῆες, πνεύματος ἐπιπνεύσαντος οὐρίου, εἰς Καρχη-
δόνα ἔφυγον.

Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀνδρείας, ὅτ' αὐτοῦ σκά-
φους βυθισθέντος, τὸ σῶμα τῆς βάσεως ἀποστε-
ρηθὲν, ὑπὸ τῆς θαλάσσης τοῖς πολεμίοις ἐγχειρί-
ζεται.

Ἐἴκοσι καὶ τέσσαρα δὲ ἔτη πολεμήσαντες οἱ
Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους, Λιλυβαῖον δὲ δεκαετῇ χρό-
νον πολιορκήσαντες, πρὸς ἀλλήλους διελύθησαν.
(Eclog. III, pag. 509.)

E L I B R O XXV.

Olymp. CXXXIV, 4. a. C. 241. U. C. 513.

ἘΠΙΚΟΡΡΟΣ ὁ φιλόσοφος ἐπὶ ταῖς ἐπιγεγραμ-
μέναις ὑπ' αὐτοῦ Κυρίαις Δόξαις ἀπεφῆνατο, τὸν
μὲν δίκαιον βίον ἀτάραχον ὑπάρχειν, τὸν δὲ ἄδικον
πλείστης ταραχῆς γέμειν, βραχεῖ παντελοῦς λόγῳ πο-
λὺν ἀληθῆ νοῦν περιλαβεῖν, καὶ τὸ σύνολον, δυνά-
μενον τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων διορθοῦσθαι. ἡ
γὰρ ἀδικία, μητρόπολις οὖσα τῶν κακῶν, οὐ μόνον
τοῖς ιδιώταις, ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἔθνεσι καὶ δήμοις
καὶ βασιλεῦσι τὰς μεγίστας ἀπεργάζεται συμφοράς.
ὑπῆρχον γὰρ οἱ μετὰ Καρχηδονίων στρατευσάμενοι
Ἰβηρες, Κέλτοι, Βαλεαρεῖς, Αἰβυες, Φοίνικες, Λι-
γυστῖνοι, καὶ μιξέλληνες δοῦλοι· οἱ καὶ ἐστιασίασαν

Τότε συνιδεῖν ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς τῆς πειρας, ἥλι-
κην ὑπεροχὴν ἔχει στρατηγικὴ συνείσις ἰδιωτικῆς
ὑπειρίας, καὶ τριβῆς ἀλόγου καὶ στρατιωτικῆς.

Ὅτι τῶν κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὄντων μεγάλην
ἔχει διαφορὰν ἢ μετριότης, καὶ μηδὲν ὑπὲρ ἀνθρώ-
πον ἐπιτηδεύειν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐν Σικελίας ἀπαναχώρησιν οἱ μι-
σθοφόροι Καρχηδονίων ἐπανεστήσαν αὐτοῖς διὰ τοῦ
αὐτὰς αἰτίας. ὑπὲρ τῶν ἵππων τῶν θανόντων ἐν Σι-
κελίᾳ, καὶ τῶν σφαγέντων ἀνδρῶν τιμὰς ὑπερβαλ-
λούςας [ἀπῆλθον·] καὶ ἐπολέμησαν ἔτη τέσσαρα
καὶ μῆνας ἑσάρας. σφάζονται δὲ ὑπὸ Ἀμίλκα τοῦ
Βάρκα στρατηγοῦ, ὅς καὶ ἐν Σικελίᾳ εἰς τοὺς Ῥω-
μαίους ἀνδρικῶς ἐκράτύνατο, (Eclog. I, pag.
501 sq.)

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι περὶ τῆς Σικελίας μεγάλους
ἀγῶνας καὶ κινδύνους ὑπομείναντες, καὶ πρὸς Ῥω-
μαίους καὶ ἔτη συνεχῶς διαπολεμήσαντες, οὐ τηλ-
κούτων ἐπειράθησαν ἀτυχημάτων, ὅσων ὁ πόλεμος
αὐτοῖς αἴτιος ὑπῆρξεν ὁ πρὸς τοὺς ἀδικηθέντας ὑπὲρ
αὐτῶν μισθοφόρους. ἀποστερήσαντες γὰρ τοὺς ὀφει-
λομένους μισθοὺς τοῖς ἄλλοις ἐθνεσίν, παρ' ὀλίγον
αὐτῆς τῆς ἡγεμονίας ἅμα καὶ τῆς πατρίδος ἐστε-
ρήθησαν. οἱ γὰρ ἀδικηθέντες μισθοφόροι παραχρῆ-
μα ἀποστάντες, ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιβίβη-
λον τὴν Καρχηδόνα. (Excerpt. de Virt. et Vit.
p. 566 sq.)

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι ἐξάπέστειλαν πρὸς τοὺς

ἀποστάντας κήρυκα, τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν αἰ-
τούμενοι. οἱ δὲ περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες ἐπι-
τείνοντες τὴν ἀποθηρίωσιν, οὐ μόνον ἀντίπενον περὶ
τῆς ταφῆς, ἀλλὰ καὶ διηπειλήσαντο μηκέτι πέμπειν
μηδένα κήρυκα περὶ μηδενὸς πρὸς αὐτοὺς, ὥς τῆς
αὐτῆς κολάσεως γενομένης τῷ παραγενομένῳ. εἰς δὲ
τὸ λοιπὸν ἐνομοθέτησαν, τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν
Καρχηδονίους τῆς αὐτῆς τούτοις ἀξιοῦν τιμωρίας,
τοὺς δὲ συμμαχοῦντας τοῖς Φοίνιξι χειροκοπεῖν, καὶ
πέμπειν ἡκρωτηριασμένους εἰς τὴν Καρχηδόνα. οἱ
μὲν οὖν περὶ τὸν Σπόνδιον ἡγεμόνες, διὰ τῆς εἰρη-
μένης ἀσεβείας καὶ ὁμότητος ὑπετέμνοντο τὴν διὰ
τῆς φιλανθρωπίας στρατηγίαν τοῦ Βάρκα. τούτῳ
τὸν τρόπον Ἀμίλκας δυσχεροστούμενος τῇ ὁμότητι,
καὶ αὐτὸς ἠναγκάζετο τῆς φιλανθρωπίας μὲν τῆς εἰς
τοὺς αἰχμαλώτους ἀποσιῆναι, τὴν δὲ τιμωρίαν πα-
ραπληροῦσαι ἐπιτιθεῖναι τοῖς ὑποπεσούσαι. διόπερ τοὺς
ἀλίσκομένους αἰκίζόμενος παρερρόπτει τοῖς θηρίοις,
ὅφ' ὧν καταπατούμενοι πικραῖς τιμωρίαις πε-
ριέπιπτον. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag.
567.)

Olymp. CXXXV, 1. a. C. 240. U. C. 514.

Ὅτι οἱ Ἰππακρίνοι καὶ οἱ Ἰτυκαῖοι ἀπέστησαν,
καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς πόλεις ἐξόψαν ἀτάφους
κατὰ τῶν τειχῶν· καὶ τοῖς παρὰ Καρχηδονίων πρεσ-
βεύσασι περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναίρεσεως ἀντέπι-
πτον περὶ τῆς ταφῆς. (Excerpt. de Virt. et Vit.
pag. 567.)

Olymp. CXXXV, 4. a. C. 237. U. C. 5172

Ὅτι Ἀμίλκας ὁ καὶ Βάρκας πολλὰς καὶ μεγάλας
 χρειὰς παρασχόμενος τῇ πατρίδι, κατὰ μὲν τὴν
 Σικελίαν ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους πολέμῳ, κατὰ δὲ
 τὴν Λιβύην, ὅτε τὴν ἀπόστασιν οἱ μισθοφόροι καὶ
 Λίβυες ποιησάμενοι συνέιχον ἐν πολιορκίᾳ τὴν Καρ-
 χηδόνα. ἐπ' ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς πολέμοις τοῦτοῖς
 ἐπιφανεστάτας πράξεις κατεργασάμενος, καὶ πολυ-
 τεύόμενος ἐμφρόνως, δικαίως ἀποδοχῆς ἐτύχχανε
 παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κα-
 τάλυσιν τοῦ κατὰ τὴν Λιβύην πολέμου, συστησά-
 μενος ἑταιρείαν τῶν ποιηροτάτων ἀνθρώπων, καὶ
 ἐκ τούτων ἀθροίζων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων ὠφελείας,
 ἔτι δὲ αὐτὸν ὄρων ταῖς πράξεσιν αὐξανόμενον, καὶ
 δοὺς εἰς δημοκοπίαν καὶ πλήθους ἀρέσκειαν, παρ-
 εστήσατο τὸν δῆμον ἑαυτῷ παραδοῦναι τὴν στρατη-
 γίαν ὅλης τῆς Λιβύης εἰς χρόνον ὀλίγιστον. (Ex-
 cerpt. de Virt. et Vit. pag. 567.)

Ἀμίλκας δὲ στρατηγήσας κατὰ Καρχηδόνα, τὰ
 καὶ τὴν πατρίδα ἠϋξῆσε, καὶ εἰς τὰς Ἡρακλείους
 στήλας, καὶ εἰς τὰ Γάδειρα, καὶ εἰς τὸν Ὠκεανὸν
 κατέπλευσεν. ἔστι δὲ τὰ Γάδειρα πόλις, ἀποικὸς
 Φοινίκων· κεῖται μὲν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης,
 κατὰ αὐτὸν τὸν Ὠκεανόν, ὅρμον ἔχουσα. πολεμή-
 σας δὲ Ἰβηρας καὶ Ταρτεσίους, μετὰ Ἰστολατίου
 στρατηγοῦ τῶν Κελτῶν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 πάντας κατέκοψεν, ἐν οἷς καὶ τοὺς δύο ἀδελφοὺς
 σὺν ἄλλοις ἐπιφανεστάτοις ἡγεμόσι· καὶ τρισχιλίους
 ζῶντας παραλαβὼν, ἔταξεν εἰς τὰς ἰδίας στρατίας.

Ἰνδόρις δὲ πάλιν ἀθροίσας πεντακισμυρίους, καὶ
 πρὶν πολέμου τραπεῖς, καὶ φυγὼν εἰς λόφον τινα,
 καὶ πολιορκηθεὶς ὑπ' Ἀμίλκα, καὶ νυκτὸς πάλιν
 φυγὼν, τὸ πλεῖστον αὐτοῦ κατέκοπη· αὐτὸς δὲ
 Ἰνδόρις καὶ ζωγρίας ἐλήφθη. ὃν τυφλώσας Ἀμίλ-
 κας, καὶ τὸ σῶμα αἰκισάμενος, ἀνεσταύρωσε·
 τοὺς δὲ ἄλλους αἰχμαλώτους, ὅντας μυρίων πλείους,
 ἀπέλυσε· πολλὰς δὲ πόλεις τῇ πειθῇ προσηγάγετο,
 πολλὰς δὲ καὶ καταπολεμήσας· Ἀσδρούβας δὲ, ὁ
 γαμβρὸς Ἀμίλκου, πεμφθεὶς παρὰ τοῦ κηδεστοῦ εἰς
 Καρχηδόνα, εἰς πόλεμον τῶν Νομάδων, τῶν ἐπα-
 ρυστάντων Καρχηδονίοις, κατέκοψεν ὀκτακισχίλιους,
 ζωγρίας δὲ ἔλαβεν δισχιλίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἐδουλώ-
 θησαν φόρους τελέσοντες. ὁ δὲ Ἀμίλκας περὶ τὴν
 Ἰβηρίαν πόλεις πολλὰς ὑποτάξας, ἔκτισε πόλιν με-
 γίστην, καλέσας αὐτὴν ἐκ τῆς τοῦ τόπου θεόσεως
 Ἀκραν Λευκὴν. Ἀμίλκας δὲ Ἑλικῇ τῇ πόλει παρα-
 καθήμενος, καὶ πολιορκῶν, τὸ πλεῖστον στράτευμα,
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας, εἰς παραχειμασίας ἐν τῇ ὑπ'
 αὐτοῦ κτισθείσῃ πόλει Λευκῇ Ἀκρᾷ ἀποστείλας, με-
 τὰ τῶν λοιπῶν παρέμεινε. συνεχροθῆσαντος δὲ
 τοῦ Ὀρισσῶν βασιλέως τοῖς πολιορκουμένοις, δόλῳ
 φιλίαν συνεπιθέμενος, καὶ συμμαχήσας, ἔτρεψεν
 Ἀμίλκαν. τούτου δὲ φεύγοντος, τοῖς νίοις καὶ τοῖς
 φίλοις τὴν σωτηρίαν κατεσκέυασε, δι' ἄλλης ὁδοῦ
 ἐκκλίνας· καταδιωκόμενος γὰρ ὑπὸ τοῦ βασιλέως,
 εἰς ποταμὸν μέγαν σὺν τῷ ἵππῳ ἐμβὰς, ὑπὸ τοῦ
 ρεύματος διεφθάρη ὑπὸ τοῦ ἵππου. οἱ δὲ περὶ τὸν

Dion. T. VI.

G

Ἀννίβαν καὶ Ἀσδρούβαν τοὺς υἱοὺς διεσώθησαν εἰς τὴν Λευκὴν Ἀκράν.

Ἀμίλκας μὲν οὖν, καίπερ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον τῆς ἡμετέρας ἡλικίας τετελευτηκώς, ἐχέτω παρὰ τῆς ἱστορίας ὥσπερ ἐπιτάφιον τὸν ἴδιον ἔπαινον.

Olymp. CXXXVIII, 1 a. C. 228. U. C. 526. Olymp. CXXXIX, 4.

Ἀσδρούβας δὲ, ὁ γαμβρὸς Ἀμίλκα, μαθὼν τοῦ κηδεστοῦ τὸ ἀκλήρημα, ταχέως ἀναζεύξας, πρὸς τὴν Λευκὴν Ἀκράν ἦλθεν, ἔχων θηρία πλεον τῶν ἑκατόν. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἀναγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ Καρχηδονίων, πεντακισμυρίους ἐμπείρους πεζοὺς συνέλιξε, καὶ ἵππεῖς ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ διακοσίους. πολεμήσας δὲ πρῶτον τὸν Ὀρισσῶν βασιλέα, κατέσφαξε πάντας τοὺς αἰτίους τῆς Ἀμίλκα φυγῆς. παρέλαβε δὲ τὰς πόλεις αὐτῶν οὕσας δυοκαίδεκα, καὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰβηρίας. γήμας δὲ γυναῖκα ἔσχε θυγατέρα βασιλέως Ἰβήρου. ὑπὸ πάντων τῶν Ἰβήρων ἀνηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ. ὃθεν ἔκτισε παραθαλασσίαν πόλιν, ἣν προσηγόρευσε Νέαν Καρχηδόνα, καὶ ἑτέραν πόλιν ὕστερον, θέλων τὴν Ἀμίλκα δύναμιν ὑπερβῆναι. καὶ ἐστράτευσεν [ἄγων πεζοὺς] ἑξακισμυρίους, ἵππεῖς ὀκτακισχιλίους, ἐλέφαντας διακοσίους. ὑπὸ δὲ οἰκίτου ἐπιβουλευθεὶς ἰσφάγη, στρατηγήσας ἔτη ἑννέα. (Eclog. II, pag. 510. sq.)

Olymp. CXXXVIII, 4. a. C. 225. U. C. 529.

Κελτοὶ δὲ μετὰ Γαλατῶν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἀθροίσαντες, σύνηξαν λαὸν μυριάδας εἴκοσι,

καὶ πρῶτον μὲν πόλεμον ἐνίκησαν· καὶ δεύτερον
προσβαλόντες ἐνίκησαν, ἀνεῖλον δὲ καὶ τὸν ἑνα Ῥω-
μαίων ὑπάτον. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔχοντες πε-
ζῶν μυριάδας ἐβδομήκοντα, ἱππέων δὲ ἐπτακισμυ-
ρίους· τῶν δύο πολέμων ἡττημένων Ῥωμαίων, τοῦ
τρίτου πολέμου κατὰ κράτος ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι, καὶ
ἀνεῖλον μυριάδας τέσσαρας, καὶ τοὺς ὑπολοίπους
ἐξώγησαν. ὥστε καὶ τὸν μέγιστον αὐτῶν βασιλεῖα
ἐαυτοῦ θερίσαι τὸν τράχηλον, τὸν δὲ δεύτερον ὑπ'
αὐτοῦ ζῶντα ποιῆσαι. ἐκ δὲ τούτου τοῦ ἀνδραγα-
θήματος ἀνθ' ὑπατος γεγόμενος Αἰμίλιος, κατέδρα-
με τὴν χώραν τῶν Γαλατῶν καὶ Κελτῶν, καὶ πολ-
λὰς πόλεις καὶ φρούρια εἴλε, καὶ ὠφελείας πολλῆς
ἐπλήρωσε τὴν Ῥώμην. (Eclog. III, pag. 511.)

Ἰέρων δὲ, ὁ βασιλεὺς Συρακούσης, εἰς τὸν
Κελτικὸν πόλεμον Ῥωμαίοις οὔτον ἀπέστειλε, βοη-
θῶν Ῥωμαίοις· οὗ καὶ τὴν τιμὴν ἔλαβε μετὰ τὴν
τοῦ πολέμου κατάλυσιν. (Eclog. IV, pag. 512.)

Olymp. CXL, 2. a. C. 219. U. C. 535.

Μετὰ δὲ τὴν σφαγὴν Ἀσδρούβα τοῦ Καρχηδο-
νίου, ἀναρχίας οὔσης, τὸν μείζονα υἱὸν Ἀμίλκα
Ἀννίβαν στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν. Ζακανθαίων δὲ
ἡ πόλις πολιορκουμένη ὑπὸ Ἀννίβα· συναγαγόντες
τὰ ἱερὰ, καὶ τὸν χρυσὸν, καὶ ἄργυρον, τὸν ἐν τοῖς
οἴκοις, καὶ τὰ τῶν γυναικῶν κόσμια, καὶ ἐνώτια,
καὶ ἀργύρια χωνεύσαντες, ἔμιξαν χαλκὸν καὶ μόλι-
βδον· καὶ ἄχρηστον ποιήσαντες τὸν χρυσόν, ἐξῆλ-
θον, καὶ ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμενοι, πάντες κατεκόπη-
σαν· πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὶ φονεύσαντες. αἱ δὲ γυ-

ναῖκες τὰ τέκνα φονεύσασαι, ἑαυτὰς δὲ ἀγχόνῃς
ἀπέπνιξαν. οὕτως ἀκερδῇ τὴν πόλιν παρέλαβεν Ἀν-
νίβας. τὸν δὲ Ἀννίβαν Ῥωμαῖοι πρὸς δίκην αἰτή-
σαντες, δι' ὧν παρηνόμης, καὶ μὴ λαβόντες, πό-
λεμον τὸν Ἀννιβαϊκὸν καλούμενον ἔστησαν. (Eclog.
7, pag. 512.)

E LIBRO XXVI.

Οὔτε ποιητής, οὔτε συγγραφεὺς, οὔτε ἄλλος
τεχνίτης οὐδεὶς παραγγελίας τινὸς λογικῆς, δύνα-
ται πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι κατὰ πᾶν εὐαρεστή-
σαι. Θνητῇ δὲ φύσει, καὶ ὅλως ἐπιτετευγμένη γέ-
νηται, οὐ δυνατόν ἐφικέσθαι τῆς ἀμέμπτου πάν-
των εὐαρεστήσεως. οὔτε γὰρ Φειδίας, μάλιστα τε-
θαυμασμένος, ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφαντίνων ἀγαλμάτων
κατασκευὴν, οὔτε Πραξιτέλης, ὁ καταμίξας ἄκρως
τοῖς λιθίνοις ἔργοις τὰ τῆς ψυχῆς πάθη, οὔτε
Ἀπέλλης, ἢ Παρθένιος, οἱ τοῖς ἐμπειρικῶς μικρα-
μένοις χρώμασι προϊόντες εἰς ἀκρότατον τὴν ζω-
γραφικὴν τέχνην, οὕτως ἐπέτυχον ἐν τοῖς ἔργοις,
ὥστε κατὰ πᾶν ἀμέμπτου ἐπιδείξασθαι τὸ τῆς ἐμ-
πειρίας ἀποτέλεσμα. τίς γὰρ ἐπιφανέστερος τῶν μὲν
ποιητῶν, Ὀμήρου; τῶν δὲ ῥητόρων, Δημοσθέν-
ους; τῶν δὲ εὖ βεβιωκότων, Ἀριστείδου καὶ Σό-
λωνος; ἀλλ' ὅμως ταῖς τούτων εὐφημίαις καὶ δυνά-
μει προσῆλθεν ὁ μεμφόμενος καὶ τὰς ἀγνοίας ἐλέγ-

ὧν λόγος. ἄνθρωποι γὰρ ὄντες, καὶ ταῖς τῶν ἐγ-
 χειρουμένων ὑπεροχαῖς ἐπιτυχάνοντες, ὅμως διὰ
 τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν διέπιπτον ἐν πολλοῖς.
 ἵσθι γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων φιλόφθονα, καὶ μι-
 κροῦσφα, τὰ παραπέμποντα μὲν τὰ καλῶς ἔχοντα
 τῶν ἐπιτελεσθέντων, προσπλεκόμενα δὲ τοῖς ἐπιδε-
 χομένοις διαστροφὴν τινα καὶ πιθανὴν μέμψιν. ἐξ
 ὧν φιλοτιμοῦνται διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας
 τὴν ἰδίαν αὐξήσειν ἐμπειρίαν. ἀγνοοῦντες, ὅτι πᾶ-
 σα δυνάμεις οὐκ ἐκ τῆς ἀλλοπαθείας ἀσθενεῖ, ἀλλ'
 ἐκ τῆς ἰδίας ἕως θεωρεῖται. θαυμάσεις δὲ ἂν τις
 τῆς τοιαύτης ἀβελτηρίας τὴν εἰς τὰ φαῦλα φιλοπο-
 νίαν, δι' ἧς τινες πειρῶνται ταῖς κατὰ τῶν ἄλλων
 βλασφημίαις ἰδίαν εὐδοξίαν ἀποφέρεισθαι. εἰσὶ γάρ
 τινες, οἵμαι, φύσεις σκαιότητι βλάπτουσαι, κα-
 θάπερ ἐκκαίουσαι τὰ καλὰ τῶν γεννημάτων πᾶσαι
 καὶ χιόνες. καὶ γὰρ διὰ μὲν τὴν ἀνταύγειαν τῆς κατὰ
 τὴν χιόνα λευκότητος ἀμυνομένης ἢ ὄψις, τῆς
 ἀκριβοῦς θεωρίας ἀποστερεῖται. καὶ προαιρέσεις
 ἀνθρώπων ἀξιόλογον μὲν ἔργον οὔτε βουλόμεναι
 δοῦν οὔτε δυνάμεναι, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων πεπονη-
 μένα διασφύρουσι. διὸ [χορῇ] τοὺς εὖ φρονοῦντας
 τοῖς μὲν διὰ ἐπιμέλειαν κατωρθωκόσιν ἀρετὴν, ἀπο-
 μερίζειν τὸν ἔπαινον· τοῖς δὲ σπανίως κατορθοῦσι,
 μὴ συκοφαντεῖν ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀσθένειαν.
 περὶ μὲν οὖν τῶν βασκαίνειν ἐπιτηδευόντων ἱκα-
 τὸν ἡμῶν εἰρησθῶ. (Eclog. I, pag. 512. sq.)
 Καθάπερ γὰρ ἀθλητὴς ἀγαθὸς πολὺν χρόνον
 χειραλειπήσας, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καταντῶ, ἐμπει-

ρίαν μεγάλην καὶ δύναμιν πεπονημένος. (Eclog. II, pag. 513.)

Μηνόδοτος δὲ ὁ Περὶνθιος τὰς Ἑλληνικὰς πραγματείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις πεντεκαίδεκα, Σώσιλος δὲ ὁ Ἴλιος τὰ περὶ Ἀντίβαν ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ἐπτά. (Eclog. III, pag. 513.)

Κατὰ δὲ Ῥωμαίους ἡ λεγεὼν πεντακισχίλιοι εἰσίν. (Eclog. IV, pag. 513.)

Φύσει μὲν ἄνθρωποι ταῖς εὐημερίαις προστρέχουσι, τῇ δὲ τῶν πταισάντων τύχῃ συνεπιτίθενται.

Τὴν γὰρ ψυχὴν, ἀμετάβολον οὖσαν φύσει, ταχὺ τὴν ἐναντίαν εἰσαῆξιν μεταβολήν. (Eclog. V, pag. 513.)

Olymp. CXL. 4. a. C. 217. U. C. 537.

Ῥόδου γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ μεγάλου καταπτωθεῖσης, Ἰέρων ὁ Συρακούσιος ἔδωκεν εἰς οἰκοδομήν τοῦ τείχους ἀργυρίου ἑξ τάλαντα, ἀργυρίου λέβητας ἀξιολόγους, χωρὶς τοῦ νομίσματος, καὶ ἀτέλειαν τοῖς σιτηροῖς πλοίοις. (Eclog. VI, pag. 513.)

Ἡ νῦν δὲ καλουμένη Φιλιππόπολις, κατὰ τὴν Θερταλίαν Φθιώτιδες Θῆβαι ἐκαλεῦντο. (Eclog. VII, pag. 513.)

Τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς, καὶ μαλακῆς εὐνῆς, καὶ μύρων παντοίων καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ὑπομονὴν ἐξέλυσεν· τὰ δὲ σώματα καὶ ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφεράν διάθεσιν μετέστησεν. ἡ μὲν γὰρ ἄνθρω-

πίνη φύσις τὴν ἀσυνήθη τῶν πόρων ἄσκησιν, καὶ δίαίταν εὐτελεῇ, δυσχερῶς προσίεται, τὴν δὲ ἑασιώγην καὶ τρυφήν ὁμοίως δίδωκε. Ἀννίβας γὰρ κακουχία πολλῇ καὶ τὰς πόλεις τῆς Ῥώμης [καὶ] Βρετιτίας παραλαβὼν, ὕστερον καὶ τὴν Κρώτιονα εἶλε, καὶ τὸ Ῥήγιον πολιορκήσων. ἐπὶ δυσμῶν γὰρ ἄρξάμενος [καὶ] τῶν Ἡρακλειωτικῶν σιτηλῶν, πᾶσαν τῶν Ῥωμαίων χώραν ὑπέταξε, πλὴν Ῥώμης καὶ Νεαπόλεως, πολεμήσας ἕως Κροτιώνης. (Eclog. VIII, pag. 514.)

Ὅτι Ἀννίβας ἦν φυσικὸς μάχιμος, καὶ τῇ τῶν πολεμικῶν ἔργων ἐκ παιδὸς πείρα πεπονημένος, καὶ συνεστρατευτικῶς ἔτη πλείω μεγάλους ἡγεμόσι, πολλὴν εἶχε τριβὴν τῶν πολεμίων ἀγώνων· κεχορηγούμενος δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀγχινοῖα, καὶ πεπονημένος στρατηγικὴν ἀρετὴν διὰ τῆς πολυχρονίου περὶ τὸν πόλεμον ἀσκήσεως, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἐν ἑαυτῷ.

Ὅτι τοῦ Μινυκίου ἡττηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀννίβου, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ πάντων ἐκρίθη, Μινύκιος μὲν ἀφρόσυνη καὶ ἀπειρία τοῖς ὅλοις ἐπταικώς· Φάβιος δὲ ἀγχινοῖα καὶ ἀρετῇ στρατηγικῇ διὰ παντὸς προνοημένος τῆς ἀσφαλείας.

Ὅτι Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτολῶν στρατηγὸς ἀσεβῇ συνετελέσατο προὔξιν. τὸ γὰρ περὶ Δωδώνηνμαντεῖον συλήσας, ἐνέπρησε τὸ ἱερὸν πλὴν τοῦ σηκοῦ. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 568. sq.)

Olymp CXLI, l. a. C. 216. U. C. 538.

Ὅτι ἡ τοῦ Ἀννίβου δύναμις πολὺν χρόνον τῆς

τῶν Κικυπῶν εὐδαιμονίας ἀπλήστως ἐμπλησθεῖσα, μετέβαλε ταῖς ἀγωγαῖς εἰς τοῦναντίον. τρυφῆς γὰρ συνεχοῦς καὶ μαλακῆς εὐνῆς καὶ μύρων παντοίων, καὶ παντοίας τροφῆς πολυτέλεια, τὴν μὲν ἀλκὴν καὶ συνήθη τῶν δεινῶν ἐξέλυσεν ὑπομονήν, τὰ δὲ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εἰς γυναικώδη καὶ τρυφεράν διάθεσιν μετέστησεν.

Ὅτι τῶν Ῥωμαίων ὁ Ἀντίβας πολλὰ κατηγορήσας εἰς ὁμότητα καὶ πονηρίαν μᾶλλον ἢ ὑπερηφάνειαν, τοὺς τῶν συγκλητικῶν υἱοὺς καὶ συγγενεῖς ἐκλέξας ἀπέσφαξε, ταύτην παρὰ τοῦ συνεδρίου λαμβάνων τιμωρίαν.

Ὅτι ὁ Ἀντίβας ἄλλοτριώτατα διακείμενος πρὸς Ῥωμαίους, ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους εἰς μονομαχίαν συνέξευξεν. ἀδελφοὺς μὲν ἀδελφοῖς, πατέρας δὲ υἱοῖς, συγγενεῖς δὲ συγγενέσι μονομαχεῖν ἠνάγκαζεν. ἔνθα δὴ δικαίως ἂν τις τοῦ μὲν Φοίνικος ἐμίσησε τὴν ὁμότητα, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐθαύμασε τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑπομονήν τε καὶ καρτερίαν. πυρὸς γὰρ αὐτοῖς προσαγομένου καὶ κέντρων, ἔτι δὲ χαλεπωτάτων πληγῶν, οὐδεὶς ὑπήκουσε προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας τοῖς ἀναγκαιοτάτοις· πάντες γὰρ εὐγενῇ παραστήματα λαβόντες, ἐναπέπνευσαν ταῖς ἀνάγκαις, ἀθίκτους ἑαυτοὺς τηρήσαντες τῆς πρὸς ἀλλήλους μαιφονίας.

Olymp. CXLII, 2. a. C. 215. U. C. 539.

Ὅτι Γέλωνος καὶ Γέφωρος τῶν βασιλέων κατὰ τὴν Σικελίαν τετελευτηκότων ἐν Συρακούσαις, Ἰε-

ρωνύμου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεδεγμένου, καὶ τὴν ἡλικίαν ὄντος ἀντίπαιδος, οὐκ εἶχεν ἡ βασιλεία τὸν προστησόμενον ἀξιόχρεον. διὸ καὶ τὸ μειράκιον ταῖς τῶν κολάκων πρὸς χάριν ὁμιλίαις ἐξετράπη πρὸς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν καὶ τυραννικὴν ὁμότητα. ἐπετελεῖτο γὰρ γυναικῶν ὕβρεις· καὶ τοὺς παρῶν σία χρώμενους τῶν φίλων ἀπέκτεινε, καὶ πολλῶν ἀκρίτως οὐσίας ἐδήμευσε, καὶ τοῖς πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν ἐδωρεῖτο. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπηκολούθει ἐκ τῶν ὄχλων μῖσος, εἶτα καὶ ἐπιβουλία, καὶ ὁ τοῖς πονηροῖς δυνάσταις εἰωθὼς ἐπακολουθεῖν ὄλεθρος. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 568.. sq.)

Olymp. CXL., 3. a. C. 214. U. C. 540. Olymp. CXLI, 4. a. C. 213. U. C. 541. Olymp. CXLI, 1. a. C. 212. U. C. 542. Olymp. CXLIII, 2. a. C. 207. U. C. 247.

Ὅτι μετὰ τὴν Ἰερωνύμου τελευτὴν, οἱ Συρακοῦσιοι ἐλθόντες εἰς ἐκκλησίαν ἐψηφίσαντο τοὺς συγγενεῖς τοῦ τυράννου κολάσαι, καὶ τὰς γυναῖκας ὁμοίως τοῖς ἀνδράσιν ἀτελεῖν, καὶ μηδὲ ῥίξαν ἀπολιπεῖν τυραννικῆς συγγενείας.

Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Σεμπρωνίου Μάγωνος ἀποστείλαντος πρὸς Ἀντίβαν, οἱ μὲν στρατιῶται κείμενον ὀρῶντες ἐβύων κατατέμνειν, καὶ κατὰ μέρη διασφενδονῆσαι· ὁ δὲ Ἀντίβας φήσας οὐ προσήκειν τὴν ὀρχὴν εἰς ἀναισθητον σῶμα ἐναποτίθεσθαι, καὶ λαβὼν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ τῆς τύχης ἄδηλον, ἅμα δὲ καὶ θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, πολυτελοῦς ταφῆς ἡξίωσε τὸν τετελευτηκότα· ἀναλέξας δὲ τὰ τοῦ σώματος ὅσα, καὶ φιλανθρωπῶς περι-

στείλας ἀπέστειλεν εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατό-
πεδον.

Ὅτι τῶν Συρακουσίων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς
πόλεως ἀπαντήσαντων Μαρκέλλῳ μεθ' ἱκετηρίας,
τῶν μὲν ἐλευθέρων ἔφη σωμάτων φείσασθαι, τὰς
δὲ κτήσεις ἀπάσας διαρπάσαι.

Ὅτι Καρχηδόνιοι καταλύσαντες τὸν Λιβυκὸν πό-
λεμον, τὸ τῶν Μικατανῶν Νομάδων ἔθνος σὺν γυ-
ναξὶ καὶ τέκνοις τιμωρησάμενοι, πάντας τοὺς συλ-
ληφθέντας ἀνεσταύρωσαν. διόπερ οἱ τούτων ἀπό-
γονοι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ὁμότητος ἀναμνησκό-
μενοι, χαλεπώτατοι τοῖς Καρχηδονίοις πολέμιοι κα-
θεστήκεισαν.

Ὅτι οὐκ εἶασε τὴν τοῦ ἀνδρός ἀρετὴν φημὶ δὴ
τοῦ Ἀσδρούβου ἀνεπισήματον. ἀλλὰ φησὶν, ἦν
γὰρ υἱὸς Ἀμίλκου τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου,
μεγίστην δὲ δόξαν ἐσχηκότος τῶν καθ' ἑαυτὸν. καὶ
γὰρ ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ μόνος τῶν ἡγεμόνων
πολλάκις ἐνίκησε Ῥωμαίους· καὶ τὸν ἐμφύλιον κα-
θελὼν πόλεμον, πρῶτος διεβίβασε δύναμιν εἰς Ἰβη-
ρίαν. τοιοῦτου δ' ὢν πατρὸς, οὐκ ἀνάξιον ἑαυτὸν
παρεῖχετο τῆς ἐκείνου δόξης. ὁμολογουμένως γὰρ
ἄριστος ἦν στρατηλάτης ἀπάντων Καρχηδονίων, με-
τὰ τὸν ἀδελφὸν Ἀννίβαν· διὸ καὶ τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ
δυνάμεων Ἀσδρούβαν κατέλιπεν ἡγεμόνα. πολλάκις
δὲ μάχας ἀγωνισάμενος κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, καὶ διὰ
παντὸς ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων ἀναλαμβάνων τὰς δυ-
νάμεις, πολλοὺς καὶ παντοίους ὑπέμεινε κινδύνους·
καὶ εἰς τὴν μεσόγειον ἀποδιωχθεὶς, διὰ τὴν ἰδίαν

ἀρετὴν μεγάλην ἤθροισε δύναμιν, καὶ παρεγενήθη
παρ' ἐλπίδας εἰς Ἰταλίαν. (Excerpt. de Virt. et
Vit. p. 569.)

FORTE E LIBRO XXVII.

Olymp. CXLIII, 4. a. C. 205. U. C. 549. Olymp. CXLIV,
2. a. C. 202. U. C. 551. Olymp. CXLIV, 3. a. C. 202. U. C.
552.

ὍΤΙ Νάβις ὁ τύραννος τῶν Λακεδαιμονίων ἀνείλε
Πέλοπα, τὸν Λυκούργου μὲν τοῦ βασιλεύσαντος
υἷον, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα· εὐλαβεῖτο γὰρ
μήποιε ὁ παῖς παραγενόμενος εἰς ἡλικίαν, ἀποκα-
ταστήσῃ τῇ πατρίδι τὴν ἐλευθερίαν, πεφρονηματι-
σμένος διὰ τὴν εὐγένειαν. αὐτὸς δὲ τοὺς χαριστά-
τους τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιλεγόμενος ἀγῆρει· καὶ
μισθοφόρους πανταχόθεν τοὺς χειρίστους συνήγα-
γε, φύλακας τῆς δυναστείας. διόπερ ἐκ παντὸς τό-
που συνέρῳον εἰς τὴν Σπάρτην ἱερόδουλοι, φῶρες,
λησταί, κατὰδικοι θανάτου. ἀσεβῶς γὰρ τὴν τυραν-
νίδα περιποιησάμενος, ὑπὸ μόνων τούτων ἤλπιζε
βεβαιοτάτα τηρηθήσεσθαι.

Ὅτι Κρηῖτες ναυσὶν ἐπὶ πειρατεύειν ἐπιβαλό-
μενοι, τῶν πλεόντων ἐλήστεον οὐκ ὀλίγους. διὸ καὶ
τῶν ἐμπόρων ἀθυμούντων, Ῥόδιοι πρὸς αὐτοὺς τὰ-
δικήματα νομίσαντες ἤξειν, πρὸς τοὺς Κρητίας πό-
λεμον ἐξήνεγκαν.

"Οτι Πλημῆνιος, ὁ κατασταθεὶς Λοκρῶν ἡγε-
 μὼν παρὰ Σκιπίωνος, ἀσεβῆς ὢν, τοὺς τῆς Περσε-
 φόνης θησαυροὺς ἀνασπάσας, καὶ τὰ χρήματα συλ-
 λήσας ἀπῆνεγκε. τῶν δὲ Λοκρῶν ἀγανακτοῦντων
 ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀνακαλουμένων
 πίστιν, δύο τῶν χιλιάρχων μισοπονηροὶν ἐπὶ τοῖς
 ἀδικήμασι προσεποιήθησαν. τοῦτο δὲ ἔπραττον οὐκ
 ἐπὶ τοῖς γινομένοις ἀγανακτοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τὸ
 μέρος μὴ εἰληφέναι τῶν σεσυλημένων χρημάτων, ἔν-
 καλοῦντες τὸ πλημμέλημα. ταχὺ δ' αὐτοῖς ἅπαν
 ἀξίαν τῆς πονηρίας ἐπέθηκε τὸ δαιμόνιον. καὶ γὰρ
 ἐπιφανέστατον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἱερῶν τοῦτο
 εἶναι λέγεται, καὶ διὰ παντός ἄγνόν ὑπὸ τῶν ἐγγε-
 ρίων τετηρηθῆσθαι. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν Πύρρος ἐκ
 τῆς Ἰταλίας διεβίβασε τὰς δυνάμεις εἰς Λοκροὺς, καὶ
 ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτούμενος τοὺς μισθοὺς
 ἠναγκάσθη δι' ἀπορίαν ἄψασθαι τῶν χρημάτων,
 κατὰ τὸν ἔκπλουν ἐπιγεννηθῆναι πνεύματα φασίν,
 ὥστε σιόλω παντὶ ναυαγῆσαι τοῦτον. τὸν δὲ Πύρ-
 ρον δεισιδαιμονήσαντα, τὴν θεὸν ἐξιλάσασθαι, καὶ
 μὴ πρότερον ἀπελθεῖν, ἕως ἀπεκατέστησε τὰ χρή-
 ματα. οἱ δὲ χιλιάρχοι προσποιούμενοι μισοπονηροὶν,
 προΐσταντο τῶν Λοκρῶν, καὶ τὸν Πλημῆνιον κα-
 κῶς ἔλεγον, καὶ δίκην ἐπιθήσειν ἠπείλουν. τέλος ἐπὶ
 πλεῖον τῆς λοιδορίας προβατιούσης, εἰς χειρας ἤλ-
 θον. οἱ δὲ χιλιάρχοι τοῦτον δόντες ἐπὶ γῆν, τὰ τε
 ὦτα περιέτρωγον αὐτοῦ καὶ τὴν σῖνα, πρὸς δὲ τοῦ-
 τοις καὶ τὰ χεῖλη διέσχισαν. ὁ δὲ Πλημῆνιος συλλα-
 βὼν τοὺς χιλιάρχους, καὶ δειναῖς αἰκίαις περιβαλὼν

διέ-
 ἱερ-
 λα-
 δια-
 ἐπε-
 δε-
 δύο-
 γνά-
 γεῖ-
 βιβ-
 κα-
 τὸν-
 μνη-
 θα-
 μη-
 το-
 σαι-
 τι-
 ἐκ-
 ἐψ-
 κα-
 χρ-
 να-
 τῶ-
 δε-
 με-
 νο-
 ἐπ-

διέφθειρεν. ἡ δὲ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων διὰ τὴν
 ἱερουσλίαν οὐ μετρίως ἐδεισιδαιμόνει· οἱ δὲ ἀντιπρο-
 λιτευόμενοι τοῦ Σκιπίωνι, καιρὸν εὐρόντες οἰκείον
 διαβολῆς, κατηγοροῦν αὐτοῦ, λέγοντες ὡς ἀπὸ τῆς
 ἐκείνου γλώττης ἅπαντα πεπορευμένοι Πλημῆνιος. ἡ
 δὲ σύγκλητος ἀπέστειλε πρεσβευτὰς ἀγορανόμον καὶ
 δύο δημάρχους, εἰ μὲν εὔρωσιν ἀπὸ τῆς Σκιπίωνος
 γνώμης γεγενημένην ἱερουσίαν, κατὰ τάχος ἀγα-
 γεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Ῥώμην· εἰ δὲ μὴ, ἔαν αὐτὸν δια-
 βιβάζειν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν Λιβύην. τούτων δὲ
 κατὰ τὴν ὁδὸν ὄντων, ὁ Σκιπίων μεταπεμφάμενος
 τὸν Πλημῆνιον ἔδησεν εἰς ἄλυσιν, καὶ περὶ τὴν γυ-
 μνασίαν ἦν τῶν δυνάμεων. οἱ δὲ δημαρχοὶ ταῦτα
 θαυμάσαντες, ἐπήνεσαν τὸν Σκιπίωνα. εἰς δὲ Ῥώ-
 μην ἀπαχθέντος τοῦ Πλημηνίου, τοῦτον ἡ σύγκλη-
 τος εἰς φυλακὴν ἀπέθητο, καθ' ἣν αὐτὸν τελευτή-
 σαι συνέβη· τὴν δὲ οὐσίαν αὐτοῦ καθιέρωσε, καὶ
 τὰ προσελλείποντα τῶν ἱερουσιηθέντων χρημάτων
 ἐκ τοῦ δημοσίου προσθεῖσα, τῇ θεῷ καθιέρωσεν.
 ἐψηφίσατο δὲ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἐλευθέρους εἶναι,
 καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἔχοντάς τι τῶν φέρεσθαι
 χρημάτων, ἔαν μὴ καταθῶσιν, ἐνόχους εἶναι θα-
 νάτου.

Ὅτι ὁ Σκιπίων παραγεννηθέντων πρὸς αὐτὸν
 τῶν περὶ Σύφακα, τὸ μὲν πρῶτον ἰδὼν τὸν ἄνδρα
 δεδεμένον, ἐδάκρυσε, λογιζόμενος τὴν πάλαι ποτὲ
 μακαριζομένην αὐτοῦ βασιλείαν. μετ' ὀλίγον δὲ χρό-
 νον κρίνας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἐν τοῖς εὐτυχήμασιν,
 ἐπέταξεν αὐτὸν λύσαι· καὶ τὴν ἰδίαν σκηνὴν ἀπέ-

δωκε, καὶ τὴν ἄλλην ἀκολουθίαν ἔχειν συνεχώρησε. τῆρῶν δὲ αὐτὸν ἐν ἐλευθερίᾳ φυλακῇ, φιλανθρωπῶς ὁμίλει καὶ πολλάκις ἐπὶ δεῖπνα παρελαμβάνετο.

Ὅτι Σοφόνιστρα ἢ πρότερον μὲν Μασσανάσση μετὰ δὲ ταῦτα συνοικήσασα Σύφακι, τὸ δὲ τελευταῖον πάλιν εἰς συμβίωσιν ἐλθοῦσα διὰ τὴν αἵμαλωσίαν τῷ Μασσανάσση, τὴν τε ὅψιν ἦν εὐπρεπής, καὶ τοῖς νόμοις ποικίλη, καὶ πᾶν ἐξομηρεύσασθαι δυναμένη. οὐσα δὲ Καρχηδονίων συμμαχίς, προσέκειτο λιπαροῦσα καὶ δεομένη καθ' ἡμέραν τῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἀποστῇ Ῥώμῃς. ἦν γὰρ ἡ γυνὴ δεινῶς φιλόπαιτρις. ἃ δὲ γινώσκων ὁ Σύφαξ, ἐδήλωσε τῷ Σκιπίωνι περὶ τῆς γυναικὸς, καὶ παρεκλεύσατο φυλάττειν. τούτοις δὲ σύμφωνα καὶ Αἰλίου λέγοντος, ὁ Σκιπίων ἐκέλευσεν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν τὴν γυναῖκα. παραιτουμένου δὲ τοῦ Μασσανάσσου, πικρότερον ἐπέπληξεν. ὁ δὲ εὐλαβηθεὶς, ἐκέλευσεν ἀποστέλλειν τοὺς παραληψομένους· αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν, φάρμακον θανάσιμον τῇ γυναικὶ [διδούς] πνεῖν ἤνάγκασε.

Ὅτι Σκιπίων διὰ τὸν πρὸς τοὺς ἐπταικότας ἔλεον, βέβαιαν ἔσχε τὴν Μασσανάσσου συμμαχίαν εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

Ὅτι Ἀννίβας συγκαλεσάμενος τοὺς συμμάχους ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν διαβῆναι εἰς Λιβύην, καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῶν τοῖς βουλομένοις αὐτῷ συστρατεύειν. ἔνιοι μὲν εἴλαντο τὴν μετ' Ἀννίβου διάβασιν· τοῖς δὲ ἡδομένοις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ

μονῆς περιστήσας τὴν δύναμιν, τὸ μὲν πρῶτον τοῖς στρατιώταις ἔδωκεν ἐξουσίαν, εἴ τινα βούλονται λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν δοῦλον· τοὺς δὲ λοιποὺς κατέσφαξεν, ἄνδρας μὲν περὶ δισμυρίους, ἵππεῖς δὲ περὶ τρισχίλους, καὶ τῶν ὑποζυγίων ἀναρίθμητον πλῆθος.

Ὅτι αὐτόμολοι ἦλθον πρὸς Ἀντίβαν ἵππεῖς τετρακισχίλιοι. οὗται δὲ τοῦ Σύφακος πταίσαντος πρὸς Μασσανάσσην ἦσαν ἀφεστηκότες. ὁ δὲ ὀργισθεὶς αὐτοῖς περιέστησε τὴν δύναμιν, καὶ πάντας κατακοντίσας διέδωκε τοὺς ἵππους τοῖς μετ' αὐτοῦ στρατιώταις.

Ὅτι Σκιπίων ἀπέστειλε πρὸς Καρχηδονίους πρέσβεις· οἱ δὲ ὄχλοι παρ' ὀλίγον αὐτοὺς ἀνέειλον, οἱ δὲ συνέσει διαφέροντες τοὺτους ἐξήρπασαν, καὶ μετὰ τριήρων ἐξέπεμψαν. οἱ δὲ δημοκρατοῦντες ἐν Καρχηδόνι τὸν ναύαρχον παρεκλεύσαντο, ὅταν αἱ παραπέμψασαι τριήρεις ἀναστρέψωσιν, ἐπιπλεῦσαι τοῖς πρεσβευταῖς, καὶ πάντας κατασφάζαι· ὃ καὶ γέγονεν. οἱ δὲ καταφυγόντες ἐπὶ τὴν γῆν, διεσώθησαν πρὸς τὸν Σκιπίωνα. τὸ δὲ θεῖον τοῖς ἀσεβῆσαι βουλομένοις ταχέως ἐνεδείξατο τὴν αὐτοῦ δύναμιν. οἱ γὰρ εἰς Ῥώμην ἀποσταλέντες πρεσβευταὶ τῶν Καρχηδονίων ἀναστρέφοντες, ὑπὸ χειμῶνος κατηνέχθησαν εἰς τὸν τῶν Ῥωμαίων ναύσταθμον. ὧν ἀναχθέντων ἐπὶ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πάντων βοῶντων ἀμύνασθαι τοὺς ἀσεβεῖς, ὁ Σκιπίων οὐκ ἔφη δεῖν πράττειν, ἢ τοῖς Καρχηδονίοις ἐγκαλοῦσιν. οὗτοι

μὲν οὖν ἀφεθέντες διεσώθησαν εἰς τὴν Καρχηδόνα,
 θανυμάζοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων εὐσέβειαν.

FORTE E LIBRO XXVIII.

Olymp. CXLV, 1. a. C. 200. U. C. 554. Olymp. CXLV,
 2. a. C. 199. U. C. 555.

ΟΤΙ Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Δικαί-
 χον τὸν Αἰτωλὸν ἄνδρα τολμηρὸν πείσας πειρατεύ-
 ει, ἔδωκεν αὐτῷ ναῦς εἴκοσι· προσείαξεν δὲ τὰς
 μὲν ἡήσους φορολογεῖν, τοῖς δὲ Κρησὶ παραβου-
 θεῖν ἐν τῷ πρὸς Ῥοδίους πολέμῳ. αὐτὸς δὲ κατὰ
 τὰς ἐκτολὰς τοὺς μὲν ἐμπόρους ἐλήστευε, τὰς δὲ νή-
 σους λεηλατῶν ἀργύριον εἰσπραττετο.

Οτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς,
 Ἡρακλείδην τινὰ Ταραντῖνον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ πο-
 νηρὸν ἄνθρωπον, ὅς κατ' ἰδίαν αὐτῷ λαλῶν, πολ-
 λὰς καὶ ψευδεῖς διαβολὰς τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων
 φίλων ἔλεγε· τέλος δὲ εἰς τοῦτο ἦλθει ἀσεβείας, ὥστε
 τοὺς πρώτους τοῦ συνεδρίου πέντε ἄνδρας ἀπέσφα-
 ξε. διὸ καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτῷ τὰ πρά-
 γματα προηγάγετο. πολέμους γὰρ οὐκ ἀναγκαίους
 ἐπαναιρούμενος, ἐκινδύνευσεν ἀποβαλεῖν τὴν βασι-
 λείαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐκέτι γὰρ οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν
 φίλων ἔχειν παρρησίαν, οὐδὲ ἐπιπλήττειν τῇ τοῦ
 βασιλέως ἀνομίᾳ, πεφρικὸς αὐτοῦ τὴν προπέτειαν.
 ἐστράτευσα δὲ ἐπὶ Δαρδανούς οὐδὲν ἀδικούντας,

καὶ τοὺτους παρατάξει νικήσας ἀρεῖλεν ὑπὲρ μυρίους.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς χωρὶς πλεονεξίας οὕτως ὑπερήφανος ἦν ἐν ταῖς εὐτυχίαις, ὥστε τοὺς μὲν φίλους ἀκρίτως ἀποσφάζαι, τοὺς δὲ τάφους τῶν προτετελευτηκότων, καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν κατασκάπτειν. Ἀντίοχος δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἑλυμαῖδα τέμενος τοῦ Διὸς συλᾶν ἐπιλαβόμενος, πρέπουσαν τὴν καταστροφὴν εἶρε τοῦ βίου, μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἀποδόμενος. ἀμφοτέροι δὲ τὰς αὐτῶν δυνάμεις ἀνυποστάτους εἶναι νομίσαντες, μὴ παρατάξει συνηγαγέσθην ἐτέροις ποιεῖν τὸ προστατιόμενον. διὸ καὶ τῆς μὲν περὶ αὐτοὺς γενομένης ἀτυχίας, τὰς ἰδίας ἁμαρτίας ῥητιῶντο· τῶν δὲ συγχωρηθέντων φιλανθρώπων τὰς χάριτας εἶχον τοῖς ἐν τῇ κρατεῖν ἐπιεικῶς αὐτοῖς χρησαμένοις. τοιγαροῦν ὥσπερ ἀπὸ παραγραφῆς τῶν ἰδίων πράξεων, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἑώρων τὰς αὐτῶν βασιλείας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου προαγομένας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καὶ τότε, καὶ μετὰ ταῦτα δικαίους ἐνιστάμενοι πολέμους, καὶ πλεῖστον ὄρκων καὶ σπονδῶν ποιούμενοι λόγον, οὐκ ἀλόγως συμμάχους εἶχον τοὺς θεοὺς ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς.

Ὅτι Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς σπανίζων τροφῆς, οὐ διέλιπε τὴν ὑπ' Ἀιταλὸν χώραν λεηλατῶν, μέχρι τῆς τῶν Περγαμηνῶν πόλεως. κατέσκαψε δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὰ, τὸ τε Νικηφόριον πολυτελῶς κατεσκευασμένον, καὶ τὰλλα γλυφὰς ἔχοντα θαυμάζουμένας εἰς τέλος παρώρισε.

δι' ὁργῆς γὰρ ἔχων τὸν Ἄιταλον, ἐπεὶ τοῦτον οὐ κατέλαβε περὶ τούτους τοὺς τόπους, τὸν θυμὸν εἰς ταῦτα κατετίθετο.

Ὅτι Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθὼν, κατεστρατοπέδευσεν ἐπὶ τὸ Κυνόσαργες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Ἀκαδημίαν ἐνέπρησε, καὶ τοὺς τάφους κατέσκαψεν, ἔτι δὲ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐλυμήνατο. χαρισάμενος δὲ τῷ θυμῷ, καθάπερ εἰς Ἀθηναίους, ἀλλ' οὐκ εἰς τὸ θεῖον ἐξαμαρτάνων, ὑπὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων καὶ πάλαι βλασφημούμενος, τότε τελέως ἐμισήθη. ὑπὸ δὲ θεῶν ταχὺ τῆς προσηκούσης ἐπιτιμήσεως ἔτυχε, διὰ μὲν τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν τοῖς ὅλοις σφαλεῖς, διὰ δὲ τὴν Ῥωμαίων ἐπιείκειαν τῶν ζῶν συγγώμης.

Ὅτι Φίλιππος θεωρῶν τῶν Μακεδόνων τοὺς πλείστους ἑαυτῷ χαλεπῶς ἔχοντας, ἐπὶ τῷ τὸν Ἡρακλείδην ἔχειν φίλον, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν. ἣν δὲ οὗτος Ταραντῖνος μὲν τὸ γένος, πονηρὸς δὲ ὑπερβαλλούσης χρώμενος, καὶ τὸν Φίλιππον ἐξ ἐπιεικοῦς βασιλέως πεποιητὸς πικρὸν καὶ ἀσεβῆ τυράννον. διὸ δὴ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Μακεδόσι καὶ τοῖς Ἕλλησιν, ὑπερβαλλόντως συνέβαινε μισεῖσθαι τὸν Ἡρακλείδην.

Ὅτι Ἀννίβας διὰ μόνης τῆς περὶ αὐτὸν φήμης καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην περίβλεπτος ἐγίνετο. κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐκάστου σπεύδοντος θείσασθαι τὸν ἄνδρα. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 572 sq.)

Olymp. CXLVI, 4. a. C. 193. U. C. 561.

Ὅτι οἱ παρὰ Νάβιδος καὶ Φλαμινίνου πεμφθέντες εἰς Ῥώμην πρεσβευταὶ περὶ τῶν συνθηκῶν, ἐπεὶ διελέχθησαν τῇ συγκλήτῳ περὶ ὧν τὰς ἐντολὰς εἶχον, ἔδοξε τῇ γερούσιᾳ βεβαιοῦν τὰς ὁμολογίας, καὶ τὰς φρουρὰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς στρατείας ἀπάγειν. ὁ δὲ Φλαμινῖνος ἀκούσας τὰ διακημένα, πανταχόθεν τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψατο, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, τὰς τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας ἀνενεώσατο· καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν Νάβιν ἀπελογεῖτο, διότι κατὰ τὸ δυνατόν πεποιήκασιν· καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ δήμου προαίρεσιν ἅπαντες οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντες εἰσὶν ἐλεύθεροι, καὶ ἀφροῦρητοι, καὶ τὸ μέγιστον, τοῖς ἰδίῳι νόμοις πολιτευόμενοι. ῥήτησατο δὲ παρὰ τῶν Ἑλλήνων χάριν, ὅπως τοὺς δουλεύοντας παρ' αὐτοῖς Ἰταλιώτας ἀναζητήσαντες, ἀποστείλωσιν ἐν ἡμέραις τριάκοντα· ὃ καὶ γέγονεν. (Excerpt. de Legat. III, pag. 619)

Ὅτι πάλιν ἡ σύγκλητος διηκουσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρεσβειῶν, καὶ ταύταις φιλανθρωπῶς προσεφώνει, βουλομένη προθύμους αὐτοὺς ἔχειν πρὸς τὸν Ἀντιοχικὸν πόλεμον, ὃν ταχέως προσεδόκα. τοῖς δὲ παρὰ Φιλίππου πρεσβέσιν ἀπεκρίθη, διότι φυλάττοντος αὐτοῦ τὴν πίστιν, τῶν τε φόρων αὐτὸν ἀπολύσει, καὶ Δημήτριον τὸν υἱόν. τοῖς δὲ ἐληλυθόσι παρὰ Ἀντιόχου συνέστησεν ἐκ τῆς βουλῆς ἄνδρας δέκα τοὺς διακονουμένους περὶ ὧν ἔφησαν ἐντολὰς ἔχειν παρὰ τοῦ βασιλέως· ὧν συνεδρευσάντων, ὁ τῆς

πρεσβείας ἀφηγούμενος Μένιππος ἔλεγεν ἦκειν,
 ὅπως Ἀντίοχος φιλίαν καὶ συμμαχίαν συνάψῃται πρὸς
 Ῥωμαίους. ἔφησε δὲ θαυμάζειν τὸν βασιλέα, διὰ τί-
 να ποίαν τ' αἰτίαν προστάττουσιν αὐτῷ Ῥωμαῖοι,
 τινὰ μὲν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην μὴ πολυπραγμο-
 νεῖν, τινῶν δὲ τῶν πόλεων ἀφίστασθαι, καὶ παρ'
 ἐνίων τοὺς ὀφειλομένους φόρους μὴ λαμβάνειν. ταῦ-
 τα γὰρ οὐ τοῖς ἐξ ἴσου τὴν φιλίαν ποιουμένοις ἔθος
 εἶναι ποιεῖν· ἀλλὰ τοῖς πολέμῳ νενικηκόσι. τοὺς
 δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας ἐπὶ Λυσιμαχίαν, ἐπι-
 τακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων. Ἀντίοχος
 δὲ πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον μὲν μηδέποτε γεγονέναι,
 φιλίαν δ' ἂν συνθέσθαι βούλωνται πρὸς αὐτὸν,
 ἔτοιμον εἶναι. ὁ δὲ Φλαμινῖνος ἔφη δυοῖν πραγμά-
 των ὄντων, ἕτερον τῷ βασιλεῖ τὴν σύγκλητον συγ-
 χωρεῖν· εἰ μὲν βούλεται τῆς Εὐρώπης ἀπέχεσθαι,
 μηδὲν πολυπραγμονεῖν Ῥωμαίους τῶν κατὰ τὴν
 Ἀσίαν· εἰ δὲ τοῦτο μὴ προαιρεῖται, γινώσκειν, ὅτι
 Ῥωμαῖοι τοῖς ἑαυτῶν φίλοις καταδουλωμένοις βοή-
 θήσουσι. τῶν δὲ πρεσβευτῶν ἀποκριναμένων, ὡς
 οὐδὲν τοιοῦτο συνθήσονται, δι' οὗ ταπεινώσουσιν
 τὴν βασιλείως ἀρχὴν, τῇ ἐχομένῃ τοῖς Ἕλλησιν ἢ
 σύγκλητος εἶπεν, ὡς εἰάν Ἀντίοχος περιεργάζεται τι
 τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, Ῥωμαῖοι μετὰ πολλῆς σπου-
 δῆς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ἐλευθερώσουσιν.
 ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν,
 οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως ἠξίουσιν τε τὴν σύγκλητον ἐν-
 θυμηθῆναι, ἡλικῶν ἑκατέροις κατιόχεται κινδύνων,
 καὶ μηδὲν ταχέως πράττειν· ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ δοῦ-

ναι χρόνον εἰς βουλὴν, καὶ αὐτὴν ἐπιμελέστερον
περὶ τούτων βουλεύεσθαι. (Excerpt. de Legat.
IV, pag. 619.)

FORTE E LIBRO XXIX.

Olymp. CXLVII, 1. a. C. 192. U. C. 562.

ὍΤΙ ὁ Πτολεμαῖος, ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, μέ-
χρι μὲν τινος ἐπηνεῖτο· Ἀριστομένη δὲ τὸν ἐπίτρο-
πον αὐτοῦ γεγενημένον, καὶ πάντα καλῶς διοικηκότα,
τὴν μὲν ἀρχὴν ἡγάπα καθαπερὲ πατέρα, καὶ πάν-
τα ἐπραττεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης· μετὰ δὲ ταῦ-
τα ὑπὸ τῶν κολακευόντων διαφθαρεὶς τὴν ψυχὴν,
τὸν τε Ἀριστομένη παρρησιαζόμενον ἐμίσησε, καὶ
τέλος συνηνάγκασεν αὐτὸν τιόντα κώνειον τελευτή-
σαι. ἀεὶ δὲ μᾶλλον θηριούμετος, καὶ τυραννικὴν
παρανομίαν, ἀλλ' οὐ βασιλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσας,
ἐμισήθη μὲν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἐκινδύνευσεν δὲ
ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν. (Excerpt. de Virt. et
Vit. pag. 573 sq.)

Olymp. CXLVII, 2. a. C. 191. U. C. 563.

ὍΤΙ τὸ Ἀήλιον ἱερὸν ἦν, οὐ μακρὰν ἀπέχον
τῆς Χαλκίδος. διόπερ ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
ἐβλασφημεῖτο, τὴν ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέ-
μου πεποιημένος ἐξ ἀσεβείας. οὐ συνελθόντος Φλα-
μίνιος περὶ Κόρινθον διατρίβων. ἀπεμαρτύρατο

πάντας ἀνθρώπους τε καὶ θεοὺς, ἐπὶ τῷ προκατήρ-
χθαι τοῦ πολέμου τὸν βασιλέα.

Ὅτι Ἀντίοχος ἐν Δημητριάδι τὴν παραχειμα-
σίαν ποιούμενος, καὶ πλείω τῶν πενήτηκοντα ἔτων
βεβιωκώς, τῆς μὲν περὶ τὸν πόλεμον παρασκευῆς
ἡμέλησε· παρθένου δὲ εὐπρεποῦς ἑρασθεὶς, ἐκάθη-
το τοὺς ταύτης ἐπιτελῶν γάμους, καὶ πανηγύρεις
λαμπράς συνήγαγε. ταῦτα δὲ πράττων, οὐ μόνον
ἑαυτοῦ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διέφθειρεν, ἀλλὰ
καὶ τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμὰς ἐξέλυσε. καὶ οἱ στρατι-
ῶται τὸν χειμῶνα κατατετριφότες ἐν ἀνέσει καὶ τρυ-
φῇ, κακῶς ἀπήλλαττον ἐν ταῖς ἀπορίαις, οὔτε δι-
ψαν, οὔτε ἄλλην κωκοπάθειαν φέρειν δυνάμενοι·
διόπερ αὐτῶν οἱ μὲν εἰς νόσους ἐνέπιπτον, οἱ δὲ ἐν
ταῖς ὁδοῖς ὑπολειπόμενοι πολὺ τῶν τάξεων ἀπε-
σπῶντο.

Ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Θετταλίᾳ πό-
λεις πυρθανόμενος πρὸς Ῥωμαίους μετατεθεῖσθαι
τὰς δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας δυνάμεις ὑστερούσας, καὶ τοὺς
Αἰτωλοὺς καταμελοῦντας, καὶ προσφάσεις αἰεὶ ποιε-
ζομένους, ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ καθειστήκει. διὸ καὶ
τοὺς πεποιηκότας αὐτὸν, ἀπαράσκευον ὄντα, καὶ
πείσαντας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτολῶν συμμαχίαν τὸν πό-
λεμον ἐπανέλθουσαν, δι' ὀργῆς εἶχε· τὸν δὲ Ἀννίβαν,
τὴν ἐναντίαν γνώμην ἐσχηκότα τότε ἐθαύμαζε, καὶ
τὰς ἐλπίδας εἶχεν ἐν τούτῳ· τὸν δὲ πρὸ τούτου χρό-
νου ὑπόπτως πρὸς αὐτὸν διακείμενος, τότε πιστότα-
τον αὐτὸν εἶχε φίλον, καὶ ἀπὸ τῆς τούτου γνώμης
πάντα ἔπραττε.

Ἵτι ὁ Ἀντίοχος διὰ τὴν ἥτιαν ταπεινωθεὶς, ἔκρι-
νε τῆς μὲν Εὐρώπης ἐξίστασθαι, περὶ δὲ τῆς Ἀσίας
διαγωνίζεσθαι. καὶ προσέταξε τοῖς Λυσιμαχεῦσι
πανδημεῖ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰς κατὰ τὴν
Ἀσίαν πόλεις μετοικῆσαι. καὶ ἔδοξε πᾶσιν ἀφρόνως
βεβουλεύσθαι, καὶ πόλιν ἐπικαιρότατα κειμένην
πρὸς τὸ διακωλύσαι τοὺς πολεμίους ἐκ τῆς Εὐρώ-
πης εἰς τὴν Ἀσίαν περαιοῦν τὰς δυνάμεις, ἀκονιτὶ
προεῖσθαι τοῖς πολεμίοις· ἀκολούθως δὲ τῇ διαλή-
ψει ταύτῃ καὶ τὸ τῶν ἀποτελεσμάτων ἔργον ἐπλη-
ρώθη. ὁ γὰρ Σκιπίων τὴν πόλιν καταλαβὼν ἔρημον,
αὐτομάτως εὐημέρησε ταύτην καταλαβὼν. (Ex-
cerpt. de Virt. et Vit. pag. 574.)

Olymp. CXLVII, 3. a. C. 190. U. C. 564.

Ἵτι τοῖς Αἰτωλοῖς διαπρεσβευσασμένοις περὶ δια-
λύσεων, ἔδογματίσεν ἡ σύγκλητος, ἢ τὰ καθ' ἑαυ-
τοὺς ἐπιτρέπειν Ῥωμαίοις, ἢ χίλια τάλαντα ἀργυ-
ρίου δοῦναι παραχρῆμα Ῥωμαίοις. οἱ δὲ διὰ τὴν
ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως, οὐ προσδεξάμενοι τὰ
προστατιτόμενα, εἰς φόβους καὶ μεγάλους κινδύνους
ἐνέπεσον· συνηγωνισμένοι τῷ βασιλεῖ ἐκτενέστατα,
εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπτον, οὐδεμίαν ἔκβασιν ἔχοντες
τῶν κακῶν. (Excerpt. de Legat. V, p. 620.)

Ἵτι ὁ Ἀντίοχος πυθόμενος τοὺς Ῥωμαίους εἰς
τὴν Ἀσίαν διαβεβηκέναι, πρεσβευτὴν ἐξέπεμψε πρὸς
τὸν ὑπατον Ἡρακλείδην τὸν Βυζάντιον περὶ διαλύ-
σεων· ἀποδιδούς μὲν τὴν ἡμισίαν τῆς δαπάνης, δι-
δούς δὲ Λάμψακον, καὶ Σμύρναν, καὶ Ἀλεξάνδρειαν,

δι' ας ὁ πόλεμος ἐδόκει κεινῆσθαι. αὗται γὰρ αἱ πόλεις, πρῶται τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλλήνων ἐπεπρεσβεύκεισαν πρὸς τὴν σύγκλητον, παρακαλοῦσαι περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. (Excerpt. de Legat. VI, pag. 630.)

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος Ποπλίῳ Σικιπίῳ τῷ τοῦ συνεδρίου προεσιῶτι τὸν υἱὸν προσεπηγγείλατο ἄνευ λύτρων ἀποδόσειν, ὃν ἦν εἰληφώς, ὅταν περὶ Εὐβοίαν διέτριβεν· οὐδὲν δ' ἦτιον καὶ χρημάτων πλήθος, συνεπιλαβομένῳ τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ Σικιπίων ὑπὲρ μὲν τῆς κατὰ τὸν υἱὸν ἀποδόσεως ἔφησε χάριν ἔξειν τῷ βασιλεῖ, χρημάτων δὲ πλήθους μὴ προσδεῖσθαι· ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς εὐεργεσίας, συμβουλευεῖν αὐτῷ μὴ παρατάττεσθαι Ῥωμαίοις, πεπειραμένον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. ὁ δὲ δόξας βαρύτερα τοῦ προσήκοντος προστάττειν, τούτου οὐ προσεδέξατο τὰς ἀποκρίσεις. (Excerpt. de Legat. VII, pag. 620.)

Olymp. CXLVII, 4. a. C. 189. U. C. 565.

Ὅτι ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἡττης, εἰσαχθέντων εἰς τὴν σύγκλητον τῶν ἐξ Αἰτωλίας πρεσβευτῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων οὐδὲν διαλεχθέντων, αὐτὰ δὲ τὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καλῶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πραχθέντα διεξιόντων· ἀναστάς τις τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου, τοὺς πρέσβεις ἠρώτησεν, εἰ παραδιδόασιν ἑαυτοὺς Αἰτωλοὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν Ῥωμαίων; ἀποσιωπησάντων δὲ τῶν πρέσβεων, ἡ σύγκλητος, ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν,

ἀπράκτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. (Excerpt. de Legat. VIII, pag. 621.)

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἀπογνοὺς τὸν πόλεμον, ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν ὑπατοῦ, ἀξιῶν αὐτῷ συγνώμην δοθῆναι περὶ τῶν ἡμαρτημένων, καὶ τυχεῖν ἐφ' οἷς δυνατόν ἐστι τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ ὑπατος διατηροῦν τὴν πατριὸν τῆς Ῥώμης ἐπιείκειαν, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ποπλίου, συνεχώρησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τοῖσδε· ἐκχωρῆσαι τὸν βασιλεῖα τοῖς Ῥωμαίοις τῆς τε Εὐρώπης, καὶ τῆς ἐπὶ ταῦδε τοῦ Ταύρου χώρας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ ἐθνῶν· παραχωρῆσαι δὲ τῶν τε ἐλεφάντων καὶ μακρῶν νηῶν, καὶ τὰς δαπάνας τὰς γεγενημένας εἰς τὸν πόλεμον ἀποδοῦναι, ὧν ἦν ἡ διατίμησις ταλάντων Εὐβοϊκῶν μυρίων πεντακισχιλίων· ἐκδότους δὲ παραδοῦναι τὸν τε Καρχηδόνιον Ἀντίβαν, καὶ τὸν Αἰτωλὸν Θόαντα καὶ τινὰς ἑτέρους, καὶ δμηῖρους εἴκοσιν, οὓς ἀπογράψωσι Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ πάντα προσδεξάμενος διὰ τὴν τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίαν, ἀπελύθη τοῦ πολέμου. (Excerpt. de Legat. IX, pag. 621.)

Ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἥτταν, ἀπὸ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεων καὶ δυναστῶν καταντησάντων πρέσβεων, τῶν μὲν περὶ τῆς ἐλευθερίας· τῶν δὲ καὶ περὶ εὐχαριστηρίων, ἀνθ' ὧν εὐεργετήκασιν τὴν Ῥώμην, καταγωνισάμενοι κατὰ Ἀντιόχου. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος, ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε, δέκα πρεσβευτὰς ἀποστελεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν, τοὺς μετὰ τῶν στρατηγῶν ἅπαντα

ἔξοντας. ἐπαγγελθόντων δὲ εἰς τὰς πατριδας, καὶ τῶν δέκα πρέσβων μετὰ τῶν περὶ Σκιπίωνα καὶ τὸν Αἰμίλιον συνεδρυσάντων, ἔκριναν οὗτοι καὶ διεσάφησαν· τὴν μὲν ἐπὶ τὰδε τοῦ Ταύρου χώραν Εὐμένους εἶναι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας· Ροδίους δὲ προσώρισαν Καρίαν καὶ Λυκίαν· τῶν δὲ πόλεων, τὰς μὲν Εὐμένει φόρους δεδωκυίας, ὑπὸ τὸν Εὐμένην τετάχθαι· τὰς δὲ Ἀντιόχῳ φόρον φερούσας, ἀπολελυθῆναι τῶν φόρων. (Excerpt. de Legat. X. pag. 621.)

Olymp. CXLVIII, 1. a. C. 183. U. C. 566.

Ὅτι Γναῖος Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος, παραγενομένων πρὸς αὐτὸν πρεσβευτῶν παρὰ Γαλατῶν περὶ συλλύσεως τοῦ πολέμου, τούτοις ἔδωκεν ἀποκρισιν, ὅτι τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν. (Excerpt. de Legat. XI, pag. 622.)

Ὅτι ὁ αὐτὸς παρελθὼν εἰς Λυκαονίαν, τὸν προσοφειλόμενον σῖτον ἐχομίσατο παρὰ Ἀντιόχου, καὶ τὸν κατὰ τὰς συνθήκας φόρον ἐνιαυτοῦ χίλια τάλαντα. (Excerpt. de Legat. XII, pag. 622.)

Olymp. CXLVIII, 2. a. C. 187. U. C. 567.

Ὅτι Μάρκος Φολοῦϊος στρατηγὸς ὢν, παρανομήσας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Αἰγυπτίαν συμμάχους, ἔτυχε τῆς προσηκούσης κολάσεως. παρελθὼν γὰρ εἰς τοὺς ὀνομαζομένους Κενομανοὺς ὡς φίλος, παρείλετο τὰ ὄπλα, μηδὲν ἔχων ἔγκλημα, ὁ δὲ ὑπατος πυ-

θόμενος τὸ γεγονός, τούτοις μὲν ἀπέδωκε τὰ ὄπλα, τὸν δὲ Μάρκον ἐξημίωσε χρήμασι.

Ὅτι Ἀντίοχος ἀπορῶν χρημάτων, ἀκούων δὲ κατὰ τὴν Ἑλυμαΐδα τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Βήλου πολὺν ἐκ τῶν ἀναθημάτων ἔχειν ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν, ἔγνω τοῦτο συλῆσαι. καὶ ἦκων εἰς τὴν Ἑλυμαΐδα, καὶ καταιτιασάμενος τοὺς ἐγχωρίους πολέμου κατάρχεσθαι, τὸ μὲν ἱερὸν ἐσύλησε, χρημάτων δὲ πληθὺς ἀθροίσας, ταχὺ τῆς προσηκούσης ἐκ θεῶν ἐτυχῆς κολάσεως. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 575.)

Olymp. CXLVIII, 3. a. C. 186. U. C. 568.

Ὅτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, τῆς κοινῆς συνόδου τῶν Ἀχαιῶν συνελθούσης, συνήχθησαν οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις, οὔτοι δ' ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσαρρεσιτεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαιμόνι καθαιρέσει, ἣν ἐποίησε τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ὅτε τῆς Σπάρτης ἐκράτησε, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους κατέταξεν εἰς τὴν κοινὴν πολιτείαν. μετὰ δὲ τούτους συνήχθησαν οἱ παρ' Εὐμένους πρέσβεις κομίζοντες δωρεὰν ταλάντων ἑξοσιν, ἐξ ὧν ᾤετο δεῖν ὁ βασιλεὺς ὀφωνιάζεσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὴν δόσιν τῶν χρημάτων ἀποδοκιμάσαντες, οὐ προσεδέξαντο τὴν δωρεάν. ἦκον δὲ καὶ παρὰ Σελεύκου πρέσβεις, τὴν προγεγενημένην εἰς τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα συμμαχίαν ἀνανεοῦμενοι. οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἀνανεώσαντο, καὶ τὴν δωρεάν προσεδέξαντο. (Excerpt. de Legat. XIII, pag. 622.)

Olymp. CXLIX, 2. a. c. 183. U. C. 571.

Ὅτι δ' φιλοποίμην ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς ἀνὴρ ἐγεγόνει φρονήσει καὶ στρατηγία, καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέρων, πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον πεπολιτευμένος ἀμέμπτως· καὶ πολλάκις μὲν στρατηγίας ἡξιώθη, τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ πολιτεύματος ἡγούμενος· μάλιστα δὲ τῶν ἄλλων εἰς κοινὸν ἠὺξικῶς τὴν Ἀχαιῶν συμπολιτείαν, πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἡμερώτατα πολιτευόμενος. καὶ δι' ἀρετὴν παρὰ Ῥωμαίων ἀποδοχῆς τετευχώς· ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς ἀγνώμονι τύχῃ συγχρημένος. ἀλλ' ὅμως μετὰ τὴν τελευταίαν, ὥσπερ εἰ τινα θείας προνοίας τὰς ἰσοθέους τιμὰς ἡλλάξατο τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπληρηκότων ἀκκληρωμάτων. χωρὶς δὲ [τῶν] κοινῇ τοῖς Ἀχαιοῖς καιαψηφισθέντων εἰς τιμὴν τῶνδρός, [στήλην] ἢ πατρὶς ἰδρύσατο, καὶ τοῦ βουθυτεῖν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ τῆς ἀρετῆς ἐγκώμια τε καὶ ὕμνους κατέδειξεν ἄδειν τοὺς νέους.

Ὅτι δ' Ἀντίβας, στρατηγικῇ συνέσει καὶ μεγέθει πράξεων πάντων Καρχηδονίων πεπρωτευνκώς, οὐδέποτε στάσιν ἔσχει ἐν τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ τῇ φύσει πλεῖστον διεστώτα, καὶ διαλέκτοις πολυφώνοις διειλημμένα, διὰ τῆς ἰδίας προνοίας ἐν ὁμοιοῖα καὶ συμφωνίᾳ διετήρησεν. ὁμοίως δὲ τῶν ὁμοεθνῶν εἰωθότων διὰ τὰς τυχοῦσας αἰτίας ἀφίστασθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο ἐτόλμησε. μεγάλας δὲ δυνάμεις ἀεὶ τρέφων, οὐδέποτε χρημάτων, οὐδὲ τροφῆς ἠπόρησε. καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, οἱ μετ' αὐτοῦ στρατευόμενοι τῶν

ἄλλοεθνῶν τῆς πολιτικῆς εὐνοίας οὐκ ἀπελείφθησαν, ἀλλὰ πολὺ διήνεγκαν. τοιγαρὺν καλῶς ἄρχων τῶν στρατιωτῶν, καλὰς καὶ τὰς πράξεις ἐπετελέσατο. πρὸς γὰρ τοὺς δυνατωτάτους πόλεμον ἐξενέγκας, ἑπτακαίδεκα ἔτη σχεδὸν τὴν Ἰταλίαν ἐπόρθησεν, ἀήττητος δὲ ἐν πάσαις ταῖς μάχαις ἐγένετο. τηλικαύταις δὲ καὶ τοσαύταις πράξεσι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἡγεμόνας ἐνίκησεν, ὥστε διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατακοπτομένων ὑπ' αὐτοῦ, μηδένα ποτὲ τολμᾶν εἶναι κατὰ σιόμα μάχεσθαι πρὸς αὐτόν. πολλὰς μὲν πόλεις δοριαλώτους κατέκαie, τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔθνη πολυανθρωπία διαφέροντα, σπανίζειν ἐποίησεν ἀνδρῶν. καὶ τὰς περιβοήτους πράξεις ἐπετελέσατο, πολιτικοῖς μὲν τελέσμασι καὶ δυνάμει, μισθοφόροις δὲ καὶ συμμάχοις παμμεγεθεῖσι. καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν δυσυποσιτάτων περιεγένετο, διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ στρατηγικῆς ἀρετῆς. καὶ πᾶσιν ἔδειξεν, ὅτι καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ὁ νοῦς, οὕτως ἐπὶ στρατεύματος ὁ τὴν ἡγεμονίαν ἔχων ποιεῖ τὰ κατορθώματα. (Excerpti. de Virt. et Vil. pag. 575.)

Οἱ ὁ Σκιπίων, νέος ὢν παντελῶς, κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀνελπίστως ἐχρήσατο, καταπολεμήσας τοὺς Καρχηδονίους. τὴν δὲ πατρίδα κινδυνεύουσαν ἐξέλετο τῶν μεγίστων κινδύνων. τὸν γὰρ ἀήττητον Ἀννίβαν διὰ τῆς ἐπινοίας ἠνάγκασεν ἄνευ μάχης καὶ κινδύνων ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐκχωρῆσαι. τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ τῆς ἀνδρείας τε καὶ στρατηγίας μεγάλῃ παρατάξει τὸν ἀνίκητον γεγεννημένον Ἀννίβαν κατα-

πολεμησας, ηττησε την Καρχηδόνα. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 576.)

Olymp. CXLIX, 3. a. C. 182. U. C. 572.

Ὅτι καταντησιάντων εἰς Ῥώμην τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας βασιλέων πρεσβευτῶν ἀποσταλέντων, οἱ περὶ τὸν Ἀτταλον βασιλεῖς, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον. ἀπάντησις γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς, καὶ ξένια καὶ τᾶλλα φιλάνθρωπα διαφέροντα. σφόδρα γὰρ οἱ βασιλεῖς οὗτοι φιλορωμαῖοι καθεστῶτες, καὶ πάντα τῇ συγκλήτῳ πειθαρχοῦντες, ἔτι δὲ τοὺς παραβιάλλοντας Ῥωμαίων εἰς τὴν βασιλίδαν ὑποδεχόμενοι φιλανθρωπότατα, μεγίστης ἀποδοχῆς μεγάλως ἤξιούντο. δι' ὧν καὶ τῶν πρέσβων ἀπάντων ἡ συγκλητος ἀκούσασα, καὶ μάλιστα σπεύδουσα τοῖς περὶ τὸν Εὐμένην βασιλεῦσι χαρίζεσθαι, προσηνῇ τοῖτοις τὴν ἀπόκρισιν ἐποίησατο. ἀπεφῆνατο γὰρ ἀποστελεῖν ἐκ τοῦ συνεδρίου πρέσβεις τοὺς ἐκ παντὸς τρόπου συλλύοντας τὸν πρὸς Φαρνάκην πόλεμον. (Excerpt. de Legat. XIV, pag. 622. sq.)

Οἱ Λεώκριτος δὲ τοῦ Φαρνάκου στρατηγὸς συνεχεῖς προσβολὰς ποιούμενος ἠνάγκασε τοὺς ἐν τῷ Τίῳ μισθοφόρους τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, αὐτοὺς δὲ ὑποσπίδους προπεμφθῆναι μετὰ ἀσφαλείας. τῶν δὲ μισθοφόρων τότε μὲν ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὰς συνθήκας προπεμπομένων, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω χρόνοις ἡδικηκότων τὸν Φαρνάκην, ὁ Λεώκριτος ἐντολὰς ἔχων παρὰ τοῦ Φαρνάκου πάντα ἀνελεῖν, παρεσπόνδησε τοὺς μισθοφόρους κατὰ

δὲ τὴν ἐκ τοῦ Τίου μετὰστασιν αὐτοῖς ἐπέθετο κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ πάντας κατηκόντισεν.

Ὅτι ὁ Σέλευκος ἀξιόλογον δύναμιν ἀναλαβὼν, προῆγεν ὡς ὑπερβησόμενος τὸν Ταῦρον ἐπὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Φαρνάκου· ἔννοϊαν δὲ λαβὼν τῶν πρὸς Ῥωμαίους τῶ πατρὶ γενομένων συνθηκῶν, καθ' ἃς οὐκ ἔξην. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 576.)

Olymp. CXLIX, 4. a. C. 181. U. C. 573.

Ὅτι οἱ τὰ δεινὰ τολμήσαντες, καὶ τὸν Δημήτριον ἀνελόντες, οὐκ ἐξέφυγον τὴν τοῦ δικαίου δαιμονίου τιμωρίαν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐκ Ῥώμης τὰς ψευδεῖς διαβολὰς πλασάμενοι, μετ' ὀλίγον χρόνον τῷ βασιλεῖ προσκόψαντες, ἀνηρέθησαν, ὁ δὲ Φίλιππος τὸν λοιπὸν τοῦ ἔξην χρόνον ὄνειροπολοῦμενος, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν τῆς εἰς τὸν εὐγενέστατον υἱὸν ἀσεβείας ταραττόμενος, οὐδὲ διετῇ χρόνον ἐπεβίωσε, τῇ δὲ λύπῃ ἀδιορθότως συνεχόμενος, κατέστρεψε τὸν βίον. ὁ δὲ πάντων τῶν κακῶν ἀρχιτέκτων Περσεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμηθεὶς, καὶ φυγὼν εἰς Σαμοθράκην, ἄκυρον ἔσχε τὴν τῶν ἀγνοιάτων θεῶν ἰκεσίαν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν τετολμημένης ἀσεβείας.

Olymp. CL, 1. a. C. 180. U. C. 574.

Ὅτι Τιβέριος Γράκχος ἑξαπέλεκτος ὢν στρατηγός, ἐνεργῶς διώκει τὰ κατὰ τὸν πόλεμον. οὗτος γὰρ νέος ὢν τὴν ἡλικίαν, πάντων ἡλικιωτῶν διέφερεν ἀνδρείαν καὶ φρονήσιν· θαυμάζομενος δὲ ἐπ'

ἀρετῇ, καὶ μεγάλας τοῦ μέλλοντος ὑποφαίνων ἐλπίδας, πολὺ τῶν ἡλικιωτῶν προσῆχε δόξῃ.

“Οτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος, ὁ καὶ πατρῶν γεγονώς, ἦν εὐγενής τε καὶ κατὰ τὴν ὄψιν εὐπρεπής, εἰ δὲ συνέσει πολὺ διαφέρων τῶν ἄλλων, διόπερ ἡ μὲν πατρίς αὐτὸν ἀπάσαις ταῖς ἐπιδόξοις ἀρχαῖς εἰμίμησεν· αὐτὸς δὲ ἐν τε τῷ ζῆν διετέλεσεν ἐπαινούμενος, καὶ τῆς μετὰ θάνατον εὐφημίας προενοήθη, μετὰ τοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 577.)

Olymp. CXLI, 1. a. C. 176. U. C. 578.

“Οτι Ἀντίλοχος προστάτης παρειληφώς τὴν βασιλείαν, ἐνεστήσατο βίον παράλογον καὶ ἀσυνήθη τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκ τῶν βασιλείων ὑπάρχων λάθρα τῆς θεραπείας, περιήει τὴν πόλιν, ἀλύων ὅπου τύχοι δεύτερος ἢ τρίτος· μετὰ δὲ ταῦτα ἐφιλοτιμεῖτο μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταρῶσιπτεῖν εἰ τυχόν, καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων εὐτελεσιτάτων συμπίνειν. καθόλου δ' εἰ τινας τῶν νέων αἰσθοίτο ἀφ' ἡμέρας μετ' ἀλλήλων γενομένους, ἐξαίφνης ἐπὶ κῆμον παρεγένετο μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας· ὥστε διὰ τὸ παράδοξον τῶν ιδιωτῶν τοὺς μὲν φεύγειν, τοὺς δὲ διὰ τὸν φόβον σιωπᾶν. τὸ δὲ τελευταῖον τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καταθέμενος, περιεβιάλλετο τήβενναν, καθάπερ ἦν ἑωρακώς ἐν Ῥώμῃ τοὺς μεταπορευομένους τὰς ἀρχάς, ἐνετύγχανέ τε τοῖς ιδιώταις ἀσπαζόμενος καὶ περιπτύσσων ἕκαστον, καὶ ποτε μὲν παρακαλῶν φέρειν ἑαυτῷ τὴν ψῆφον ὡς ἀγορευόμενῳ, πο-

τὲ δὲ ὥς δημάρχῳ· τυχὼν δὲ ἀρχῆς, ἐκάθιζεν ἐπὶ
 δίφρον ἐλεφάντινον, καὶ καθὼς ἐστὶ Ῥωμαίοις ἔθι-
 μον, διεκούμετο τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητούν-
 των περὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβολαίων. καὶ ταῦτ'
 ἔπραττε μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως καὶ φιλοτιμίας,
 ὥστε τοὺς χαριεστάτους ἄνδρας ἀπορεῖν περὶ αὐ-
 τοῦ· οἱ μὲν γὰρ ἀφέλειαν, οἱ δὲ ἀλογία, τινὲς δὲ
 μανίαν αὐτοῦ κατεγίνωσκον.

FORTE E LIBRO XXX.

Olymp. CLII, 1. a. C. 172. U. C. 589.

ΟΤΙ τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ
 τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς
 στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπιούσης, ἡ σύγκλητος
 ὑπέλαβεν ἐκ τοῦ Περσέως γεγενῆσθαι τὴν σύγχυσιν,
 καὶ ἀπέλογίσατο τοῖς τοῦ Περσέως πρεσβευταῖς,
 περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολύσειν αὐτὸν ἐγκλημάτων,
 περὶ δὲ τῆς Ἀβρουπόλιδος τοῦ Θορκὸς ἐκ τῆς βασι-
 λείας ἐκβολῆς, ἐκέλευσε διορθώσασθαι τὸν Περσέα
 τὸ γεγονός. (Excerpt. de Legat. XV, pag.
 623.)

Ὅτι τοῦ Ἀρπάλου τοῦ Περσέως πρεσβευτοῦ
 σιωπήσαντος, ἡ σύγκλητος τὸν Εὐμένη ἐλεφαντίνῳ
 τιμήσασα δίφρῳ, καὶ τῆς ἄλλης ἀποδοχῆς ἀξιώσασα
 φιλοφρόνως, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ἀσίαν. (Excerpt.
 de Legat. XVI, pag. 623.)

DION. T. VI.

“Οτι μετὰ την ἐπιβουλήν τὴν κατὰ Εὐμένους, εἰς τὸ Πέργαμον διαδοθείσης φήμης ὅτι τετελεύτηκεν Εὐμένης, Ἀιταλὸς ἐπεπλάκη τῇ βασιλείᾳ προχειρότερον· οὐ μὴν Εὐμένης γε προσεποιήθη μετὰ ταῦτ’ ἀνακάμψας, ἀλλὰ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος τὸν ἀδελφόν, διέμεινεν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ.

“Οτι ὁ Κότυς ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνὴρ ἐμπράκτως ἐμφερόμενος, καὶ γνώμῃ διαφέρων, ἐν τε τοῖς ἄλλοις σπουδαῖος, καὶ φιλίας ἄξιος. ἦν δὲ καὶ νήπιτης, καὶ σώφρων καὶ ὑπερβολὴν, ἔτι δὲ τὸ μέγιστον, πάντων τοῖς Θραξὶ παρακολουθούντων κακῶν ἁλλοτριώτατος. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 577.)

“Οτι τὸ Χάλεστρον τὸ πολισμάτιον πολιορκήσας ὁ Περσεὺς, καὶ πάντας ἀποσφάξας, περὶ πεντακοσίους δὲ συμφυγόντων εἰς τινα τόπον ὄχυρόν μετὰ τῶν ὀπλῶν, καὶ αἰτησαμένων ἀσφάλειαν, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν ἀποθεμένοις τὰ ὄπλα σώζεσθαι· τῶν δὲ ποιησαμένων τὸ συγχωρηθῆν, οἱ Μακεδόνες εἰτ’ ἀφ’ ἑαυτῶν, εἴτε καὶ τοῦ βασιλέως προσταΐξαντος, ἐπηκολούθησαν τοῖς λαβοῦσι τὴν πίστιν, καὶ πάντας ἀπέσφαξαν.

“Οτι κατὰ τὴν Ἠπειρὸν Χάρου υἱὸς τοῦ τὴν αὐτὴν ἔχοντος προσηγορίαν, κατὰ τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον ἑξαπεσταλκὸς Φλαμινίῳ τὸν ἡγησάμενον τῆς ἀνελπίστου διὰ τῶν ὄρων ἀτραποῦ, διῶν οἱ Ῥωμαῖοι παραδόξως πορευθέντες, τῶν στενῶν ἐκράτησαν. τραφεῖς δὲ ἐν Ῥώμῃ διὰ τὴν τοῦ πάππου πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, πολλοῖς τῶν ἐπι-

σῆμων ἐπεξεκώθη. ὦν δὲ τολμηρὸς καὶ πονηρία
διαφέρων, τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν Ἑπειρωτῶν διέ-
βαλλε πρὸς Ῥωμαίους, ψευδεῖς ἐπιρρήπιων αἰτίας,
ὅπως ἅπαντας καταπληξάμενος τοὺς δυναμένους
ἀντιπολιτεύεσθαι, καθάπερ ἐκ κύριος ἀπάσης τῆς
Ἑπείρου. διόπερ πρὸς Περσέα ἐξαπέστειλαν εἰς
Μακεδονίαν, ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν τὴν Ἑπει-
ρον. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 578.)

Olymp. CLII, 2. a. C. 171. U. C. 583.

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Εὐμένην τὴν τῶν Ἀβδηριτῶν
πόλιν πολιορκοῦντες, καὶ τὴν ἐκ τῆς βίβης ὄλκωσιν
ἀπογνόντες, διεπέμψαντο λάθρα πρὸς τινὰ Πύθω-
να τῇ δόξῃ πρωτεύοντα τῶν Ἀβδηριτῶν, καὶ τὸ
κυριεῦον μέρος διαφυλάττοντα διὰ δούλων ἰδίων
καὶ ἀπελευθέρων διακοσίων. ψυχαγωγήσαντες οὖν
αὐτὸν ἐπαγγελίαις, διὰ τοῦτου παρεισῆχθησαν ἐν-
τὸς τοῦ τείχους, καὶ τῆς πόλεως ἐκυρίευσαν. ὁ δὲ
τὴν πόλιν προδοὺς Πύθων μετρίας τυχῶν εὐεργε-
σίας, πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνων τὴν τῆς πατρίδος
κατασκαφὴν, ἐν ἄθυμιά καὶ μεταμελείᾳ τὸν κατα-
λειπόμενον ἐβίωσε χρόνον.

Ὅτι ἡ σύγκλητος αὐθημερὸν ἐψηφίσατο τὸν
πρὸς Περσέα πόλεμον, καὶ τοῖς πρεσβευταῖς ἐχρη-
μάτισε μὲν, ἀπόκρισιν δὲ οὐδεμίαν δέδωκε. προσέ-
ταξε δὲ τοῖς ὑπάτοις ἐν ἐκκλησίαις διαρρήδη ἀπα-
γορεύειν τοὺς δὲ πρεσβευτὰς καὶ πάντας Μακεδό-
νας, ἐκ μὲν Ῥώμης ἀπελθεῖν αὐθημερὸν, ἐκ δὲ τῆς
Ἰταλίας ἐν ἡμέραις τριάκοντα. (Excerpt. de Le-
gat. XVII, pag. 623.)

"Οτι ὁ Πτολεμαῖος, ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, εἰδὼς τοὺς αὐτοῦ προγόνους ἐσχηκότας κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας, ἀμφισβητῶν ταύτης· ἤλπιζε τε τὴν ἀδίκῃ πολέμῳ πρότερον ἀνειμένην, τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι. ἃ δὴ πυθόμενος ὁ Ἀντίοχος, ἐξαπέστειλεν εἰς Ῥώμην πρέσβεις, ἐντειλάμενος μαρτύρασθαι τὴν σύγκλητον, ὅτι πολεμεῖν ἀδίκως ἐπιβάλλεται Πτολεμαῖος. ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ὁ προειρημένος τοὺς ἀπολογησομένους καὶ διδάζοντας τὴν σύγκλητον, ὅτι παρὰ πάντα τὰ δίκαια κρατεῖ τῆς κοίλης Συρίας Ἀντίοχος, ἑαυτοῦ προγονικῆς ὑπαρχούσης. ἐνετείλατο δὲ τὰ τε φιλάνθρωπα πρὸς Ῥωμαίους ἀναγεώσασθαι, καὶ περὶ τῆς πρὸς Περσεία διαλύσεως πειραθῆναι. (Excerpt. de Leg. XVIII, pag. 624.)

Olymp. CLII, 4. a. C. 160. U. C. 585.

"Οτι ὁ Περσεὺς κάλλιστον εἰληφὼς παρὰ τῆς τύχης καιρὸν εἰς τὸ διαφθεῖραι τὴν δύναμιν ἄρδην τῶν Ῥωμαίων, διέτριβε περὶ Αἶον τῆς Μακεδονίας, ἀπέχων μὲν οὐ πολὺ τῶν τόπων, ῥαθυμῶν δὲ περὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων. κραυγῆς γὰρ μόνον ἦν χρεῖα καὶ σάλπιγγος, εἰς τὸ τὴν στρατείαν τῶν πολεμίων λαβεῖν αἰχμάλωτον, περιεκλεισμένην ἐν κρηνοῖς καὶ φάραγι δυσεξετήτοις. διόπερ ἐκείνου περὶ τούτων ἡμεληκότος, καὶ οἱ τὴν παρεμβολὴν ἔχοντες ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας Μακεδόνες, περὶ τὰς φυλακὰς καὶ τὰς κοιτίας ἐραθύμουν. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 578. sq.)

"Οτι τελέως ὁ Περσεὺς νομίσας ἐπταικέναι τοῖς ὅλοις, κατὰ πᾶν συντριβίς τῇ ψυχῇ, Νίκωνα μὲν τὸν θησαυροφύλακα ἐξέπεμψε, συντάξας τὴν ἐν τῷ Φάκῳ γάζαν καὶ τὰ χρήματα καταποντίσαι. Ἀνδρόνικον δὲ τὸν σωματοφύλακα εἰς Θεσσαλονίκην, συντάξας ἐμπρῆσαι τὰ νεώρια τὴν ταχίστην. ὃς γενηθεὶς τούτου φρονιμώτερος ἤλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, οὐ μὴν ἐποίησε τὸ προσταχθὲν, νομίζων φίλιον τοῖς ὅλοις κρατεῖν Ῥωμαίοις.

"Οτι ὁ αὐτὸς τοὺς χρυσοῦς ἀνδριζντας ἀνασπᾶσας ἐκ Δίου, πάντας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀναλαβὼν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἀνεχώρησεν εἰς Πύδναν. οὗ μείζον ἁμάρτημα τῷ Περσεῖ πεπραγμένον οὐκ ἂν τις εὖροι.

"Οτι οἱ Κυδωνιάται ἐπετελέσαντο πρῶξιν ἔκνομον καὶ τελέως ἀλλοτριωτάτην τῶν Ἑλληνικῶν νομίμων. ἐν εἰρήνῃ γὰρ ὥς φίλοι πιστευόμενοι, καταλαβόντες τὴν τῶν Ἀπολλωνιατῶν πόλιν, τοὺς μὲν ἄνδρας ἤβηδὸν ἀνείλον, τέκνα δὲ καὶ γυναῖκας διανεμιάμενοι κατέϊχον τὴν πόλιν.

"Οτι ὁ Ἀντίοχος δυνάμενος ἐλασσωθέντας τοὺς Αἰγυπτίους ἀποκτεῖναι, παριππεύων ἐβόα μὴ κτείνειν αὐτοὺς, ἀλλὰ ζῶντας συλλαμβάνειν. ταχὺ δὲ τοὺς καρποὺς ταύτης ἀγχινόας ἐκομίσατο, καὶ περὶ τὴν τοῦ Πηλουσίου κατάληψιν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κατάκτησιν τῆς Αἰγύπτου, ταύτης τῆς φιλοφροσύνης μέγιστα συμβαλομένης.

Ἡμεῖς δὲ τοῦ Πτολεμαίου τὴν οὕτως ἀγενῆ φύσιν οὐκ ἂν προηγουμένως ἀνεπισήμαντον ἑάσαιμεν.

τὸ γὰρ ἐκτὸς γενόμενον τῶν δεινῶν, καὶ τοσαῦτα ἀφροσθηκότα τῶν πολεμίων, αὐτόθεν καθάπερ ἀκονιτὶ παραχωρήσαι βασιλείας μεγίστης καὶ μακαριωτάτης, πῶς οὐκ ἂν τις ἡγήσαιο ψυχῆς τελείως ἐκτεθλυμένης εἶναι; ἦν εἰ μὲν συνέβαινε φυσικῶς ὑπάρχειν Πτολεμαίῳ τοιαύτην, ἴσως ἂν τις ἐκείνην καταμέμψαιτο· ὅτε δὲ διὰ τῶν ὕστερον πράξεων ἡ φύσις ἱκανῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀπελογήθη, δείξασα τὸν βασιλεῦα καὶ στάσιμον ὄντα, καὶ δραστικὸν οὐδενὸς ἥτιον, ἀναγκαῖόν ἐστι τὰς αἰτίας ἀνατιθέσθαι τῆς τότε δειλίας καὶ ἀγεννείας εἰς τὸν σπλάγχνα καὶ τὴν ἐκείνου συστοφίαν· ὃς ἐκ παιδὸς τὸ μειράκιον ἐν τρυφῇ καὶ γυναικείοις ἐπιτηδεύμασι συνέχων, διέφθειρεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 579.)

“Οἱ δὲ Ἀντίοχος ἀνῆς ἐφάνη πραγματικὸς, καὶ τοῦ προσχήματος τῆς βασιλείας ἄξιος, πλήν τοῦ κατὰ τὸ Πηλούσιον στρατηγήματος.

“Οἱ δὲ Περσέως πυθόμενος ἐπιλέκτους Γαλάτας πεπερακέναι τὸν Ἰστροὶ ἐπὶ συμμαχίᾳ, περιχαρὴς γενόμενος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μαιδικήν, προτρέποντος ἡκεῖν τὴν ταχίστην. ὁ δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγεύμενος συμφωνήσας μισθὸν ᾗτει τακτὸν, τοῦ στόματος χρήματος εἰς φ’ ἑτάλαντα γινόμενου. τοῦ δὲ Περσέως ὁμολογήσαντος μὲν δώσειν, οὐ ποιοῦντος δὲ τὸ συμφωνηθὲν διὰ φιλαργυρίαν, ἐπανήλθον εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ Γαλάται. (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 580.)

Olymp. CLIII, 1. a. C. 163. U. C. 586.

Ὅτι Διμίλιος ὁ Ῥωμαῖος παραλαβὼν τὰς δυνάμεις, καὶ συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν, προετρέψατο τῶν στρατιωτῶν τὰς ψυχὰς εἰς τὸ θαρσύνειν. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος περὶ ἐξήκοντα ἔτη, καὶ διὰ τὰς προκατεργασθείσας πράξεις μέγιστον ἔχων τότε Ῥωμαίων ἄξιωμα. πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐπενοήσατο ξένα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσεξεύρετα, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ τόλμης κατεπολέμησε τοὺς Μακεδόνas.

Ὅτι ὁ Περσεὺς βουλόμενος κατὰ τὴν φυγὴν προτρέψασθαι πλείους αὐτῷ συνεκπλεῦσαι, τῶν χρημάτων εἰς ἑξ' τάλαντα προθείς, ἔδωκε τοῖς βουλομένοις διαρπάσαι. ἐκπλεύσας δὲ καὶ κατενεχθεὶς εἰς Γαληψόν, ἔφησε πρὸς τοὺς διαρπάσαντας τὰ χρήματα, ζητεῖν τὰ διὰ τῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταληφθέντων κατασκευασθέντα. ἐπαγγεiliάμενος οὖν ἀντιπλήσειν τοῖς ἀποδοῦσι τιμὴν, ἥξειον ταχέως ἀνεγκεῖν ταῦτα. πάντων δὲ προθύμως ποιησάντων, ἀπολαβὼν τὰ διαρπασθέντα, τοὺς δόντας ἀπεστέρησε τῆς ἐπαγγελίας.

Ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρος οὐχ ὁμοίαν ἔσχε τῷ Περσεῖ τῆς ψυχῆς διάθεσιν. ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὴν μεγαλοφυλίαν, ἠρομόζουσαν τὰς ἰδίας ἐπιβολαῖς ἐκτίσατο βασιλείαν. ὁ δὲ διὰ τὴν σμικρολογίαν τοὺς τε Κελτοὺς ἀποτρεψάμενος, καὶ τὰλλα τούτοις ἀκόλουθα πράξας, κατέλυσε πολυχρόνιον καὶ μεγάλην βασιλείαν.

Ὅτι ὁ Διμίλιος μετὰ τὴν φυγὴν Περσείως ἐπε-

ζήτει τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν Πόπλιον Ἀφρικανόν, ὃς ἦν Αἰμιλίου κατὰ φύσιν υἱός, Σκιπίωνος δὲ τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀννίβαν κατὰ θέσιν υἱοῦς, κομιδὴ νέος, ὥς ἂν περὶ τὸ ἑπτακαιδέκατον γεγονώς ἔτος. ὃς ἐκ νέου τηλικούτοις ἀγῶσι συμπαρῶν, καὶ τριβὴν λαμβάνων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, οὐχ ἥτιων ἐγένετο τοῦ πάππου. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου εὐρεθέντος εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπελύθη τῆς ἀγωνίας ὁ ὕπατος, ἔχων οὐ πατρὸς μόνον ἀλλὰ καθ' ἑαυτοῦ ἐρωμένου τινὰ διάθεσιν πρὸς τὸ μειράκιον.

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος φιλανθρωπῶς προσενεχθεὶς τῷ Περσεῖ, καὶ πρὸς τὰ σὺνδειπνα παραλαβὼν καὶ τοῦ συνεδρίου μεταδιδούς, πᾶσιν ἐνεδείξατο πρὸς μὲν τοὺς ὑφισταμένους ὄντα βαρὺν ἑαυτὸν, πρὸς δὲ τοὺς κρατηθέντας ἐπιεικῇ. τὴν παραπλησίαν δὲ διάθεσιν καὶ τῶν ἄλλων ζηλούντων, τὴν τῆς οἰκουμένης ἡγεμονίαν οὐκ ἐπίφθορον εἶχεν ἡ Ῥώμη, τοιοῦτοις χρωμένη τῶν ὄλων προσιάταις.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν μεγίστων βασιλέων Ἀντιόχου καὶ Φιλίππου πολέμῳ περιγενόμενοι, τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τιμωρίαν λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, ὥστε μὴ μόνον συγχωρῆσαι τὰς βασιλείας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἐν δὲ τούτοις τοῖς χρόνοις προδιηγωνισμένοι πολλάκις πρὸς Περσέα, καὶ κινδύνους μεγάλους ὑπομεμενηκότες, ἐπειδὴ τῆς Μακεδόνων βασιλείας ἐκράτησαν, ἐλευθέρως ἀφῆκαν τὰς αἰλούσας πόλεις παρὰ τὴν ἀπάντων προσδοκίαν. οὐ γὰρ οἷον τῶν ἄλλων ὑπέλαβεν ἂν τις, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῖς

Μακεδόνες ἠλπίζον ἀξιωθῆσθαι τηλικαύτης φι-
 λανθρωπίας, συνειδότες αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα
 παρὰ νουθεσίαν εἰς Ῥωμαίους. τετυχηκότες γὰρ
 ἐπὶ τοῖς πρότερον ἀγνοήμασι συγγνώμης, εἰκότως
 ἂν τοῖς ἵστερον ἁμαρτήμασιν ὑπελάμβανον ἑαυτοὺς
 μηδὲνα λόγον δίκαιον εἰς ἔλεον καὶ παραίτησιν ἀπο-
 λελεῖσθαι. οὐ μὴν ἡ σύγκλητος ἢ τῶν Ῥωμαίων
 ἐμνησικακήσεν, ἀλλὰ μεγαλοψύχως καὶ προσηκύν-
 τως ἐκάστοις προσηνέχθη. Περσέα μὲν γὰρ ἐκ προ-
 γόνων ὀφείλοντα χάριτας, ἐπειδὴ παρὰ τὰς συνθή-
 κας ἄδικον ἐξήνεγκε πόλεμον, λαβόντες αἰχμάλωτον
 εἰς ἐλευθέραν ἀπέθεντο φυλακὴν, ἐλάτιονά γε τῶν
 παρὰ νουθεσίαν λαμβάνοντες τιμωρίαν. τὸ δὲ τῶν
 Μακεδόνων ἔθνος εἰς δουλείαν δικαίως ἂν ἔχοντες,
 ἠλευθέρωσαν. οὕτως εὐγενῶς καὶ ταχέως προέμενοι
 τὴν εὐεργεσίαν, ὥστε μηδὲ παρὰ τῶν ἐπτακτότων
 δεῖσιν ἀναμεῖναι. ὁμοίως καὶ τῶν Ἰλλυριοῦν πολέ-
 μῳ κρατήσαντες, αὐτονόμους ἀφῆκαν, οὐχ οὕτως
 ἀξίους ἡγούμενοι χάριτος τοὺς βαρβάρους, ὥς ἑαν-
 τοῖς προσήκειν νομίζοντες κατὰρχεῖν εὐεργεσίας, καὶ
 μὴ μεγάλα φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις.

Ὅτι ἔδοξε τῇ συγκλήτῃ τοὺς τε Μακεδόνας καὶ
 τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐλευθέρους ἀφῆναι, τὰ ἡμίση δι-
 δόντας ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίῳις βασιλεῦσιν.
 (Excerpt. de Virt. et Vit. pag. 581.)